वल्लभकृत काव्य.

गरबीओ लावणीओ वगेरे

बनावनार

व्यास वल्लभराम सुखराम

छपावी प्रसिद्ध करनार

शा. मगनलाल हठीसंग तथा

श्री लोचन रणछोड डाभोलवाळा.

बनावनार पासेथी सघळा हक वेचाथी लेइ

छापी प्रसिद्ध कर्युं.

आवृत्ति त्रीजी

अमदावाद मध्ये.

छगनलाल मगनलालना बीणा प्रेस

मां छपाव्युं. ठेकाणुं. शहेर जामालपुर

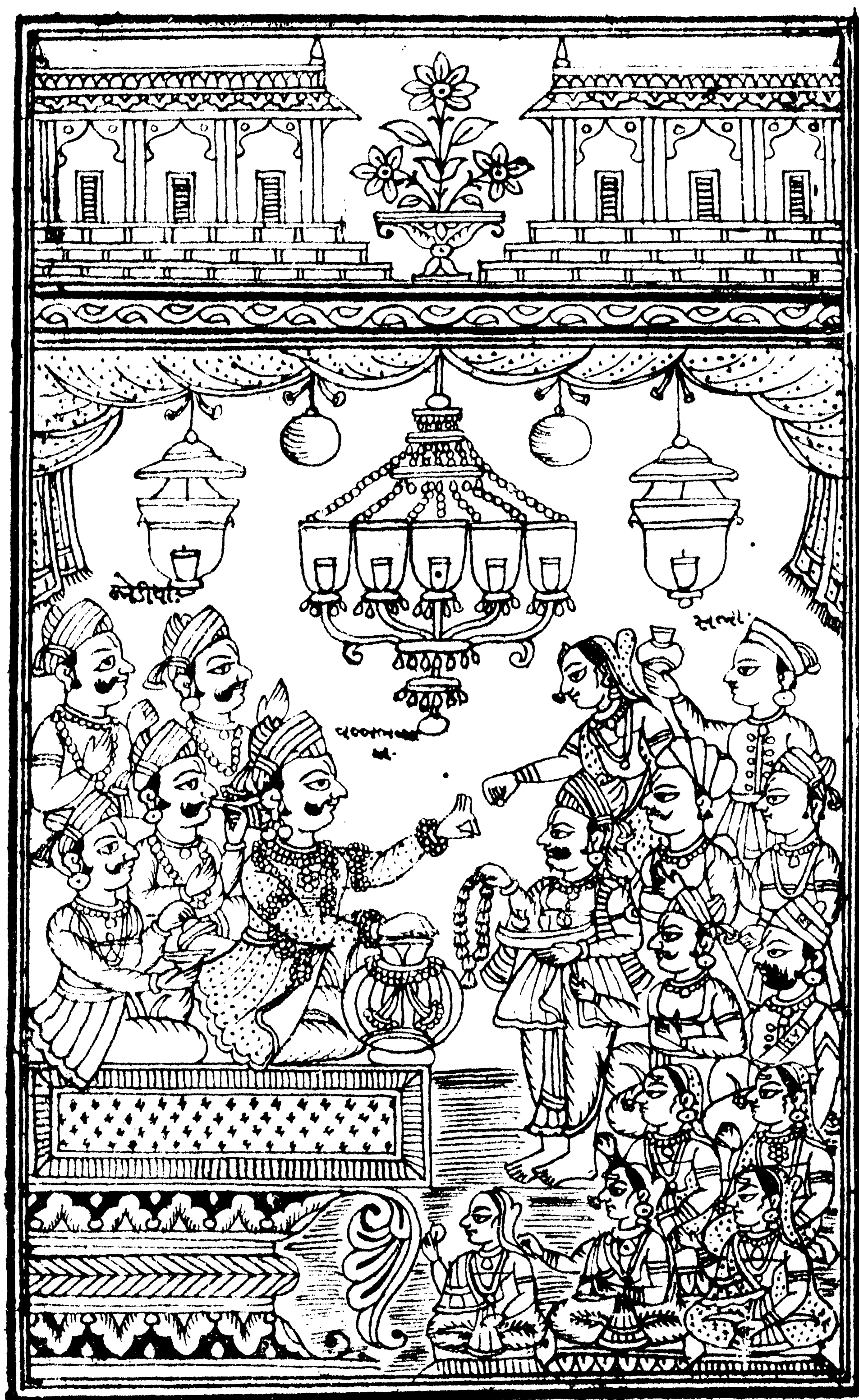
गोपीद खुशालना मकान मां

सघळा हक प्रसिद्ध कर्ताये पोताने स्वा

धीन राख्या छे

संवत १९४३ सने १८८७

किंमत १॥ रुपीओ.

નોટીસ.

આ ચોપડીનો ગ્રંથ સ્વામિત્વનો હક અમો નીચે સહી કરનાર તેના બનાવનાર પાસેથી વેચાણ લીધો છે અને તે સને ૧૮૬૭ના આક્ટ ૨૫ તથા સને ૧૮૪૭ના ૨૦ મા આક્ટ મુજબ રજીસ્ટર કરાવેલું છે. અને તે સંબંધી સર્વે હકો પ્રસિદ્ધકર્તાએ પોતાને સ્વાધિન રાખ્યા છે. માટે જે કોઈ આ ચોપડી અમારી સહી તથા સિક્કા વગરની લેશે તે ચોરીની લીધી ગણાશે.

આ સિવાય અમારે અહીં દરેક જાતના કાયદા, હાઈકોર્ટના ફેંસલા, ગરબાવળી, વીગેરે દરેક જાતની પરચુરણ વારતાઓની ચોપડીઓ, સર્વેને એક દરથી કીફાયતી મળશે. માટે જેને જોઈએ તેણે અમારી દુકાન રીચી રોડ ઊપર ગોળકુસેનની પોળની પાસે છે ત્યાંથી મળશે. તથા ડાકોરમાં બુકસેલર શ્રીલોચન રણછોડની દુકાનેથી રોકડી કિંમતે મળશે. તથા અમદાવાદમાં કાળુપુરમાં રાજા મેહેતાની પોળમાં રોડાની પોળમાં શા. મગનલાલ દેવચંદને ત્યાંથી મળશે. માટે જેને મંગાવવી હોય તેણે પોષ્ટ પેડ કાગળ લખી મંગાવવી. નાટપેડ કાગળ લીધામાં નહીં આવે.

અમદાવાદ કાળુપુર રાજા મેહેતાની પોળમાં રોડાની પોળ. } સહી. શા. મગનલાલ દેવચંદ

अनुक्रमणिका.

અનુક્રમણિકા.

અનુક્રમણિકા.

अनुक्रमणिका

ભાગ પેહેલાની અનુક્રમણિકા સમાપ્ત.

अनुक्रमणिका लागणीजनी.

वल्लभ कृत काव्य.

लावणी.

राग तीलानो.

ने ने गुरु गणपती, समरुं छु सरस्वति;
मने आपो शुभ मती, सेवक तारो;
अलबेली अंबे मात, अरुणपरने नंदु नाथ;
लळुं छु लोणानाथ, कर ग्रहो मारो. १
ने लुगळधन लुगदीरा, अकलंक मोटा धीरा;
तम जोडे मारुं शीरा, बुध्धि आपो;
लावे लळुरे अमांणी, लाद्य करने इन्द्राणी;
मने दास तारो जाणी, सकु कष्ट कापो. २
धर्या दस अवतार, कृष्णनंदना कुमार;
सुख लीधुं अपार, लीला दाखी;
जेना रीझां करुं वखाण, कुतो सेवक अजाण;
सफ करने प्रमाण, लक्ति लाखी. ३
अति धरने आणी प्रेम, लगीलगीछुं जेमतेम;
कबूल करने जेमने जेम, अटलुं मागुं;
कहे छे वल्लभ सुरनराम, अमदावादमां मुकाम;
जाने रायपुरमां ठाम, कुं पाय लागुं. ४

लावणी. १ ली.

हनुमान गरुडना संवादनो राग.

अेक अवसर अलबेलो व्याल्या, पेठ गोपीना घरमां;
कोठीउजाना नंदीनाव्या, गोविंद गेडी अर्धीकरमां. १

फोड्युं ढोळ्युं जळ बिगाड्युं, मह्हीनां माट भाली दीधां;
व्रज वीनता गोविंद घेरव्या, दादसथी द्वार दीधां. २
कोई कामा मूक व्रज्जो सजीयो, जसोदाने जांही लावो;
वांक वालमनो नथी मानतां, नजरोनजर जतावो. ३
जे चार सखीओ बारणे उभी, जे चार गई नंदने मेहेल;
जळजळाकी जंदरपी, भूमां पाडी बारणां ठेल. ४
गोविंद केहेछे गोपिकाने, गोरी घेलो कुं तमारो;
मात जसोदा वात जाणशे, कुवचन केशो हमारो. ५
जरेरे कुं जिचारो जापडो, ... जे धरी लीधो;
लूल्यो भूख्याने जजमारी, आवो जनरथ में कीधो. ६
गोपी कहे शुं नो होतो जाणतां, नित्य काळ्युं छुटी जावा;
जसोदाने आली लावुं, तेमनुं अही नंदजावा. ७
चार गई जसोदा पासे, चारनो वेम मनना जुओ;
जोतां मानतां नो कान लाल्जु, जसरे नारथी जुओ. ८
जसोदाजी जेवा आव्यां, तेडीने आगळ करी,
न पेसवा देशी जेने घरमां, आव्यां गोपीका साथे. ९
केडेथी कृष्णने तेडीने, आव्यां नंदजी सास लेता;
कुंवर रावरावी क्यां जाय छे, जसोदाने गाण देता. १०
गोपी लेइने विस्मे पामी, बाळवाळमनां करतां जोयां;
नंदजी लाव्या कुंवर कनैयो, घरमां पेसी न क्रिया. ११
द्वार उघडी गोविंद जाण्यो, गोपिका पडी छोछी;
व्यास वल्लभना नाथ लही, जकण जोजानथी जोछी.
१२

लावणी.२७

एक समे रामणीयो सधारया, पधारया गोपने पासे;
गाणा छोडी याणा कीधां, गायो नाठी चोपासे. १
ते गोपनां छैयां न्हातां, छजीले छोडी नांखी;
अण समजु जय्यां न जाणे, टोपीनी नीशान राखी. २
रमतां जाणक घरमां गयां, माता जोटां जेलययां;
लीली टोपीवाळो छोकरो, गायो छोडी नासी गयो. ३
सुणी श्यामा बोली जलापा, पीट्याने आलवा हेजे;
कोनु छोकरुं छडी गयेलुं, एनी माताने कहीए. ४
डीतपांत करी जलजेलो चाल्या, सरजीटोणीमां पेठा;
जेक लाई जधने मांथे टोपी, पक राखी पासे जेठा. ५
उघाडे शीर श्याम बिराज्या, अंतरमां हसवु कांव्युं;
लडतुं पडतुं ने ऊघडतुं, ब्रजवीनतानुं वृंद आव्युं. ६
गोपी कहे गायो छोडनारो, हरी आ कृष्ण काणो;
छैयां जोल्यां एनी ल्लडे, आ लीली टोपीवाळो. ७
कामनीओ जे आव्यो कुंवरने, तेने ते मारवा धसे;
गडदा पाटु ढींखण कुणी, लेई ने जाल जेजो हसे. ८
कुंवर कहे नोय टोपी मारी, गीरधारीनी छे गोपी;
गोवींद कहे गोपी समताश, मारे एके नथी टोपी. ९
एम करी कुंवर छुटाव्यो, कामनीओ सहु कणकणी;
वल्लभनो स्वामी छे एवो, ब्रजवीनता छो गाळ वणी. १०

लावणी.३७

एक दीन दामोदर चाल्या, गोप गोपी घेलां करवा;

નાનાં નાનાં બાળક ગામનાં, તે સહુને માંડ્યાં હરવા. ૧
ઘરમાં પેસી ઘોડીયાં જોણે, બાળક લેઈને લય નારી;
એક વાડામાં લેગાં કીધાં, ગોપીકા લેઈને ત્રાશી. ૨
ઘેર ઘેર સહુ ઘેલાં બનીયાં, આશો દૈવનો કોપ થયો;
મોહનજી મશ્કરી કરવા, સહુ લેગો જઈ ઊભો રહ્યો. ૩
નારી નાસે ત્રાસે કંપે, ચીતમાં ચિંત્યા પેઠી છે;
છલ કહે છૈયાં બતાવું, રાધા લેઈ ઘેર બેઠી છે. ૪
લડલે વડલે ને ઝગડલે, કામ રાજ્યશો નહીં કાયું;
ગાળો લેણો લાડલે ઝાઝી, ત્યારે તે માનસે સાચું. ૫
ગામની ગોપી લજ્જા લોપી, વઢકણી સરવે નારી;
લાવ્ય રાધિકા છૈયાં અમારાં, તારે શું નાજવાં મારી. ૬
સુણી રાધિકા રડવા લાગી, આંખેથી આંસુ છુટે.
કહે ઊભો કાન કનૈયો, લેઈને કાજ લિયો કુટે. ૭
શામળ સાન કરી રાધાને, કહેતી કોયતો લડાડું;
પ્રેમ ધરીને પરણે મુજને, તો સહુને પાછાં કહાડું. ૮
સાન રાધાએ કરી શામને, નંદજથી છોડે એમને;
સરમ મેહલું માત તાતની, પ્રીતમજી પરણું તમને. ૯
પછી ગોવિંદ કહે ગોપીને, શું જોજો ઘરબાડામાં;
હમણાં મેં રોતાં સાંભળીયાં, જુઓ પેલા વાડામાં. ૧૦
પ્રત વીનતા સહુ ધાઈને દોડી, મોહનજી મળ્યો માઠો;
બાળક સહુ જલાપી દઈને, વલ્લભનો વાલો નાઠો. ૧૧

સાવણી. ૪થી.

એકવખત વીઠલવર ચાલ્યા, લાવલશ્ક ઊપર જાવ્યા;

जाण सनेही सुदामाने, मळवा माधवजी आव्या. १
सुदामा पुरी प्रभु पधार्या, नरनारीने हेत थाप्युं;
पवित्र पत्नी सुदामानी, हरजीने आसन आप्युं. २
सुदामा कहे छे नारीने, बणाव्य सुखे तपेली;
शीघ्र सीधवने नवे नीधवते, आ हरीजे मने आपेली. ३
मुष्टी तांदूळ लेई माधवे, मने घणो अहस्य कर्यो;
दळदर हर्तुं दाणा न मळता, ते दुःखनो दिवस टळ्यो. ४
भामा रसोई करवा बेठी, शाकपाक सामग्री घणी;
रोटलीनी शेर कणेक बांधी, ते मांथी अदरीर पणी. ५
त्यारे सुदामा कहे भामने, शीद लूण्या बेरी रहीजे;
रसोई तैयार थवा आवी, नदीए नाहावाने जईजे. ६
एटले ऊठ्या भाम सुदामा, एक एकना कर झाल्या;
स्वच्छ धोयेलां वस्त्र लीधां, वातो करता बेउ चाल्या. ७
सुदामा कहे सुणो भामजी, हुं ब्राह्मण पर हेत लाव्यो;
लोक वात करे छे माटे, अकळ लीला जताव्यो. ८
जे अकळ लीला जेवाने, मोहन हुं मंद मथी;
भाम कहे अकळ लीला, जेवामां कांई सार नथी. ९
सुदामा कहे मारे जेवी, एम करता नदीए आव्या;
अकळ लीला हरजीवनजी, देखाडवा दिल लाव्या. १०
भाम कहे सुणो सुदामा, मनतणो ममत मेलो;
आ पारथी डुबकी मारो ते, पेले पार कोण जय पेहेलो. ११
एम कही भूमते पडीया, पडीया नदीना नीरमां;
त्रण लोकनो नाथ त्यांथी, लई गीलो सामी तीरमां. १२
अकळ लीला नथी ओछी, नगीन मन नरवर नागरमां;

हरजीए जे कडसेली मेहेल्या, सुदामाने सागरमां. १३
जे घडीए जे जहार निकल्या, परस्ताया मन मांकरता,
क्यां गयुं घर ने क्यां छे घनश्याम, आंजे जकु आंसु लरता. १४
त्यारे नणस्नेर्ठ लउडी ऊठ्या, लक्षमांज्या दीन जीधुं;
नदी मारी क्यां नासी गई, क्यांथी आव्यो आ सिंधु. १५
आ नणथी नही नउडी जपतो, कहीअनुगदीरानुं ध्यान धर्युं;
दामोदरने दया उपनी, सागरवच्चे गाम कर्युं. १६
तेमां मलेच्छ मनुष्य वास्यां, अवळी रीती ते चाले;
ब्राह्मण शुद्र सरवे सरखा, अेक अेकने कन्या आले. १७
तेवा गाममां गया सुदामा, नगर शेठ सामा मळ्या;
ब्राह्मण तमे त्यां पधार्या, कहीने साथे लेई वळ्या. १८
धीम्र कहे सुदामा पुरी, कहो शेठ केटले करी;
शेठ कहे सुदामापुरमां, आतां वीश वरश थशे. १९
वीस दीनथी वहाण गयां छे, ते लईने पाछां आवशे;
पछी तमने घेर पोहोंचाडे, साठ वरश लगुं थावशे. २०
सुणी सुदामा संताप करता, कोण घेर लईने रहीशुं;
पेट पापी पुरवा लागशे, क्यां लईने अन्न जईशुं. २१
शेठ कहे संताप न करशो, सहु तमारु कष्ट कापुं;
खावापीवा ओढवा पेहेरवा, रहेवाने मंदीर आपुं. २२
मारे पेट छे पवित्र पुत्री, ते देशी तमने कन्या;
सुदामा कहे ले नी शुद्रनी, थाय जाति अधरम अन्या. २३
त्यारे शेठ कहे आ गाममां, ब्राह्मण शुद्र सहु सरखा;
सघणे अेक अंन मळ्यानुं, लून अस्या मारसी वणमां. २४
अेटले सुदामा अकळाया, गामलोक गरदन धाले;

સાઠે વરશે ઘેર આપાનું, અંન ઊદક પણ કેમ આવે. ૨૫
અંન ખાઈશું ને વરસાઈશું, પરણ્યામાં ચીત પેઠું છે;
નાત રહી સુદામા પુરમાં, ત્યાં બ્રાહ્મણ વાકેણ જેઠું છે. ૨૬
એવું સમજી કન્યા પરણ્યા, બુઢ્ઢું ઘરબાર લેઈ રહ્યા;
પત્ની રાંધે પોતે જમે, ભ્રષ્ટો ભેગા ભ્રષ્ટ થયા. ૨૭
સુદામાએ સંસાર માંડ્યો, નારીને બેય પુત્ર થયા;
પાડોશીમાં એક જજણા મુઈતી, તે સારૂ સ્મશાન ગયા. ૨૮
ઘણુંક માણસ ગયું મશાણે, મડદું છોડીને જુવે;
તે નારી મુઈ તેનો નાથ જ, આંખે આંસુથી રૂવે. ૨૯
કાષ્ટની આવી ચિતા ખડકી, ચીંતામાં જઈ જીવ બેઠો;
નારીનું મસ્તક ખોળામાં, લેઈને પીઉ બળવા બેઠો. ૩૦
સુદામા જોઈ વિસ્મે પામ્યા, બળનારો મુરખ જેવો;
અસ્ત્રી સાથે પુરુષ મરે, આ અનરથ અપણો કયો. ૩૧
તે સુણીને સહુ જન બોલ્યાં, સુદામા તું છે મતિયો;
ગામ ચાલ છે નારી પુંઠે, સ્વામિ હોય તે થાય સતીયો. ૩૨
સુદામા કહે ચાલ ન સારો, તેને તમે માન્યો ખરો;
કોઈ પુરુષ બળે નહીં તેને, કહો ભાઈ તમે શું કરો. ૩૩
લોક કહે ન તોડીએ ધારો, બાંધીને સાથે લઈએ;
સારી રીતે બળે નહીં તો, પરાણે બાળી દઈએ. ૩૪
સુદામા કહે અરે રામજી, સરવે સુણ્યા લોક નડશે;
મારી પત્નીનો પંડ પડશે તો, મારે બળવું પડશે. ૩૫
એવો એવો સંતાપ કરતા, ભજતા શ્રીઅંતરજામી;
હરિ લીલાથી સુદામાની, પત્ની પણ મરણ પામી. ૩૬
સુદામાએ રાજ દીઠું ને, પોક મેલી રડવા બેઠા;

अव्युं मने भले जाणशो, कोठीयो वच्चे नई पेठा. ३७
नग्र तणा त्यां लोक आव्या, मठ्ठ ऊपाड्युं हाथे;
सुदामाने सोंधी कहाडे, जणघा लाक त्यो साथे. ३८
सुणी सुदामा थरथर ध्रूज्या, भूरो रही आंख्यो आंसे;
लोक लाठीआ लई लाकडीओ, कोठी कुजाणा ओळ. ३९
क्षुणामांथी ओणी कहाड्या, भेंचीने आरणे लाव्या;
हाथ झाली हठवा ना दीधा, तेडीने मशाण आव्या. ४०
धीता ओळखी लोकाक जोया, जाकीनहीरहे बीत्यामां;
पेहेलेथी सुदामा समज्या, जीराजे आवीतामां. ४१
सुणी सुदामा करे लोसना, जगनीना तडकाथी रे;
शोच्या ऊठी पाणी छुटशे, हुज पामीन जपजशे. ४२
जगनी ना जमाय ने जवजय, आजु जणवुं नारीसंगे;
ते करतां पडुं दरीयामां, येहनो व्याप न लाके अंगे. ४३
अवुं मन विचारी जोयुं, जगवान तैआर थईछुं;
ऊत्तर रह्यो माठे मेहेलो मने, अकवारनाकथालऊंछुं.
जेम कहीने छेतरी नाव्या, वणमांनपापान दिधो; ४४
स्नेही सुदामाने रामणीज्जे, नदीमां जेरयां लीयो. ४५
सुदामाजे ठेकुं कहाड्युं, ओरले हरस्या वनमाळी;
प्रभु कहे तमे छो पाछळ, हुं आगळछुं त्यो ताळी. ४६
सुदामा कहे शाती ताळी, घणां कवरश वही गयां;
साधुं कहे जे समछ मारा, क्यार ना जडीयां ऊत्तर ह्यु.
कृष्ण कहे हमणां आव्या, नारी रांधी रही हुशे, ४७
धोळल कहे वस्त्र पेहेरो, रसोई ठंडी थई कशे. ४८
सुदामा कहे शुं बोलो छो, घणा दिवस वही गया;

સીધું જેટમાં પ્રેમદા પરણ્યો, પાંચ પુત્ર તેને થયા. ૪૯
ત્યાં સુધી શી રસોઈ રાંધે, એવાને કઈજે ઘેહેલા;
બંસીધર કહે મારું બોલ્યો, મુજ મિત્ર થયા ઘેલા. ૫૦
શાનાં છોકરાં શાની નારી, કહીને કૃષ્ણે કર ઝાલ્યા;
ગાંડા એવા ગણે મિત્રને, સુદામાને મેહેલ ચાલ્યા. ૫૧
ઘરમાં રસોડે સાથે બેઠા, રુકમણીના બહુ પાડી;
રામાની રસોઈ એઈ લો, નવટાંકની રોટલી જાડી. ૫૨
તેવું એઈને ઝાંખા થયા, સુદામા પડીયા પીલા;
શામ કહે તમે સંસાર માંડ્યો, તે સઘળી મારી લીલા. ૫૩
સુદામો કહે રુકમણીલા, શું પિછાણું મુજ કથી;
શ્રીકૃષ્ણજી તમારી લીલા, સપને પણ એવી નથી. ૫૪
સુદામાજી જાગ્યા જાપરા, ત્યારે તનને મન લાવે;
આસ દલપત વાણી વદે, કૃષ્ણ કથામાં કેમ આવે. ૫૫

લાવણી ૧લી.

મેં લવી નીંદમેં સુઈ એ રાગ.

તું કામણ કરી ક્યાં જાય, નંદલાલ લ્હેરી;
તારી બંસી ઝેરી, સરપણ આસી એહેરી. ટેક.
તારી બંસી સુણીને, આવી છોકરાં છાંડી;
બહુ બની ગઈ ગુલતાન, કેવી થઈ ગાંડી.
નેમ ઉનાળે ફીંડોળે ચડે છે ફેરી; તારી બંસી. ૧
મેં મેલી માતની લાજ, કાન સહુ ભૂલી;
પીઉજીને પડતો મેલી, ફંદમાં ફૂલી;
મારાં સગાં સહોદર, સરવ કર્યાં મેં વેહેરી; તારી બંસી. ૨

તારે માથે મુગટ, ચળકે લળકે મોતી;
પીળો પટકો, લટકો ચટકો હું જોતી;
મને મોહ લગાડ્યો, પીળું પીતાંબર પેહેરી. તારીજાંખી. ૩
તારૂં રૂપ અનૂપ, અનૂપ જોઈને મરીયે;
તુજ વિના ઠાલો, ઠામ કહો ક્યાં ઠરીયે.
ગોપી ઘેરવાને આજ, રાજો છો ઘેરી. તારીજાંખી. ૪
શું ભીડ્યો તમારો ભાવ, લાહાવ નથી લેતા;
હું પલ્લો પકડી રહી, ઉત્તર શો દેતા;
મારા ઉપર નથી નેહ, નગર ક્યાં ઠેરી. તારીજાંખી. ૫
જવાનો કરો છો વિચાર, હું સમજી ગઈ છું;
પણ કેમ જવા દેઉં, પાલવ પકડી રહી છું.
શું નાસો વલ્લભનાથ નાથ, મરદ છો કે મેહેરી. તારીજાંખી. ૬

લાવણી ૨ જી.

કાન કાળુ જોઈને, ઘેલી કરે છે ગીરધારી;
તારા રૂપગુણનો ઘાવ, લાગે છે ભારી. ।ટેક।
રાત દિન ધરૂં તારૂં ધ્યાન, જે લાગન થઈને;
તને મળવા હુળવા, જેસું જમુના જઈને;
મારી છાતીમાં છેલા છબી, રમતી તારી; તારારૂપ. ૧
સાસરે જઉં તો, સાસુ રાખે છે રોકી;
પીયરમાં ભાઈ ભોજાઈ, કરે છે ચોકી;
ગમે નહીં ઘરમાં, સોધું નાઠા જાની. તારા રૂપ. ૨
મારો જેઠ છે ઘરમાં, શેઠ તે પગલાં જોતો;
મારો પરણ્યો કરે બહાર વાત, ભાજરૂ જોતો;

नेहाणी झेरनुं झाड, नाणंद नगरी. तारा रूप. ३
तारी नथनी नौतम नाक, कानमां वाणी;
तेज स्वी अंगनो रंग, भमर भ्रूज काळी;
शीश तोरो केडे कंदोरो, सुरत सकु सारी. तारारूप. ४
मारा मोहन तन मन धन्य, कहो तो देउं;
मने घणा दिवसनो लाव, शाम सुख लेउं;
प्रीतम तम जोगछुं, नारी न्यारी प्यारी. तारा रूप. ५
हवे नथी रेहेतुं नाथ, हाथ मारो झालो;
सुख माण माधव, मुज मंदिरिये म्हालो;
जुगदीश रमी जाणो छो, जरी पिजरी. तारारूप. ६
जोजो जोजो मारी साथ, वात कांई करीये;
दामोदर डाह्या, दरा शुं ना डरीये;
शामळीया मारी संग, जेजो जुंजारी. तारा. रूप. ७
हसता मधुरे मुख, चीतडुं चोरी ल्यो छो;
कांई करे चडेलुं जाण, शुं मेणां द्यो छो;
मने घणा छो व्हाला, मनगमता मोरारी. तारारूप. ८
मारो नीसासो पडशे, तो तमने नडशे;
मुज घेर थई छे वार, पीडडो पडशे;
मरजी ना होयतो, न मारो नेन कटारी. तारारूप. ९
नकरोने वार लगार, नाथजी मारा;
विरहनी वेदनाथी, नेन वहे नीरधारा;
वल्लभना व्हाला, जेशी जेशीने हारी.
तारा रूप गुणनो घाव नाखे छे मारी. १०

लावणी ३ जी.

नथी देती तमाकुं नाम, पोलव रीत झालो;
शीखामण देउंछुं शाम, पांशरा म्हालो; टेक.
करोछो नेनना चाळा, कानजी काळा;
जेया नहिं तम जेवा, कोई मदवाळा;
आघात लागे मारी मात, दे ठपको ठालो. शिखामण० १
ने लागे मारो जेड, के पहोंच्याडे;
मेरो क्रोधी छे कंथ, घेरथी काढडे;
तारे मारगडे मस्तान, थई शुं महालो. शिखामण० २
करोछो छेल छबिला, छोकर वाद मांडी;
[illegible] सहु समजु शामळिया, नथी कुं गांडी;
[illegible] थई शुं कुंपकीमां करचालो. शिखामण० ३
[illegible] मन लोभवा जहा करोछो छेला;
[illegible] लो छो मुजे मीठुं, मनना मेला;
[illegible] करवा नेण वेण, मारो लगुटी लालो; शिखा० ४
जलिमानी वाणी, राणी प्रभुजे लाणी;
त्रीलोक तणा त्रीकमे, लीधो टेक ताणी;
मशी करीने चाल्यो, व्यास वल्लभनो कालो. शिखा० ५

लावणी ४ थी.

ललारे लुगडा धार, लुडुं शुं लाजे;
नथी उरतो दारा उपर, ननर तुं नाजे. टेक.
कोई जणा उंच्याघरनी, तेने तुं लाजे;
शामा शामा सामो, मस्तानो थई म्हाले;

घनश्याम घुंघट खोलीने, रुप शुं झांखे; नथी डरतो. १
मथुरांने मारग, थई बेसे छे दाणी;
मेलावे मही नां मार, करे धुण धाणी;
कोई ध्याशी देखीने, पल्लो पकडी ताणे. नथी डरतो. २
कोई भणे माथानो गोवाळ, गोपाळने मारे;
कोय मुक्केवी मान्यनी, मो मुख पोकारे;
तारे घेर करे तोफान, त्यारे तुं जाणे नथी डरतो. ३
केनी मांसे आवुं रुप, तेने तुं लेछे;
वल्लभना व्हाला, आणघट ती गाणो देछे;
कोई भाभी होय कामनी, ते गाणो सांखे; नथी डरतो. ४

गरबी. १ ली.

प्रीतडुं बोरयुं माराराज. एराग.

छेलो दीधी, नंदलाल, मन मोयुं;
छेलो दीधी, सुधी लीधी, जनावी दीधी. नंदलाल. टेक.
नेणा लालनी, छबी छे सारीरे;
जेतो बाले, नरकती थाय. नंदलाल. १
मने वागी छे, नेन कटारी रे;
तलो मिलावे जंसरीमां ताल. नंदलाल. २
लालनी जोडी, घणी छे प्यारीरे;
मोंनी पतली कमर, लंबा बाल. नंदलाल. ३
वल्लभना नाथने, नीत नीत भणिजेरे;
पण घरमां, सासुडीनुं साल. नंदलाल. मन मोयुं. ४

ગરબી. ૨ જી.

આવજે આવજે, જમુના ઘાટ, ત્યાં મળશું;
આવજે આવજે, ગાયો લાવજે, ત્યાં ચરાવજે;
જમુના ઘાટ. ત્યાં મળશું. ॥ટેક॥
જેડુ ઊરકતાં, વાર કરવાનીરે;
સાસુને કહીશ, ચડ્યોતો કાટ, જમુના ઘાટ. ૧
જેઠના આવજે, કોઈ ન લાવશોરે;
નહિં તો વાતની થશે, કારાકાર. જમુના ઘાટ. ૨
નીશાની બંધ કદમ, કને કું જેરીશારે;
ત્યાંકાં પડીછે પથ્થરની છાટ. જમુના ઘાટ. ૩
વેલા નહિ આવોતો, જીવ ફૂટકશેરે;
મારા મનમાં થશે, ઊચાટ, જમુના ઘાટ. ૪
નિત્યના કરતાં, વેલા નિકળજેરે;
મને આજ ન જોવરાવશો વાટ, જમુના ઘાટ. ૫
વલ્લભના નાથ જન્મ્યા, વિના જીવુંછુંરે;
હું તો સુણીરહીશ તારે મારે. જમુના ઘાટ. ૬

ગરબી. ૩ જી.

ઓ મોરારી, જપું જાપ, પાવન કરો;
ઓ મોરારી, અંજલિકારી, વીનતી મારી.
જપું જાપ પાવન કરો. ॥ટેક॥
દુરીજન દુત્તોકું, જગત ધુત્તોરે;
તમે માઈ જાણેશો, જેવું આપ, જપું જાપ. ૧
ન કર્યું સુક્રીત, કર્યુંછે દુક્રીતને;

जीभ्यंकीधांछे कोटीक पाप. जपुंजप. २
मोह मायामां फर्यो, मद मच्छर कर्योरे;
नथी करी तीलकनी छाप. जपुंजप. ३
कोटीक अपराधी, लीधुंछे पाप बांधीरे;
तोपण एक अक्षरनुं लेजे माप. जपुंजप. ४
जन्ममां संत साधु, नथी संभार्यारे;
जेवी वाणी आधीछे जूज थाप. जपुंजप. ५
गृहस्थ गरीबने, जाकु समजाव्यारे;
मारीछे द्रव्य लेवाने धाप. जपुंजप. ६
अंत वेळाना, तमे छो साथीरे;
नथी बेली मारे आप. जपुंजप. ७
मेवाडो व्यास दास, वल्लभ ताशोरे;
मारो दासोने तरवानो ताप. जपुंजप. ८

गरबी ४ थी.

क्यांही आवो, कृष्णराय, कांई आवुं;
क्यांही आवो, बंसी बजावो, मीठुं गावो;
कृष्णराय, कांई आवुं. टेक॥
कृष्ण कनैया, बंसी बजैयारे;
तने मळवानी मुज इच्छाय. कृष्णराय. १
कृपाळु कृष्ण काना, छो नटवर नटनाणारे;
तारा दर्शनने जीव तार चहाय. कृष्णराय. २
जमुनाजे जई, गुण तारा गाउंरे;
बीजा कुटील अपगुण गाय कृष्णराय. ३

सहुने जीवे छु पण, तने न देखुं रे;
त्यारे नजर कोपडोळनय. कृष्णराय. ४
रहे च्यास वल्लभ, दर्शण दुल्लभ रे;
तारुं मुख जोये सुख थाय. कृष्णराय. ५

गरबी ५मी.

आवो रे हेने, घनश्याम, गाण हैयुं;
आवो रे हेने, घण ताण लेने, जवाने;
घनश्याम, गाण हैयुं. टेक॥
घनश्याम श्यामणा, तुं शुं रुसे छे रे;
अमे नहिं करीये नीच काम. घनश्याम. १
तारी सोबत मने, सारी लागे रे;
तुं तो करनारो कामो काम. घनश्याम. २
वांसळी वगाडी, मोहनी लगाडी रे;
तेंतो जगाड्युं गोकुळगाम. घनश्याम. ३
साकुडार होयतो, कोई जने नजरे;
पशुपाळ्युं छे धुतारा तारुं नाम. घनश्याम. ४
आणपीनुं तारे, पांशारो रेखजे रे;
तने विनवे वल्लभराम. घनश्याम. ५

गरबी ६ठी.

कहे छु केहेछे, श्री गोपाळ रोडीने;
कहे छु केहेछे, जीव थेके, मने यही रेहे छे.
श्री गोपाळ रोडीने. टेक॥

અલ્યા ગોપાળા, ચરિત્ર વાળારે;
અલબેલા નફટાઈ આણ. શ્રી ગોપાળ.૧
હરેરથી હાથ લેને, મને લ્યા હૈરે;
તુટી જશે મોતીડાની માળ. શ્રી ગોપાળ. ૨
હું વ્રજસોધાની પાસે, જવાની રે;
ફટાઈ વધી ગયો તારો જાણ. શ્રી ગોપાળ. ૩
ઝાંઝોડી તાણવાની, ટેવ પડીછે રે;
મારા ચિર જેંચ્યાય જાણ ધાળ. શ્રી ગોપાળ. ૪
આઘો રહે હું તો, જહુ જઇશ છું રે;
સુણીને દેશે મુજથી ગાળ. શ્રી ગોપાળ રોકીને. ૫
વ્યાસના નાથ તને, લ્યારે દેઉં છું રે;
ત્યારે પડે પેટડીયામાં ટ્રાણ. શ્રી ગોપાળ. ૬

ગરબી, ૭ મી.

આઘી રહેરે, શ્રી નનાર, નહીં બોલું;
આઘી રહેરેકહું છું રે, લ્યા દરે.
શ્રીનનાર, નહીં બોલું ।।ટેક।।
તું જાણે નન્દ મોહ્યની હું છું રે;
પણ અમે ન ગણિયે લગાર, શ્રીનનાર. ૧
તું નેવી જણ, ત્યાનની લાડકી રે;
તેવો હું પણ, નંદનો કુમાર. શ્રીનનાર. ૨
તારા મનથી, તને ગુમાન છે રે;
તેવો જીનને, હોય અપાર શ્રીનનાર. ૩
નેવું તારું નામ, રાધા રૂપાળી રે;

तेथी हुं पण मोरलीधर मोहार. श्रीनाथ. ४
मारी माया जे, राजवी होय तो रे;
कांई जोतां करने वीचार. श्रीनाथ. ५
वल्लभना नाथनी सेवा छे जेवीरे;
जेवी खरी, तरवारनी धार. श्रीनाथ. ६

गरबी ८ मी.

जाओ जाओ, पडयां च्याक गोकुलमें;
जाओ जाओ, लाडन गाओ, डाह्या थाओ;
पड्या च्याक गोकुलमें ॥ टेक ॥
सौ कहे दस वार, जाय जमुनायेरे;
जेमने दीठतां शुं न लागे थाक. पड्या च्याक. १
मारा स्वामिने, सौ शिरवचे रे;
कहे छे राज्य त्यां नारीपर धाक. पड्या च्याक. २
जेणी जण वद्यां, जेणी जण वद्यां रे;
जेवी वाणी छे, गाममां हाक; पड्या च्याक. ३
तमोने सहु जन, जेवुं कहे छे रे;
करो मजो छे, छबीलाने छाक; पड्या च्याक. ४
कहे वेणा हाथो, हाथ जलाई शुं रे;
त्यारे जरी, जगतमां नाक. पड्या च्याक. ५
वल्लभना वाला, जेरनुं कहुं छुं रे;
हवे मोजन, राजी थाक. पड्या च्याक. ६

ગરબી ૯ મી.

ભોળો ભોળો, કુંછું રાંક, શું રીસાયા;
ભોળો ભોળો, વિશ્વર તોળો, જારી જોજો કુંછું રાંક ॥ટેક॥
છોગાળા છેલડા, શું થાઓ ઘેલડારે,
કહો શો પડ્યો છે, મારો વાંક. કુંછું રાંક. ૧
લડાઈ થવાની, રીસાઈ જવાનીરે,
તે તો મારેલી, વીધાતાયે રાંક. કુંછું રાંક. ૨
નથી મેં સુખ લીધું, દુઃખ તમે દીધુંરે,
હવે વળી ગયો, આડો આંક. કુંછું રાંક. ૩
વલ્લભના સ્વામી કહું, શીરીશ નામી;
પ્રભુ મારી ક્યાલાનો કાંક. કુંછું રાંક. ૪

ગરબી ૧ લી.

ચાલો ચાલો ગોરમાં કઈ વરીએ. એ રાગ.

કરમ કુંચરી કુંટ રે જીવ, કરમ કુટ શી કહે ॥ટેક॥
નામ નામ તે તારું નગર છે, ગાય પાર ન ઝૂટેરે. જીવ. ૧
તેને કાંઈ કમનો સાસો, તેનાથી ઝડીના છુટેરે. જીવ. ૨
દરી રાખે મારગમાં, તમાં કહિના ખૂટેરે. જીવ. ૩
કાયા કુંભ કરમની નાહીનો, પાપ પાણીથી છૂટેરે. જીવ. ૪
વલ્લભ કહે પુણ્ય ભાવ્ય કરેલો, સાન સાંધેને તેર તૂટેરે. જીવ. ૫

ગરબી ૨ જી.

ભૂલા ભાનાવીં ભટકેરે, ભુંડા ભૂલા ભામારી ભટકે. ॥ટેક॥
પરનારીને પરધન લેવા, નીત ઉનારૂ ગટકેરે. ભુંડા. ૧

पराणे पुन्य करवुं पडे तो, पछी तने शुं ये अटके रे. लुंडा. २
मोह मायामां तुं भरे हरजी, अंत्ये अेकलो लटके रे. लुंडा. ३
नारायण केहेतां नाणुं दे जे तो, आव्यो न रहे जीव खटके रे. लुंडा. ४
प्रपंच पापने छळ करे तो, छळी लोक छटके रे. लुंडा. ५
नीधां कर्मने धर्म छे न होय, त्यां तु नतां नय अटके रे. लुंडा. ६
कहे वल्लभ श्रद्धा निंद्या करे तो, नर आळीने जीव पटके रे. लुंडा. ७

गरबी ३ जी.

संसार सपनानी रात छे रे,
लैयो संसार सपनानी रात छे. ॥टेक॥
पर प्रेमदानुं संग करे तो,
कोई दीन प्राणनी घात छे रे. लैयो. १
परणी पत्नीने वश्य थाय तो,
ते जनवरनी जात छे रे. लैयो. २
देव सेवाने सुकृत सरजो,
पेहेलो पोतानो तात छे रे. लैयो. ३
अंबा बौचरा काळका चामुंडा,
देवी जनेता मात छे रे. लैयो. ४
मात पितानी सेवा करे तो,
संत साधुनो संगात छे रे. लैयो. ५
वल्लभनी शिक्षा न माने तो,
मुआ पछी तेनी वात छे रे. लैयो. ६

गरबी. ४ थी.

कणीनां केवां करम छे रे, जुओ कणीनां केवां करम छे. ॥टेक॥
प्रभु पूजनमां पग पडे टाढा, काम क्रोधमां गरम छे रे. जुओ. १
जोगन यात्राने साथ मरजाद नहीं, प्रभुने शरीर शरम छे रे. जुओ. २
भोळा जुए आईथी लक्ष्मी नाठी, भूतनां जांघेला भरम छे रे. जुओ. ३
भाजाई लडे शाई जुठुं जोषियामां, केहे रोके सुख परम छे रे. जुओ. ४
कोई केहे शे पुन्यमां काई फायदो, जो जरी धंधो नरम छे रे. जुओ. ५
दलपत केहे शिखामण देवानो, ब्राम्हणनो कुळ धरम छे रे. जुओ. ६

गरबी. ५ मी.

जुठी न आलो माळा रे, जुठा जुठी न आलो माळा. ॥टेक॥
हींडनां हालतां मणका मेले, तन तक धुतवानां चाळा रे. जुठा. १
एकांत विना हरी नथी भजता, वीठुल वैकुंठ वाळा रे. जुठा. २
तनमां तनक पणुं देखाडे, ते शिख्या होय कृतकाळा रे. जुठा. ३
व्यास दलपत केहे जुठा जनना, लेखा छे गुपत गाळा रे. जुठा. ४

गरबी. ६ ठी.

रातलडी कोनी संगे जाग्या — ए राग.

वाला जी वेरण कुबजा काळी,
तेना पर शुं मोह्या वनमाळी. वाला जी. ॥टेक॥
कुबजाए कामण कीधां तमने, मारे वाले न बोलाव्यो अमने;
एकवार मारे मेहेले आवी रमने. वाला जी. १
जे कुबज्या शोक्यपणुं रही दाखी, जेनुं शुं रूप जोईने राजी;
कुबो नाक को पण लूकडी नाखी. वाला जी. २

रसीकरुपे राधाने नजोनावी, त्रीकम जम सरखी तारुणी नला
धी;
रांदीढुंढी लक्ष्मी मनमां आवी. वालाजी. ३
कु[illegible] काणी वगाये लंगोरी, जेणे तमने नाखी मोहनी मोरी
भो[illegible] भरी मंतरी लीधी चोरी. वालाजी. ४
जे शांमाये रांरां थपन लांख्यां, वालाजी वायरस्य फरीने राख्यां
तेने व्यसनावी अंध करीनाख्यां. वालाजी. ५
प[illegible]ओ रेहेतो गोपीने घेरतुं पेहेलो, वायदो थतो त्यां ब्रतोलुं
व[illegible]ल्लभना नाथने कीधो घेलो. वालाजी. ६ चेहेलो;

गरबी. २ जी.

[illegible]हेली शाम साथे रीसाई,
[illegible]नी माया मोजतमां धराई. साहेली. ॥टेक॥
[illegible]णी सैयरने केहेछे राधा, हवे में लीधी जोल्य[illegible]
शाम सामुं जोवाना सम बांधा. साहेली १
कुबज्याघेर गयो हतो हर्शने, मने हसीने ते बाल्यो[illegible]
[illegible]कुंपाडी जोयुं डीलारसीने. साहेली २
साहेलडीने हारथी नजरी आर्पी, जेवी मने शीख[illegible]
आपी शुरुनी जेशी रही लागी. साहेली ३ लागी;
[illegible]णुं वातां चतुराई थी वाल्यो, मेंतो जेरथी[illegible]
[illegible]यो त्यां गोविंद कहीगोहद घाल्यो. साहेली ४
हवे थीके मानुनी मोह धरशे, वल्लभना वाल्लाने विश्वास
पाछणथी ते प्यारी पस्ताई मरशे. साहेली ५ करशे;

गरबी.३ जी.

मोहनजी मनमाने त्यां माहालो;
आघा रहो पालवडो शीद झालो. मोहनजी. ॥टेक॥
लटकशो तेमां अमारुं शुं जाशे, ठेरठेर थशे ओगणुं तमारुं थाशे;
अंहीं बेठी बेठी हरी गुण गाशे. मोहनजी. १
एहेना माया कपट रह्या ताकुडी, हवे होतो हैये रखणती भूंडी;
हशो हुं ते छताडे लूसी पूडी. मोहनजी. २
आथडयानुं छे तमारा करमभां, लेघारे हुं जेवा थई गई शरम-
लोपी मारे न समजो मरमभां. मोहनजी. ३ मां
घणीक रोई रोई पाडे छे आत्यो, घेली थई तेनी नथी अंत ल्यो
वीलाओ छो ते करो छो विश्वासघातो. मोहनजी. ४
तमे तोडी नाखी तमामनी टेशो, हवे म्हारी केड नगाना लेशो;
वल्लभना नथी नाम ना लेशो. मोहनजी. ५

गरबी.४.थी.

राधाजी संदेसो छे शामनो,
सांभळो जेरे जेरो तमारा कामनो. राधाजी. ॥टेक॥
तमारो विवा श्यां मात तात करशे, कोई मुरख जन रवरवा वी घरशे;
पछी तारुं रूप जोबन साथे मरशे. राधाजी. १
रूप गुण भरेलो क्यांथी जडशे, सगां सहु राजी थईने नडशे;
जोवतां जन मारो छुरी पडशे. राधाजी. २
नगमताने पाणी ग्रहणना करवुं, जाण्युं जे भोंतीमां रहेवुं;
एवुं जीव्या करतां भलुं मरवुं. राधाजी. ३
वीठल नेवो वर मागी ल्यो हाथे, कह्युं छे अम्न कहो मारी साथे.

એવું કહ્યું છે વલ્લભના નાથે. રાધાજી. ४

गरबी.५मी.

रामकहे रीझ मुजने बोलावे,
नीच नारी शुं मुज लईने जावे. रामकहे. ॥टेक॥
पर नर संग करे छे वातो, जोस्यो मद भरानथी मातो;
हारा देखी देखीने जणी भलतो. रामकहे. १
तने वारी वारीने गयो थाकी, तोये पण प्रेमहातुं नयपाकी;
मने हाले जाण्यामां न राख्यो जाकी. रामकहे. २
भरम वात भालकही तुं बोले, हेयुं हरखावी हस्तीपेरे डोले;
प्रपंची पत्नी नहीं तुज तोले. रामकहे. ३
देखी देखी दृष्टी हाली भयछे, मारो तारो मेळाप ज्यारे थयछे;
त्यारे तुं भुंडा भुंडा सम खायछे. रामकहे. ४
ज्यां ने त्यां तेल नचावती फरे, छानी मानी सान सम स्यापरे;
मने तुं देख तोज ना करे. रामकहे. ५
करी रमी पुरुषवृंदमां म्हाले, परायाना मस्तकमां तेल घाले;
लईलईने लवमां भ्रती साले. रामकहे. ६
भुंन्कीवान तुजने कोई न कहे, हवे मने बोलावीश नहीं नित्ये;
व्यासना नाथने नहीं जने भारीत्ये. रामकहे. ७

लावणी.१ली.

रागतीलनो.

धनधन लसकाणी, में तो भेयां नजरे ताणी,
जे त्रण रयाभवाणी, में कर्या दरशन;

जेनी शोभानो नहीं पार, दरशन करे नरनार;
दीसे भद्र भयंकार, हुं थयो परसंन. १
सहु जने भसने डेरे, लेइ श्रीकृष्ण वधेरे;
माता शणगार पेहेरे, शोभाछे रूडी;
मंमाया रूपे काळी, जगतनी दीन दयाळी;
कंठ गजरा नाकु वाळी, एने हाथे चुडी. २
हुं तो जोवा गयो वाळी, मा डोली अडग आळी;
एणे हांसडी तुरी घाली, पेहेर्यां चीर चोळी;
सहु गोवाळने साथे, घुघरी पुंची बांधी हाथे;
शोभे मुगट माथे, एवी भस भोळी. ३
माने शणगार सज्याछे, पुंठे भक्ता रज्याछे;
हार पीतणे मज्यां छे, दीपे सूर्य सनमुख;
जोतां अक्कल थई भयगांडी, में तो जथु मीट मांडी;
अंदर लटकुं छे हांडी, बहार एक अमकुंभ. ४
त्यां थाय घंटनो घमको, मानो वागे झांझर झमको;
बहु भक्त करे छे ठमको, सहु सेवक जम्ब;
झाझा जन धरे ध्यान, वंझा मागेरे संतान;
गुन्हेगार पकडे कान, अने थै थै नाचे. ५
त्यां घणा गारडी कूदे, झाझा दीन पेसो भरे;
भूज रीते चोकी करे, आखी रात जागे;
जे मंमायाने मानुं, एनुं नथी कांई छानुं;
काळी पुंठे केद आनुं, त्यां भेडीयो वागे. ६
उपर घडीयाळ ठठ, गारडी बेसे [illegible];
सांजपडे थाय भेट, त्यां हाजरी [illegible];

રૂડું રવારે લીંડ અથોડ, રવિવારે ટળે રોગ;
સાંજે જાય જાત્ર લોક, તે ત્યાં ઊભા રહેછે. ૭
અમદાવાદ સારૂં શેહેર, મંમાયા કરજો મેહેર;
પારણાં બંધાય ઘેરેઘેર, એટલું માગું;
કહેછે દલપત સુતરામ, જુલ્સેરાયપુરમાં મુકામ;
પંજાબીની પોળમાં ઠામ, હું પાય લાગું. ૮

લાવણી. ૨ જુ.

ધન નારણદેવ મહારાજ, રાખો નજર જનની લાજ;
મેં તો નજરે નિરખ્યા આજ, શોભા સારી;
કર્યાં દાસોનાં દુઃખ, ઉત્તર દિશામાં મુખ;
જોતાં થાય અતિ સુખ, જાઉં બલિહારી. ૧
જેવો પેઠો હું અંદર, ઘણું રૂપાળું મંદર;
ગણ્યાં પગથિયાં પંદર, ડંકા બહુ ગાજે;
ફળ્યા દરવાજે છે એક, ઊપર મેડા છે બેક;
તે જોયા વિવેક, તેમાં નોબત વાજે. ૨
સ્થંભ ચૌદ જોયા સાર, તેની શોભાનો નહીં પાર;
વચ્ચે પાટલાની હાર, દેયછે જનસુખ;
ત્યાં જતાં ડોઈન અટકે, દરશન કરે ચિત્ત ચટકે;
હાંડી સત્તાવીસ લટકે, મધ્યે એક ઝુમરૂખ. ૩
જડ્યું જાળીવાળું દ્વાર, ત્યાં બે મુનાના છડીદાર;
ત્રણ દેવ દરબાર, જોવા પેઠો હું ઝટ;
સહુ જોઈને આનંદ પામ્યો, હું તો જોવા ઊભો સામો;
દેવ પેહેર્યો જરીનો જામો, જેને માથે મુગટ. ૪

જોયો નંદનો કીશોરો, શોભે કેડમાં કંદોરો;
માથે મોતીનો તોરો, તે નીરખો લળકે;
હાથે પહેર્યો અછોડો, કાને કુંડળનો જોડો;
પગમાં સોનાનો તોડો, તે બહુ ચળકે. ૫
દરશન કરે હરિજન, જોતાં માને આસુમન;
છે રૂપાનું સિંહાસન, ઘણી રૂડી ભજન;
બહુ જનજને નજરે ધારી, જમણે હાથે એકબારી;
ત્યાં ઓરડીછે સારી, તેમાં સુખ સજ્યા. ૬
નારણદેવના બહુ ભગત, પ્રસન્ન થાય છે જગત;
પંખ્યા બાંધ્યાછે વિગત, તેની દોરી ખીંચે;
ઊપર જડીછે છાટ, કાચ જડ્યા ચોપાટ;
એક હિંડોળા બાર, ત્યાં દેવ હીંચે. ૭
જેની શાળાનો નહિ પાર, નીરખી રાજી નરનાર;
ભૂલ નથી લગાર, જોયા જેવે;
જે જન પરણ્યાતે જાશે, અને નારણદેવમાં જાશે;
તેને દ્વારકાનું ફળ થાશે, આ ગુણ ગાજે. ૮
નડીઆદ સારું શહેર, સહુને થાય લીલા લહેર;
પારણાં બંધાય ઘેરઘેર, એટલું માગું;
કહેછે દલપત સુણ રામ, આ મહાયાદમાં મુકામ;
આટલું આધી મારું નામ, હું પાય લાગું. ૯

લાવણી ૩ જી.

સુરત સોનાની મહોર, સાલગણી લીમપોર;
તેનું કામ છે જોર, સોલા સારી;

ત્યાં ગાડી ઘોડા જાય, આપણ મહીને સરતો થાય;
તોફાન મારગ માંય, જેસને નાંખે મારી. १
પેહેલી ગોળ હોડની પોઠી, ત્યાં સિપાઈ રાખે રોકી;
પૈસા લેછે મારી ઠોકી, પછી જવા દેછે;
બીજો જામણીઆનો ઘાટ, ગાડીની ઝરાઝાટ;
તે જાય જેવા વાટ, તે ત્યાં ઊભા રેહેછે. २
ગાડીવાળા નજરાજ્યેષ, ત્રીજો મુકામ પીપરોદ;
ત્યાં થાય ગોદાગોદ, મારે મ્હોની ડફર;
ત્યાં રીતના એવી કુઈ, આગ્યાં ગોધા જાય સુઈ;
ત્યારે આવે સફર કુઈ, પછી રૂણનું ચક્કર. ३
છઠો ગપિયજીનો મુકામ, પછી જંગલીનો ઠામ;
તે દેખી આવે હામ, સહુ જુરી રેહેછે;
પછી ચોર જાંબલે જાય, જેટલે સરતપુરી થાય;
ત્યાં હરાયક ભુલાય, નાણું ગણી લેછે. ४
પછી જાય ગામની મહીં, ઊતરે ઊતારા હોય તહીં;
હાકનાર પડે ઘણો થઈ, તે નરમ થાયછે;
બીજા સોજી જેસને જુએ, પાણી લઈને દીણ ધુએ;
નપરાયે લુગડે લુએ, પછી દરીયે જાયછે. ५
સૌ ન્હાયા જાય જુદાથી, જેટલે ઊડી જાય સુસ્તી;
ત્યાં ઘુરા કરે કુસ્તી, ઘણો હરજ પડે;
પછી દરીયામાં ન્હાય, ત્યારે હનુમાનમાં જાય;
પછી ઘી બીચડીઓ ખાય, એવે સાંજ પડે. ६
સાંજે ગાડીયોને છોડે, ધીરે ધીરે જેસને જોડે;
વળતી ઘજીત ન હોડે, સહુ ઘેર આવે;

પૈસો વાપરે અથોક, શેઠના મનમાં નહીં શોક;
શોભી સુરતના લોક, સારૂં આવું આવે. ૭
સુરત સારૂં શેહેર, સહુને કરમે લીલાલેહેર;
પારણાં બંધાય ઘેરેઘેર, અદ્ભુત ભાગ્ય.
કહે છે વલ્લભ સુખધામ, જમનાપાળમાં મુકામ;
જુલસે રાયપુરમાં ઠામ, કુંપાય લાગે. ૮

સાખીઓ.

પ્રભુ ગિરિવરધારી, તારી મોરલીએ ક્યાંરી;
તને ઊપર જાઊં બલિહારી, તારી લાગી લિગન. ॥ટેક॥
રાજા કંસનેતેં રોળ્યા, ગોવરધન પરવત તોળ્યો;
મથુરાને ગામમાં આવ્યો, એવું નાગમાં બળી.
પ્રભુ તો ગોકુળના વાસી, તમે મારા કૃપાના રાશી,
રાખી કંસરાયની દાસી, ઝરી લાગ રી લિગન. પ્રભુ ૧
રોળ્યા ભારતન પાસ, ધેયા જમનાજીના દાસ;
કુબ્જા કોસની નારી, ભુજ તુજ પર ધીરજ,
આધાં રાવણીનાં ઓર, તમે નંદના કીશોર,
તારું ગામ રે શરણ, રીઝ્યા આ કુનકમ,
પ્રભુ રંગ રસીયા, હથી મેહનાથન ધરીયો;
ભક્તાને થંભ ચરીયો, કરે છે ઉલસ પ્રભુ.
સુધનવાને ધારણ દીધી, તે કહ્યું લીલામ કીધી;
પીતુરની ભાજી લીધી, કર્યો લાખમ ત્રણ.
શભ્યાં જગતનાં દુઃખ, તારૂં સુધીર રામ મુખ;
દૂર સપાત્રને સુખ, દેશો ન કદી દુખ;

છોગાળા સુંદીર શ્યામ, કરો ભગતોનાં કામ;
કહે છે વલ્લભરામ, મુજ થાય પળપળ. પ્રભુ૦ ૩

લાવણી. ૫ મી.

અલ્યા મસ્તાના મોરારી, ઘેલો થયો ગિરધારી;
રી કુબજાન્યા છે સારી, ગોબરગંદી. અટેક
તને પણગીને રહ્યો, ગાંડો ગોપાળો તું થયો;
છેક વશ્ય બની ગયો, છે રાંડ કુર છંદી;
જેણે કાંઈ કામણ કીધું, તારું ચિત્ત ચોરી લીધું;
તેમ બળ બાંધી લીધું, જેવી ફાંસા ફંદી. અલ્યા. ૧
જે રામા રાંટી રુંડી, તેણે લીધો તને લુંટી;
હવે ભીલનાર છુટી, કુબજ્યાને નંદી;
જે બુઢી ઊંચી ભારી, તે લાગી સહુથી સારી;
છે ચંદણ સરખી નારી, તને તેં તો વંદી;
વલ્લભના સ્વામિ તું કને, હસવું ગમે નહીં મુને;
કે જોવાયશે તને, તે નહુરણ ગંદી. અલ્યા. ૨

લાવણી. ૧ લી.

(ગોરી ચલી સાસરે, ધીરજી કભુ આના.) એ રાગ.

રાધા કહે અક્રૂર ક્યાંથી આવ્યા;
મથુરાંથી કંસ કાળનું તેડું લાવ્યા. ૧
તું માયા છોડીને ભય થાય ખોટું;
પછી એકલાં કેમ રહેવાય, દુઃખ મોટું. ૨
આંજે કાગળ નહીં આવ્યું, બોલો રાધા;

નહીં ફેરૂં સાંકળાં હલસાંની આઘાં. ૩
ઝાંઝર ઝમકે ઠમકે નહીં ચાલું;
પીળી ચોળી નાકે વાળી નહીં ઘાલું. ૪
જમુનાનું કાળું જળ, ત્યાં નહીં જાવું;
મોગરી જાંબુ વંતાક, મારે નહીં ખાવું. ૫
સુરતક તેલ ના ઘાલું, તમ વિના;
કું કણો અડદ ના ખાવું, જેવી ભીના. ૬
રોઈ રોઈને આંખ્યો જેરી મારી ફૂલી;
આ આપણપણાની પ્રીત ન જાતાં ભૂલી. ૭
એમ કહી વળાવ્યા પ્રભુ, પસ્તાવો પામી;
તમે આવજો વેહેલા વલ્લભના સ્વામિ. ૮

લાવણી. ૨ જી.

ગોપી કહે ગોવિંદ કરી ઘેલી;
નથી ચોકસ ચિત્ત સુણો સાહેલી. ૧
ના સુઝે ઘરનું કામ, લાજ મેલી;
સુણું પ્રભુનો પરઘાય જાઉં વહેલી. ૨
અમૃત સરખું ભોજન, પણ ના ભાવે;
સેજે સુવા જાઉં, નિંદ્રા ના આવે. ૩
મને માત પતાવે કામ નથી કરતી;
જ્યાંને ત્યાં જુગજીવન પુંઠે ફરતી. ૪
હું જોઉં મોહનજીને મીટ માંડી;
મને લોક કહે કે છોરી છે ગાંડી. ૫
કોઈ અંતર ઊંડી વેદના ના જાણે;

વલ્લભના નાથ વણ કુંજ પ્રમાણે. ૬

લાવણી ૩ જી.

રાધા કહે રણછોડ રણ મેલી;
મારે લોચન વાહે આંસુની હેલી. ૧
એ કાન કાળાની અંતર ધુતારી;
માયા કરી કુવામાં ઉતારી. ૨
મેં મુકી લોકની લાજ, આશા ન પરણી;
આ કોને કહું ભુંડ કરમની કરણી. ૩
ચમકે છે ચાંદની રાત, પવન વાહે;
આજે જોબન અંગે જગની સાહે. ૪
ઘેલી ની વેદનાથી કાયા ઘણી કંપે;
પાજેરીનું સુખ નહીં, જીવ ના ઝંપે. ૫
પાસે હોય પીઉ, એવો રહે આવ્યો;
પણ મોહનજી મને મેહેલી ચાલ્યો. ૬
એ વિજોગની વાત ક્યારે ટળશે;
વલ્લભનો સ્વામિ ક્યારે મને મળશે. ૭

લાવણી ૪ થી.

ગુણો માધવ ગયા મથુરાં ગામમાં;
સરવેનું ચિતડું ચોર્યું ઘનસ્યામમાં. ૧
સહુ ગોપી કહે આવ્યું તેડું ન્યારનું;
જ્યારે ઊંઘ આમને લાવે નહિ ત્યારનું. ૨
શ્રીકૃષ્ણ મથુરાં જાને કહણ થાશે;

आपणा गोकुळनी रात्यो केम जशे॰ ३
लजीता कहे जाणती हती एवुं;
माया करी ते जया नहीं देवुं: ४
नोहोती जाणती के दगो देई जशे;
जे गाम जशे ते गामना गोविंद थाशे॰ ५
जेनी ऊंधा पडीया करमना पासा;
हवे अहींयां आव्यानी शी आशा॰ ६
कोई कामनी कहे छे मारगे जासो;
कोई कहे छाना घरमां कई आलो॰ ७
कोई कहे शरममां कांई नथी थातुं;
कोई गोरी कहे चोरी लावो लातुं ८
कोई कहे वचमां बांधो कांई कहाडो;
कोई कहे गोविंदनी आंसडी संलाडो॰ ९
कोई कहे कृष्णनो रथ रोकी रोकीने;
कोई कहे श्यामने सोगन मुजबोने॰ १०
कोई कहे जय बतावो कंस काणनो;
कोई कहे रथ रोको श्री गोपाळनो॰ ११
कोई वनिता विचारी घरमां पेठी;
कोई रामा रस्तो रोकीने बेठी॰ १२
तोपण प्रभु रथे बेशी चाल्या;
कोई अजणाये जायीने कर झाल्या॰ १३
तोपण चाल्या नें राम थई रीसे;
कोई कर मसे शीरों नें होठ पीसे॰ १४
कोई निहाळी मुखकमळने जोती;

કોઈ લોક લાજે છાની માની રોતી. ૧૫
કોઈ શામ શામ ભગવાન નામ ભણતી;
કોઈ પગ અંગુઠેથી પૃથ્વી ખણતી. ૧૬
કોઈ કુચ મંડળ કંપાવે છે નારી;
કોઈ આશા કરે તે ભુજે ગીરધારી. ૧૭
કોઈ નિરખે બેઠ રથ નાથ તણો આલે;
ત્યારે શ્રીકૃષ્ણ કહે આવીશું કાલે. ૧૮
કોઈ કામા કહે કાલે ત્યાં લગ રેહેશો;
દામોદર ડાહ્યા દગો ના દેશો. ૧૯
સમજાવી સરવે નાર મોરાર વાલ્યા;
નેવી ફાલી તેવા વાયદા આલ્યા. ૨૦
પાછી વળી પ્રેમદાઓ પસ્તાતી;
હરખ વિના અંગ કોઈ નથી ખાતી. ૨૧
ભગવાન વિના સમરેશન સરખું લાગે;
સહુને થાય સપનાં ભણકારા વાગે. ૨૨
ન આવ્યા પ્રભુ સહુ પસ્તાઈ મરતી;
કોઈ મન વાળે ને વિચાર બહુ કરતી. ૨૩
ઉદાપાગની ડાહી નારી શિખામણ દેછે;
સહુ સખી પ્રત્યે પ્રેમ ધરી કહેછે. ૨૪
એહેન પરદેશીની પ્રીતી મ કરશો;
પાછળ થકીલે પસ્તાઈને મરશો. ૨૫
વિસરે નહીં જનજેવો અંતરજામી;
એવો કાલોછે વલ્લભનો સ્વામી. ૨૬

गरबी १ ली.

प्रेमनी पीडाते कोने कहीयेरे, हो मधुकर. ए राग.

गोगानमें गोपर रमाईरे,

अलबेले गोगानमें गोपर रमाईरे. ॥टेक॥

सोनेकी सोगटीने रूपेका पासा,

रमत खूब लगाईरे. अलबेले० १

सज सखीयन हेमनेकुं बेठी,

राधे प्यारीकुं रमाईरे. अलबेले० २

ओर कुछ सखीयां आने बेठी रही;

सजनकुं पास बेठाईरे. अलबेले० ३

हाथ पर हाथसें सोगटी मारे;

प्यारीकुं खूब हराईरे. अलबेले० ४

वल्लभको नाथ क्युं हारे कोईसे,

रूपाणी राधेकुं हराईरे. अलबेले० ५

गरबी २ जी.

आवोनी आवोनी आवोनी;

हो कहेरे राज, म्हारे म्हेले तमे आवोनी. ॥टेक॥

लगावान पकवान पीरसी मेहल्यां छे;

आनंदे जेशीने तमे आओनी. हो कहेरे राज० १

तारी बंसीमां मोहनी भरीछे;

मधूरू मधूरू तेमां गावोनी. हो कहेरे राज० २

जीवन वनितानो वायदो रेहरी;

कहुं मामीने न जावोनी. हो कहेरे राज० ३

तमो मारे में बिछानुं बिछाव्युं;
सेहेजे पोढाडी सुखीया थाजोनी. होजीरे राज० ४
प्रेमरसप्यालो प्रेमथी पीयो;
अमृत रस मने पाजोनी. होजीरे राज० ५
व्यासवल्लभनो नाथ बिहारी;
राधानो पालवडो साहोनी. होजीरे राज० ६

गरबी ३जी.

मेहेर छे मेहेर छे मेहेर छे रे,
मारा माधव तमारी मेहेर छे. ॥टेक॥
प्रीत राखो छो ते प्रेमघणो दीसे;
झेरीला लोकोने झेर छे रे. मारा माधव० १
गोकुळ गामना घेला गोवाळीया,
निंद्या कुथलीनो कुर छे रे. मारा माधव० २
म्होटां म्होटां मेहेणां खोटां खोटां कहाडे;
लांछन घेरे घेर छे रे, मारा माधव० ३
सासरीयां संतापे छे मुजने;
पीयरमां लुंडी पेर छे रे. मारा माधव० ४
वल्लभना व्हाला वहालपण राखो;
जेरली लीला ल्हेर छे रे. मारा माधव० ५

गरबी ४थी.

मुजे विठ्ठलनो वेश छे रे;
जेहेनी मुजे विठ्ठलनो वेश छे. ॥टेक॥

મુસ્તકે મુગટ કાનમાં કુંડળ,
શોભીતો આંગે બેરાછેરે, જોહની કુડો. ૧
રાતીરી આંખડી વળીછે વાંકડી;
કેવી ભિલ્લની ટેરાછેરે. જોહની કુડો. ૨
પાંપણનો પાળો અતિ લટકાળો;
કાળા નાગ સરખા કેશછેરે. જોહની કુડો. ૩
પરદેશી પીઊનું ઘર પડ્યું પણ;
ગમતો ગોકુળનો દેશ છેરે. જોહની કુડો. ૪
વારે વારે વહાલાનું મુખ દેખું પણ,
પ્યાર મને હમેશા છેરે. જોહની કુડો. ૫
વ્યાસ વલ્લભના નાથનું રૂપ જે,
સરવેથી છબી બેશાછેરે, જોહની કુડો. ૬

ગરબી. ૫મી.

પડું છું જમુનાના જળમાં રે, .
જુઓ પડું છું જમુનાના જળમાં. ॥ટેક॥
પ્રભુ કહે દડો પડ્યો પાણીમાં,
ગેડી મારી મેં જળમાં રે. જુઓ૦ ૧
કાળી નાગથી હું કેમ ડરી જઈં,
છે તરી નાખું છળમાં રે. જુઓ૦ ૨
ઝેરી નાગ સાથે જોજે ઝપાટો,
વશ્ય કરી લેઉં પળમાં રે. જુઓ૦ ૩
વ્યાસવલ્લભનો નાથકું હઈશાલુ,
પકડી લાવીશ પળમાં રે. જુઓ૦ ૪

ગરબી ૯ મી.

વહાલો રમે વૃંદાવનમાં રે,
મારો વાહાલો રમે વૃંદા વનમાં. ॥ટેક॥
દોરંગી દુનીયાંથી નથી ડરતી,
કરૂં છું પ્રેમી જનમાં રે. મારો વહાલો૦ ૧
સ્વપ્નામાં સુંદીર શ્યામને દેખું,
જેવી તાજા ખીલી તનમાં રે. મારો વહાલો૦ ૨
સોણલે ગોપીમાં શામળો શોભે,
જેમ વિજળી હોય ઘનમાં રે. મારો વહાલો૦ ૩
રૂપને નરાજે કંપ નથી વળતો,
દરસનાર સ્નેહી જનમાં રે. મારો વહાલો૦ ૪
વ્યાસ વલ્લભનો સ્વામિ શામળિયો,
રમી રહ્યો મુજ મનમાં રે, મારો વહાલો૦ ૫.

ગરબી ૧૦ મી.

(તમે ક્યાંના છો ગીરધારી રે.) એ રાગ.

રાધાજી નારી પાસે, કાંઈ એક પુછું છે પુછું છે. ॥ટેક॥
તેં શું સ્નેહ કીધો, થી કૃષ્ણને વશ્ય કરી લીધો. કાંઈ૦ ૧
કોઈને વશ્ય નહીં વરતાણો, પણ તારાંએ તારી ગાણો. કાંઈ૦ ૨
તેં કીધાં કેમ સાધ્યો, જે મોહનજીને બાંધ્યો. કાંઈ૦ ૩
પુરૂં ઘર આગણ નથી ગમતો, ત્યાં ત્યાં તુજ પાછળ ભમતો. કાંઈ૦ ૪
જે વીણા જેને જડે છે, તો પણ તુજ પુંઠે પડે છે. કાંઈ૦ ૫
જનમઘેર લડકાવે ગાયો, તુજ ઘેર થઈ જસ ગાયો. કાંઈ૦ ૬
તારી માતનને નડે છે, તો એને વીસરે છે. કાંઈ૦ ૭

जेवो नाथ थयो परब्रह्म, ते सघळी गोप्यो पुन्य. कांई ८
होने वरदान पिहून पामी, वल्लभ पिये वल्लभनो स्वामि.
कांई ९

आरती २ जी.

लाल तमारी संगे, ज ला लालुं छुं लालनुं छुं. टेक ॥
तुं गोकुळनो गोवाळो, हुं राधे चीतचोर वाळो. लडतां १
हुं गुणवंतानी छोरी, तुं तो करनारो चोरी. लडतां २
तारी मरजी करजु जाणी, हुं थई छोटी दासी. लडतां ३
तुं गायोनो चोरनारो, पुतनामारी मारनारो. लडतां ४
तुं बंसीमां गानारो, ब्राह्मणनुं अन्न खानारो. लडतां ५
तुं गोपीने कनडनारो, ब्राह्मण माटे नाचनारो. लडतां ६
तुं अंबर चयवल्लभनरीज, पण सांभी रहेते जीकु. ल. ७

आरती ३ जी.

राधाजोशी जोने मने, मोह्यो मोहनजी मोहनजी. टेक ॥
हुं कणलासपालणी ज्यारे, पुंठे शिम लायत्यारे. मोह्यो १
मारी लोडे लोडे च्याले, पाणीनुं हेरकु आले. मोह्यो २
पनघटपर पाजंडु मांडे, लीडलायते जाषी कुहाडे. मो ३
हुं कणजे मुंते लुगे, मांणा मुजपाणीमांगुं पुछे. मोह्यो ४
जी कणगणाने जबडा पडावे, मार मांथे जेडुं बडाये. मो ५
पछी हार हुं पोते मागे, नजापुं तो मरणे लागे. मोह्यो ६
कोई दीन कुं रीसाई जावुं, प्रभु केहवो जाण नहीं जाउं. मो ७
मने रंगीजो रीसाई जाणे, हाथ जोडीने पालवताणे. मो ८
मने सीहुं जोशी जनाथे, कांईकोतक करीने साथे. मोह्यो ९

माहारूं मोह्युं लागे मीठुं, पुं मुखमां जेवुं दीठुं · मोह्यो · १०
जीभ प्रेमरसने पीडे, म्हारूं मुख नेता कीडे · मोह्यो · ११
जेनी गोपीमां गयर्ह छुं, हवे जेकु प्रायर थई छुं · मो · १२
व्याहनो व्हालो रह्यो नथी, मारीकेड मेलतो नथी · मो · १३

गरबी · ४थी ·

जशोदाजीरे लालना लाल, नथरां नाकरीये नाकरीये · टेक ·
पासे राध्यां पीको परडो, लालकुयांथी शीख्या लडको · नथ · १
तमो गोकुळ गामना राणी, क्यां शीख्या मधुरी वाणी · नथ · २
कुंजी आवडी अंतरी जलपतां, क्यांशी शीख्या लैन लखधतां · न · ३
सखीपती परमोलनामो, रुपे श्याम सिर मकोरी राजो · नथ · ४
तमे फरो छो कामनी संगे, ढोंगी रह्यो तमारे ढंगे · नथरां · ५
गाम गोकुळमां वात थायछे, प्रीतमपत तांडल थयछे · नथरां · ६
शुं करे जजणा भिखारी, तुं घेली फरे छे गीरधारी · नथरां · ७
तारी मोहनी सहुने लागे, वांसलडी फाणल्ये वागे · नथरां · ८
वांसलडी सरयनी धरी, डसे छे सरपण केरी · नथरां · ९
सहु पतिमिलनय माकोपामी, यांगोड पश्चाय वल्लभना स्वामिनुं · १०

गरबी · ५मी ·

राधाके तारुं मोह्युं, लागे रढीयाणुं रढीयाणुं ॥ टेक ॥
तुं रत्न प्रभु नीमडीयुं, रुप क्यां जसीने घडीयुं · लागे · १
कोई मनाधनारना मुख्युं, त्रिलोक तणुं तेजमूक्युं · लागे · २
हीर शोले वाळनी वेणी, तुं मानुनी मरघा नेणी · लागे · ३
अधरनासिकानो रंग मणियो, जीभ्य पान्त दाडम कणियो · लागे · ४

નાકી રમંગ એડ્ય હાથેણીઓ, દસ આંગળીએ પણ ફણીયેલ
કુચ મંડળ કનક કટોરી, તુજ અંગ ત્યાં બહુ ગોરી લાગે ૬
ત્રીવીલ રૂપીનની રેખા, નાકી કંચા કરણી ઝાંઝર લાગે ૭
એઠી ઓગીને પાય ચરપટી, સ્યામા સિંહ લરણી કટિ લાગે ૮
પગ તાની નેપુર ઝમકે, તેં મુજને ઠગીયો ઠમકે, લાગે ૯
તારી નાકી નૌતમ રંગની, ઝળઝળી ચોળા અંગની લાગે ૧૦
રૂપકુપ તુ એવો નન એયો, વલ્લભનો વહાલો મોહે લાગે ૧૧

ગરબી ૧૮ મી.

નીંદલડીરે નીંદલડી, એ રાગ.

ગોપી ફોડીરે ગોપી ફોડી, મુજ ઓલ સોહા ગોપી ફોડી. ટેક.
છાનામાના માટ માંખણ આપું, છાશ લોપીથી થોડી થોડી મુ ૧
ગામની ગામાણમાં ગોવિંદ પેઠો, પાછડી ને છાની છોડી મુ ૨
ગોડી ઊંચાં ચીંકામાં મેલ્યાં, તાણી ને નાખ્યું તોડી મુ ૩
મીરાંની જાંધ અતાપું તમને, ઝાપ્યો તો આણી શામણી જોડી મુ ૪
શ્રીકૃષ્ણ તમારો તો ફાન કરે છે, વ્યાસ વલ્લભ કહે કર જોડી મુ ૫

ગરબી ૧૯.

રંગ રસીયારે રંગ રસીયા, રૂદે કમળના રંગ રસીયા. ટેક.
વાંકા લીંડીને ચગડાણ મેલ્યું, જ્યાલા વિઠ્ઠલ મન વસીયા ૧
પરનારીની નજર પરતો, અપાર્ય નોતમ નરસીયા ૨
મીઠું ગાંજો મોહની નાખી, માયા કરીને રંજ ઝસીયા ૩
વાગે છે યાં લણી ચીંગેકે પાંવળી, [illegible] નડસીયા ૪
[illegible] વલ્લભ [illegible] ૫

व्यासवल्लभना व्हाला व्हालम, जेम सांभळीने श्यामछे -

शीया० रे० ५

गरबी ३ जी.

घेली करीरे घेली करी, आज व्रजजने घेली करी० टेक

कांई पण नव कृष्णे कर्युं, मारे गांडी थई फरे फरी० जा० १

प्रभुनी पुंठे कांछु नींद्या, पण भुज देखी नथी डरी० जा० २

श्यामना संगमां जव्या मेली, भाजापथीं कुं नहीं डरी० जा०

अंते रंगरमी मुक्यां रजणमां, स्नेह करीने दीधी छरी० जा० ४

सघेलो कहरजनथी जोवावता, पण कुरखी ध्यान धरी० जा० ५

जे वनुरविनानथी व्यालवुं, क्होउं नथी धुं करी करी० जा० ६

रात दहाडा ले जागी जागनी, प्रेमनी पीडे नथी छुं मरी० जा० ७

व्यासवल्लभनो कृपा कुंभ पटी, अंते भुजन न परहरी० जा० ८

गरबी ४ थी.

शुं रोको रे शुं रोको, आधा रो शामळ शुं रस्ते शुं रोको० टेक

रस्ते रोकयानी टेव पडी छे, हूं रहो नहिं ता पाडुं पोको० जा० १

आणा कामणथी नहीं डरवाना, जीवरावरा पारवुं राख्यां धोको० जा० २

धीरे धीरे आव बोलवुं शीख्या, घरनारीने कुंप मरोको० जा० ३

मारग मां मने हेवान करे छे, आपो रे गोकुळ गामना लोको० जा०

व्यासवल्लभना नाथने कहो, ए व्यार मणीने मारो हेको० जा० ५

गरबी ५ मी.

मारगे मळ्यारे मारगे मळ्या, आज कहान मने मारगे मळ्या० टेक

कुंभ लोकरीने अमे जोवा आव्या, सुणी शामळीया कहेदरे पशं० जा० १

જડજડતા મુજમડાબીયાજ્યા, આણયા માંઆતોનયજજ્યા. જા. ૨
જમે કહ્યુંકે આમરીંઝ્યો છો, નંદકુંવર આવડરીંઝ્યા. જા. ૩
તોતજમ ઊપર રીશ ક્રોધ જાગ્યો, શું સમજ છો ગાળ્યાજ્યા. જા. ૪
જેમ કહી કુરંગીને ક્રોધ ધીનતી, ત્યારે કુંમના ધીનતજ્યા. જા. ૫
જે પુરૂષનો સંગ છે વ્હાલો, બીજા પુરૂષના સંગ તજ્યા. જા. ૬
પેહેલા જતડાને જતડા રહેતા, હવે જમાના સંગમાં તજ્યા. જા. ૭
વૃંદાવનની કુંજગલનમાં, રંગ લેગેરમ્યા પીઠ લજ્યા. જા. ૮
જાનનો દીન જાણી દાનો ઊભ્યો, ઝોલા પતામાં તરતજ્યા. જા. ૯
વ્યાસ વલ્લભનો નાથ પ્રસન્ન થઈ, ગોકુળમાં પછી પ્રીત્ય પજ્યા. જા. ૧૦

ગરબી ૬ઠી.

મને મારીરે મા મને મારી, રાધા કહે મા મને મારી. ટેક.
સરખી સૈયર સંગે રમતી હુતી, ત્યાં આવ્યો પેલો ગીરધારી. રા. ૧
છોગાળાને છંછેડ્યો નહોતો, તો પણ છાંટી પીચકારી. રાધા. ૨
ગાયના ગોબર મુતરની ગીડાળી, શ્રીકૃષ્ણે છાંટી સારી સારી. રા. ૩
કુંજ કુંજને ઝૂંપાળી નાખી, નવા મળી તી ચોળીનારી. રાધા. ૪
ગામના ગોવાળ સહુ લેઈ આવ્યા, કોઈ એના રાખ્યા વારી. રા. ૫
વ્યાસ વલ્લભનો સુગ દીરી લ્યો, હવે તો કુંજે નાથી હારી. રા. ૬

ગરબી ૭મી.

છૈયાને માર્યો છૈયાને માર્યો, જશોદા છૈયાને માર્યો. ટેક.
વાંકડો ગઢી જડો દીકરો મારો, મારે નાવાચ્ચીકુમ થી હાર્યો. જ. ૧
છેક છોગાળો છળી ગયોછે, કોઈએ મહના ઊતાર્યો. જ. ૨
મોડે પડાર્યા મસ્તાન થયો છે, ચુંટી જેઈને ના વાર્યો. જ. ૩

લાંડીયો લડકણો લાડકો નારો, પણ જે કહીન કુબ્ધોયાલખો ભને
વ્યાસવલ્લભનો નાથ નઠારો, પ્રભુના ઘરનો વિસામો. ભને૦ ૫

ગરબી ૨૬.

કામણગારો કાળો કહાન, મોરલીવાળા. એ રાગ.

મને ભુલ લગાડીરે, મને એકલાં કરી;
વાંસળી વગાડીને વાલમાયે. ટેક.
સુખ્ય સાનને ભાન ભૂલી, બની ગઈ છું ગાંડી;
સાસરીયાં સહુ શત્રુ થયાં, સ્વામિયે પણ છાંડી. મને૦ ૧
ખાવું પીવું કશું ન સૂઝે, ભમિને લગ્યાન લાણું;
કાંચળી ફરમાં રહીને, જોઉં જયજો સાઉં. મને૦ ૨
ચાલુંતો લડથડીયાં ખાઉં, બોલું સો થાય પડતું,
પિયરીયાં વાલો કરે કાંઈ, ભૂત પ્રેલ છે નડતું. મને૦ ૩
ભાઈ ભુવા ભૂવા લાવે, મારે આઈ ભલું સુણી;
ચીઠી દોરા ઘણા બાંધે, દે મરચાંની ધૂણી. મને૦ ૪
નહુવાણા જોશી લાવે, મીઠું મુખે ભાંખે;
નતિ લાવે વૈદ કરતા, ત્યારે ભુરકી નાંખે. મને૦ ૫
માવડી મારી નાણાં આપે, સહુના મુખ પ્રમાણે;
મારે અંતર ઊંડી વેદના, તે તો કોઈ ન જાણે. મને૦ ૬
કામકાજ કાંઈ કરૂં નહિને, ફરૂં રામણિયા સાથે;
વંશી સાંભળું વ્રજ ગણ મહેલ્યું, વ્યાસવલ્લભના નાથે. મને૦ ૭

ગરબી ૨૭.

મોરલી વાગી કહાનાની, બંસી વાગી કાંહાનાની;

ચાલો સખી જઈયે, સુંદર શામ કને. ॥ટેક॥
ને જેન મધ્યરાતે માધવે, વાંસલડી વગાડી;
અમ ઊંઘમાં ઊંઘતી પણ, બંસીએ જગાડી. મોરલી. ૧
પ્રભુને પિતાંબર શોભે, શોભે પામરી પટકો;
પગે પાવડી ચારે ગાવડી, કુંડલનો લટકો. મોરલી. ૨
માથા ઊપર મુગટ ઝળકે, અને ઝળકે મોતી;
દોઠ ઢિંગળોક સરખા શોભે, નાક દિપકની જ્યોતી. મો. ૩
બાંધે ગેડી જોડી ઝામણી, લઈ ગોવાળા સાથે;
ઘણી રીતે મોહ જગાડ્યો, વ્યાસ વચ્છલના નાથે. મોરલી. ૪

ગરબી. ૩૭.

માયા લાગી મોહનની, મોબત લાગી મોહનની;
જે ચતુર નર વિના મારે ચાલે નહિં. ॥ટેક॥
ચંચળ જેની ચતુરાઈ, સાને સમજી જાયછે;
ચપત જેવાં વાજાં વગાડે, તક તેવાં ગીત ગાયછે. માયા. ૧
ચંચળનારીનાં ચિત્ત ચરતે, પોતે પરખ કરેછે;
લેવો સવાલ તે પોઊતર, ઝોલી ચિત્ત કરેછે. માયા. ૨
મહોલમાં આવે મને બોલાવે, વાત કરેછે ઝાઝી;
રાતલડી રંગીલો રહીને, રાજે રંગમાં રાજી. માયા. ૩
ઘણાક ઘરની ચાલો જાણે, તે સહુ મુજને કહેછે;
રમવા જમવા હુ સખા સાથ, પ્રભુ પાસે રહેછે. માયા. ૪
આખી રાત ઊંઘમાત કરેને, મીઠું મુજે લાજે;
સાણું જોહી સયન કરતો, શામ ઊઘેડીનાજે. માયા. ૫
મુજને કેહેશે માહુની, તુજને જોઈ ખુશી થાતો;

कृष्णनी रामा नहिं ऊंघवा देगीं, हरखुन साथे वातो मायाः
मारी रांधी रसोई लावे, मुख मागीले जाया;
वल्लभना स्वामिनी सेवा, कृपे करे ऊंघ्यां माया. ७

गरबी १ ली.

ऊतरो रहोतो कहुं वातडी. ए राग.

शुभानी गोपीओ नेगाथया, जो नंदजु;
जाणीया ओछव नवा गया जो नंदजु. १
तम सुख कामनीमां फरतो जो नंदजु;
जेनी तेनी मश्करी करतो जो नंदजु. २
घुंघट तागीने खोलतो जो नंदजु;
नेम तम मुख जोवतो जो नंदजु. ३
घणी प्यारीनो पालव सहावछे जो नंदजु;
ऊरहरूप नारी नाठी जयछे जो नंदजु. ४
ओछव अवसर जे नथी जाणतो जो नंदजु;
तमारो मेरो मुख जाणतो, जो नंदजु. ५
सहु गोपी कहे घेली करी, जो नंदजु;
ओजणा अमारी लरी हरी, जो नंदजु. ६
तमारं गाम मेली रहीये, जो नंदजु;
जीने घमवाल पुरी रहीये, जो नंदजु. ७
वंछ्या नदे गोपी सापने, जो नंदजु;
नरसिंहा धारो ध्यानना नापने, जो नंदजु. ८

गरबी. २ जी.

तंबोळये खुणी ख्याज करडीयो, गोवाळिया,
तमारी नारीये चंगरिया, गोवाळिया. १
मांजण देई देई लीजियो, गोवाळिया,
तुर जोजतां जरू रीजियो, गोवाळिया. २
जोवुं तमे जोत्या ते कारण, गोवाळिया,
ज्यारे सर्व त्वच्छे जाणे, गोवाळिया. ३
पछी त्यामनी यो त्वरायछे, गोवाळिया,
नीरमळ तेडीने जायछे, गोवाळिया. ४
सामसामी साज सेवरायछे, गोवाळिया,
जंत्यो जंत्य गाण हवरायछे, गोवाळिया. ५
फूलजने फूलडा पाडशे, गोवाळिया,
वाण आहार सगी काफाडशे, गोवाळिया. ६
गोकुळमां गोपिनी लपछे, गोवाळिया,
म्हारे ता कृष्णानो जपछे, गोवाळिया. ७
डोळीतो गाम छोडी रह्येज, गोवाळिया,
वनमां वासधूणी रहीय, गोवाळिया. ८
नहिं ता छाडायो स्त्री साथेन, गोवाळिया,
शुं पाडुं वत्सलना नाथने, गोवाळिया. ९

गरबी. ३ जी.

रंगथी रास रमाडजा, जो जेनडी,
अंतर आनंद पमाडजा, जो जेनडी. १
वागती ती ताण मृदंगरे, जो जेनडी,

सेताला लाल ञरथंगरे, ओजेनजी; १
श्रीकृष्ण तंम्बुरो घगाडता, जो जेनडी;
मोह्युनी व्रजु जगाडला, जो जेनडी ३
मारे घांअ यनमाळी रे, जो जेनडी;
घागती पिठ्ठलनी ताणीरे, जो जेनडी ४
जेपुं लोछिने कृप मयछे, जो जेनडी;
निंद्रामां स्यप्नां थायछे, जो जेनडी ५
मारे सात तालनी थोरी, जो जेनडी;
शुं करुं नपूतनी छोरी, जो जेनडी ६
ज्यां त्यां लगी जेनुं मुजरुं, जोजेनडी;
कांई करतां थाय कुजरुं, जो जेनडी ७
सैयर दुधी तारा साथनी, जोजेनडी;
मोह्युनी वल्लभना नाथनी जोजेनडी ८

गरबी ४ थी.

घाला शुं रोरो गाहमां, पिठ्ठलजी;
नथी समज्या घारमां, पिठ्ठलजी १
कोर्घनी पुंठेना दूर्गम्ने, पिठ्ठलजी;
मांस्य मणसारो करीजे, पिठ्ठलजी २
लोक हसतां गणो नांरीये, पिठ्ठलजी;
होयशे लक्ष्न नांरीये, पिठ्ठलजी ३
नारीने घेर न घाघीये, पिठ्ठलजी;
मोरी लरजो सभो साधीये, पिठ्ठलजी ४
जन्य शिपर जाल नाखिये, पिठ्ठलजी;

आडुं जोईने मुख लांबीजे, वीठ्ठलजी. ५
पेहेली पणशीथी माया कीजीये, वीठ्ठलजी;
पछी धन तन लाणी लीजीये, वीठ्ठलजी. ६
पराया मुजेन भूलीजे, वीठ्ठलजी;
आपणानो गुण न भूलीजे, वीठ्ठलजी. ७
आ शिक्षा तमारा कामनी, विठ्ठलजी;
विनति वल्लभदासनी, विठ्ठलजी. ८

गरबी १ली.

ए मारे घेर आवो नंदलालाजी ए राग.

के कंसरायने कृष्ण धो कांहांना;
माहारा रे घरमां पेसोछो छाना. के कंसरायने. ॥टेक॥
छानामानाघरमांपेशीनेजोछो, मांखणमाटंचूरीनेखाओछो,
छासनेदहींतेगोवाळणनेपाओछो. के कंसरायने. १
गोकुळीआनां लोकने गांथीदेशुं, मथुरामां कुटियाळीनेदेशुं,
महिनां मूल गणी गणी लईशुं. के कंसरायने. २
काना म्हारे म्हेलेथी तुं जने, घेरघेर नहीं मागी खाने;
ग्वालो होयतो तुं तारी माने, के कंसरायने. ३
नीत्ये चोर करेछे तुं आया, आवे तो तने देशोंछुं लया;
अल्यारेशुं ताराघरमां नथी खावा. के कंसरायने. ४
एवुं सुणी चाल्या अंतरजामी, पछीनारीपस्तावोपामी;
जेवो काहानो वल्लभनो स्वामी. के कंसरायने. ५

गरबी २ जी.

जसोदा कानाने केम करीये,
ज्यांने त्यां फिरमां करिये. जसोदा. ॥टेक॥
मोहन तारा मरकटने लावे, छोगाळो छानामानो जावे;
जेवुं निलज्ज मनने नहिं शावे. जसोदा. १
कसी घात मुकाडीने रमता, नागा नवरां मेहल्यां ल्मतां
जेवां साड वनने नथी गमता, जसोदा. २
फरता दिन रातें वांकीशुं, आवुं परोते महुं नांखीशुं;
सरवे वातो कंसासरने कहीशुं. जसोदा. ३
मही माटे पीधां स्हील तोडे कोडी, आवा कुडी शोडे;
ने आलवा लडडे तो हाडे. जसोदा. ४
घीना घुणीया ऊंधा चाले, जेवुं शीखुं लाकुडा काले;
लुंड जोशीने केयुं आले, जसोदा. ५
जेवुं ज्यान जन कई करडी पीडी, वासना नाथने शीखवडे;
नहींतो मारा केवी नथी लुंडी. जसोदा. ६ [illegible]

गरबी ३ जी.

वालो मारा लाडकडा काना,
लाईना रोशो रहो छाना. वालो मारा. ॥टेक॥
वालो मेरा घरमां घवरावुं, ऊनुं पाणी लईने नवरावुं;
मोहन मारा मांजणे जमरावुं, वालो मारा. १
आव्यो लाई ने शीका उसावुं, हार ऊर ऊपर धलावुं;
चरण घुघरा बांधी चलावुं, वालो मारा. ३
छाना रहो रोवुं छोडावुं, मारा प्यारा पारणे पोढावुं;

ઊપર તને અંબર ઓઢાવું. ચાલો મહારા. ૩
તને ખુશી દેખી ખુશી થાવું, છાના રહો હું માતા મરી જવું;
વલ્લભના વહાલા હાલો ગાવું. ચાલો મહારા. ૪

ગરબી ૪ થી.

ઊંઘો મારા હરી હાલો હાલો,
બેટા તું બાપને બહુ વહાલો. ઊંઘો. ટેક॥
તને મળવા મામા આવશે, તેને જોઈ રમવાનું શકશો;
ખુશી થઈ ખાવાનું લાવશે, ઊંઘો. ૧
તારી ફોઈ આવીને લાડશે, ધાંધાને વચકા બહુ કાઢશે;
લેશે નાણું ને નામ પાડશે. ઊંઘો. ૨
બેટા તને હાર રહે ઓપી, રમાડવા આવશે ગામ ગોપી;
તેનો લાવશે આંગળાં ટોપી, ઊંઘો. ૩
બહુ બોલાઈ પારણે ઝુલાવું, લાડુડા પવન ઊડાવું;
વ્યાસ વલ્લભ કહે ગુણ ગાવું. ઊંઘો. ૪

લાવણી ૧ લી.

નોકરી કઠણ સિંધીયાકી. એ રાગ.

સાંભળજ્યો શામળીયા પ્યારા રે, સાંભળજ્યો શામળીયા પ્યારા;
અમને મેહેલી ના જાશો, નટવર નાગર ન્યારા. ૧
અમે સહુ સખી તમને વળગી રે, અમે સહુ સખી તમને વળગી
અળગેલા હઠ મેલી દ્યોને, શીદ કરો અળગી. ૨
મોહનજી મથુરાં ના જશો રે, મોહનજી મથુરાં ના જશો;
કંસ કાણે કપટમાં તેડ્યા, પછીથી પસ્તાશો. ૩

कंसराय छे पीट्योपापीरे, कंसराय छे पीट्योपापी;
जेन जनेवी वसुदेव, देवकीने कष्टआपी. ४
माटे ना करशो अंतरजामीरे, माटे नाकरशोअंतरजामी;
तमने मारा समर्थ देवोछुं, वल्लभना स्वामी. ५

लावणी. २ जी.

शामळीयो कहे सुणनारीरे, शामळीयो कहे सुणनारी;
कंसकाळ मनेरशुं कशे, कहेर नाखुं मारी. १
कपटमां तेडयो कृशो कहीरे, कपटमां तेडयो कृशो कही;
मथुरां नगरी डोलडकरी, शेलावुं रुधीर नही. २
घालीदेवों घोणे दडाडे धांड्योरे, घालीदेवोंघोणेदडाडेधा-
डयो;
कोटकांगरा पाडीकढुं, कांधकेरीवाड्यो. ३
वसुदेव देवकीने लावुं रे, वसुदेव देवकीने लावुं;
काळा ग्रेहमां नाख्याछे त, जावुं छोडावुं. ४
जेम कही चाल्यो नंदलालरे, जेमकही चाल्योनंदलाल;
कंसने मारीजीतीआठो, वल्लभनो वहालो. ५

ख्याल. १ लो.

जताह सालुपंजजक्तीतनि हूर. आराग.

नसोदातोरे कनैये कपर कीया, ॥टेक॥

जीन जोलेजे जायो कनैयो, शुपयुपजस्तरलीया. न. १
जस्तर लेके ठाडे कदमपे, डालेडालेजीर दीया. नसो. २
नायोरे जम नीकसी नसे, जस्तरजीननजलेलीया. न. ३
पायपडीनग्न नलमेंडीजडी, नजदीजस्तर दीया. नसो. ४

व्यासवल्लभकानाथब्रजेसा, राधेप्यारीकापीया. जसो॰५

ख्याल. २ जो.

सुंदर छैल छांडो मोरी बैयां. ॥टेक॥
बैयां पकडके जावरी जनातहे, कुपट करत कन्हैया. सुंदर॰१
धूप पडत दुधीर बलतहे, ठाडेरे कदमकी छैयां. सुंदर॰२
बने सगां सकु साथ सहोदर, लखन शाम सैयां. सुं॰३
जसोदाकुं आदर करदेगी, लडेगी तोरी मैयां. सुंदर॰४
व्यासवल्लभकानाथ तुजेकुं, कामें देजाउं डैयां. सु॰५

ख्याल. ३ जो.

साहेली बने कानुडे कामण कीधां. ॥टेक॥
मही वेचवा जतां मुजने रोकी, गोरस मारां पीधां. साहेली॰१
जेकानुडे वांसली वगाडी, चीतडां चोरी लीधां. साहे॰२
मटुका मटुकी भांगी नीधी, वासण ठालां दीधां. साहेली॰३
व्यासना वाला जेने नमारी, कालजडां विंध्यां. साहेली॰४

ख्याल. ४ थो.

साहेली में तो जोयो, गौविंद गोपाल. ॥टेक॥
जेरे गोपालो अति सुखकारो, नंद जसोदानो लाल. सा॰१
गोवर्धन तोड्यो अघासुर रोळ्यो, कंस मामानो काल. सा॰२
मारी मासी राणी हासी, सांजे सहु गोपीनी गाल. सा॰३
जन्म मांकाले जमुनाजे जन्यो, पड्यो तो कृष्णनी जाल. सा॰४
व्यासवल्लभनो नाथ बिहारी, जुगलनो दिनदयाल. सा॰५.

ख्याल ५ मो.

जा जपसरे लल्ने जलिनारी. ।।टेक।।
पेरानी पुंक लेकोर पुंयी, प्रभुनी पुंकपारी. जा० १
तार्यो रावण रण मां रोपी, तारी कुबजकन्या हारी. जा० २
कुंभासुर आदि जति तार्यो, तारी पुतना मारी. जा० ३
नाम हतां नाएं नथी भतुं, तोये शुं पेर रापी. जा० ४
लवन करे तेने घरछे लना, द्वारका मथुरा काशी. जा० ५
घडी घरमां धनश्याम लाल्यो, तेमां नहि कओ घाशी. जा० ६
वत्सलना नाथने मनशोलते, पधारो वैकुंठ पारी. जा० ७

ख्याल ६ ठो.

गोपी शुं मने तरछोडीने चाली. ।।टेक।।
नथी जाल्यां के नथी चाल्यो, भीजन करे छे प्याली. गोपी० १
सहुने छोडीने थयो ताहारो, तथी तुं अकुव्हाली. गोपी० २
तुं नयपाण कुंकुम लघार्देगां, मेंतो पालव झाली. गोपी० ३
व्यासना नाथनुं कह्युं नमाने, पडु मदमां हाली. गोपी० ४

पद १ लुं.

केकोई प्रेम अंस जपतरे. अेराग.

थईन कशिने शरण, दुष्ट तुं थैन कशिने शरण,
वणा पियार अंतसकरण, दुष्ट तुं थैन करीने शरण. ।।टेक
ढोंग धंतुरा करीने कीधुं, पैसानुं पेर लरण,
राव ध्याने राज्य हीनता, तरचाना जे तरण. दुष्टतुं० १
पेरुरी जोढीने घणो कुशाव्यो, लोभिन मेल्यो चरण,

तोये सती साधवी सारीते, पाळवा रेछे धरण. दुष्टसुं. २
परपुरुष पेटे पडेलाने, जेम पाषाणनुं झरण;
माटे मोह मायानुं मेलीने, कर रामनामनुं स्मरण. दुष्ट. ३
आ शिक्षा शास्त्रने सारी, सुणो अशरणशरण;
वारे वल्लभ सत्य पाळवेछे, सेवे नारायणने चरण. दुष्ट. ४

पद. २ जुं.

निंदा न करशो कदाडी, आद्यान्तर निंदा न करशो काडी;
तमे कुब्धिनां जे कुहाडी, आद्यान्तर निंदा० टेक.
कुपाळी करते कपूत लागवो, अधर्म वेल जनाडी;
जुठी वात जुठी जन जोसे, तेनी जनुनी घलकुहाडी. आद्या० १
जा दीठी होय ना सांभळ्युं होय, वात जीभथी जाडी;
मोक्ष गति ते जन नव पामे, वांझणी नारकी माडी. आद्या० २
नींदा मांथी लक्ष्मी नासे, नव पे वस्ती वाडी;
छाश जनेता छकीने जोसे, जेम पीधी होय ताडी. आद्या० ३
अेरीलो नर निंदा करशे, जद जे जुध्ध जडी;
जे मा बापनो होय जेराजो, पापथवे पछाडी. आद्या० ४
महागधर्मत जम आली परडे, तुं जातो ता पाडी;
ताहुं देखीने जीभ शिक्ष्या, जरु कारानाख्युं जगाडी. आद्या० ५
वल्लभ कहे कुपळी करते, जीगे अधर्म झाडी;
निंदावाणो नर्ककुंडमां, पडे पूरवने पाडी. आद्यान्तर० ६

पद. ३ जुं.

लावकरीने लज्जे, लाज लम लापकरीने लज्जे;

દુરમત દુરબુદ્ધિ તજે. ભક્તજન. ॥ટેક॥
તરવાની તમો જો આશા રાખો, તો દેવદીધાણ ભજે;
કોઈ વચને કડવું ન કહેવું, શાન્તગુણ રાજજે. ભક્ત૦ ૧
ઝેર ન કરવું જેમ સમજવું, સહુનું સારૂં કહે;
ભક્તી કરીને વૈકુંઠ વાસી, થવા સામથી સજે. ભક્ત૦ ૨
કૃષ્ણ પ્રભુની કાન્તી કરીને, સેવામાં ત્યાર થજે;
વ્યાસ વલ્લભ સત્યવાક્ય વદે છે, મોહન વિના નહિ ભજે. ભક્ત૦ ૩

પદ ૪ થું.

હરમત મૂકો હાંકી, હરીજન દુરમત મૂકો હાંકી.
શ્રીજીને રો ટાંકી ટાંકી, હરીજન દુરમત૦ ॥ટેક॥
નરના ઝેરે ઝેર ન કરવું, છેક નજણીં છાકી;
છાકેથી મરણ વેળા જેમ, રહે જાનવા નાકી. દુરી૦ ૧
જરયાણો હતો રાજ રાવણ; તે પણ ગયો થાકી;
ન જોયું હોય તો જોઈ લેજો, કોઈ ન રાજ શો જાકી. દુરી૦ ૨
પૈસો દેખી પાખંડ માંડે, કરે સરવ સેજ પાકી;
કુડાં કરમમાં કહાડે નાણું, ખુબ વગોવે માકી. દુરી૦ ૩
વલ્લભ કહે જેમ સ્યાન પૂંછડી, દજાકુ ભૂંગળમાં ઢાંકી;
ઘણેક દિવસે બહાર કાહાડે પણ, રહે વાંકીને વાંકી. દુરી૦ ૪

પદ ૫ મું.

સંતાપ મારી ત્યોને, શામળીયા સંતાપ મારી ત્યોજે;
રમવા મુજ ઘરમાં રહોને, શામળિયા. ॥ટેક॥
સહુ દુનીમાં મને સેવે તે, સ્યામ તમારા જ્હોને;

તરવાનું તત્વ સોધું તે, પ્રભુજી પુછું કોને શામણિયા. ૧
રણવા સારૂં રામ રટું પણ, જુગપતી સામું જોને;
એક પ્રકારે તને ભજું છું, સહુ નિંદ્યા કરે છોને શામ. ૨
તમ પરતાપે વીધિ ટળી સહુને, નામ શ્યામનું ધ્યાને;
વલ્લભ કહે કથિલી કરે પણ, જાગેન શામતા સોને. શા. ૩

પદ. ૬ ઠું.

શાને ઝેરમાં મરો, ઝેરીલા શાને ઝેરમાં મરો;
અભિમાન મહેરું કરો, ઝેરીલા શાને. ।।ટેક।।
નર નબર નઠારી રાજી પરાઈ પુંજી હરો;
જીવનનું બગાડી નાખી, ભાણું પોતાનું ભરો. ઝેરી. ૧
પિડપંડ પાપને ફગા કરતા, ભગવાન દિલમાં ડરો;
ગરીબ લોકનાં ગળાં રેંસવા, ભોળ્યા કૂપાર જરો. ઝેરી. ૨
ભોળાં જનોને ભોળવીને, સ્નેહ કરી ઘો છરો;
હાલ કસેને ઘર કુરાણ છે, પણ પૂર્વે નહીં ડરો. ઝેરીલા. ૩
મમથી ભણો કે હું મોટો, મનકેરી કરતા ફરો;
વલ્લભ કહે ઝેરીલા લોકો, વીસોકે નહીં તરો. ઝેરી. ૪

પદ. ૭ મું.

નિંદ્યા કરવી ના ભૂલે, મુરખ નિંદ્યા કરવી ના ભૂલે.
જાગાને આ ધણિયો ડૂલે. મુરખ નિંદ્યા. ।।ટેક।।
હજાર વખત શિખામણ દે પણ, કૈયું જરા ના ખૂલે;
પરાઈ વાતો ખોળી પાડે, પોતાની વાતમાં ફૂલે. મુ. ૧
વાતકરી ચતુરાઈ જતાવે, પણ તે ચતુરાઈ ભૂલે;

घोबी धोयानुं मूल मागे, मुंढ धुबेवण मूले. गुर. २
निंद्या वाणो जतिकुळ पामे, घरबार पैसो डूले;
वैकुंठ पासो नथाय तेनो, नरक प्रेतमां झुले. गुरु. ३

गरबी. १ ली.

रीझ सासुजी हछे रे, ए राग.

त्यारे एम वाली बोल्यां रे, नणंद त्यां बेठां भरईने;
हुं तो समजु छुं रे, केहवाद्यो तमारा भईने. १
शामणीया माटे रे, केरा तमे करोछो;
नंदने घेर बेसीरे, उद्यमात करोछो. २
रमोछो छोरा साथे रे, प्रीत नकरो सर्वथी;
अमो साजी मरीए रे, हवे तमे नानां नथी. ३
तमारे नथी माबापरे, रेहवुं लाईने आशरे;
आवा अवगुणे रे, केम समासो सासरे. ४
वस्त्र शणगार पेहरोरे, तनी अदेखाई थाय;
राजो छो घस थाको रे, ते स्वामिने घेर जाय. ५
सहुनी वात सुणीरे, पेट पासुं जणे छे;
नीत्य जमुनानी तीरे रे, श्रीकृष्ण तमने भणे छे. ६
अम लेई न्हावा ना तो रे, संग केम नहि कीधो;
कृष्णनो संग करवा रे, न्हावा नित्य नेम लीधो. ७
सांजे गायोनुं धुर लेईरे, प्रभु ज्यारे आये छे;
छाणनुं बानुं काढीरे, तमारे नवुं थावे छे. ८
ओछांछण मेहलीरे, सारनरे जजोतो सारुं;
अमे जहु लजवाणां रे, कह्युं मानो मारुं. ९

તમારો ભાઈ ભણશેરે, તો ગરૂર ઉપજશે;
તોયે અમારે માથેરે, ઉપકારીની રેહેશે. ૧૦
મુજને સાસરે લઈનેરે, આવી રીતે ઠેલો;
પણ વ્યાસના નાથનીરે, હવે સંગાત્ય મેલો. ૧૧

ગરબી. ૨૭.

નણદી વદ્યાં વાણીરે, ભોજૈ છાનાં રોહોને;
પેહેલું પોતે વિચારો રે, પછી બીજાને કેહોને. ૧
તમે આટલું કહ્યું રે, ત્યારે મુજે જાણું છું;
હાથે કરી કેહેવરાવો રે, બધી બીના ભણું છું. ૨
છોગાળો છે તમારો રે, ભણવાને ભરો મથી;
પણ હું છું ઘરમાં રે, માટે ભણાતું નથી. ૩
બીજી નારી કરતાં રે, તમારી જોરી ચાલછે;
હું નણદી નઠારી રે, તમોને મારૂં સાલછે. ૪
મારો ભાઈ ભય આરણે રે, ત્યારે કૃષ્ણ અહિં આયે;
પણ હું થઈ મોટી રે, હવે એવું નહિં થાવે. ૫
ન્હાની હતી ત્યારે રે, તમારી ફૂલાવી ફૂલી;
મને તેડવા મોકલતાં રે, તેહુ નથી ગઈ ભૂલી. ૬
મારો ભાઈ છે ભોળો રે, તમે જે જલાસ કીધું;
પરપુરુષને લાવીરે, સરવ ચુરાવી દીધું. ૭
હવે કહુ મારા ભાઈનેરે, પછી તે કેમ ચુકશે;
લડી વઢી ઝઘડશે રે, તમોને કહાડી મુકશે. ૮
પીયર પેટ ભરજો રે, આ ઘર રેહેવાનું કંઈ છે;
વ્યાસવલ્લભનો સ્વામિરે, તે તો મારો ભાઈ છે. ૯

ગરબી ૩ જી.

મારગે મળ્યો અઘોરરે, શ્રીરાધાકૃષ્ણ સંગે;
ગોપીઓ થઈ જોગીરે, છબીલાને છંછેડે. ૧
આવીને અધણીરે, સરવ ગોપીકા કરે;
છાનીને માનીરે, ફરીને આંગણીયો કરે. ૨
અલખ કુંદ કનૈયોરે, ગોપી સહુ સુખ માણે;
કોઈ મુગટ ઉછાણેરે, કોઈ જરી તાણે. ૩
હાથ આલીને એંચેરે, કોઈ આઘા ઠેલે;
એણે કુંજમાં ચુંટીરે, માંથે તરણાં મેલે. ૪
ગોવિંદ ગભરાયોરે, જાડું અધણું લુજે;
કોઈ હાથ ન આવીરે, ત્યારે ડાહ્યું જોગી કુંજે. ૫
આલી મને રડાવ્યોરે, મારી માને કહુ ધાયો;
ત્યારે સહુ સખી બોલીરે, સૈયર હવે રહ્યા છો. ૬
પછી ગોપી થઈ જણગીરે, કૃષ્ણ સહુનાં ચિત્તહરે;
વ્યાસ વલ્લભનો સ્વામીરે, એવાં ચરિત્ર કરે. ૭

ગરબી ૪ થી.

સાંજ વેળા રાસ ભણિયોરે, શણગાર સજી ગયા;
ગોપીયો થઈ જોગીરે, ત્યાં હાં ગઈ ઊભા રહ્યા. ૧
દેખી ગોપીકા બોલીરે, મોહન માંગણ આવ્યો;
પેટ ભરીને દઈએરે, અમારી આંગણ આવ્યો. ૨
હરી કહે આ નાચુંરે, લેઈ બીન છે યાં આવ્યાં;
તાળ મૃદંગ ઢોળકરે, સરોદ રાસણાઈ લાવ્યાં. ૩
ગોવિંદ બાંધ્યા ઘુઘરારે, ગોપીકાને સારું લાગે;

સરોદો વાજે સુરમાંરે, તાંસ તંબુરો વાગે. ૪
નતી તાં ઉઘાપ પડતીરે, ઝડતી જાવે તાળતાળી;
કરીપર હાથ દઈનેરે, નાચે છે શ્રી વનમાળી. ૫
કરે જાહાંત બતારે, નેનને નચાવે;
ડંર વાજે ણ વાજોરે, ઘણી ધુમ મચાવે. ૬
ઘુઘરાની ગત્યોરે, શ્રી ગિરધારી કરતે;
છુમ છુમ છુમ નાચેરે, છબી છછા માનપડે. ૭
ગોપીયો થઈ ખુશીરે, નરઘર નાગર રમે;
વ્યાસ વલ્લભનો સ્વામીરે, માગીને માંજણ ગમે. ૮

ગરબી. ૧લી.

સોનાકેરું મારું બેડલું વાલમજી. એ રાગ.

પગે પાવડી મારે ગાવડી, મોહનજી;
ખાંધપર ખાંરો બેશારે, મોહ તારો લાગ્યો મોહનજી.
કેડે કામળી બાંધી ઝાંમળી, મોહનજી;
લમ્મર લકુટી બેશારે, મોહ તારો લાગ્યો મોહનજી ૧
હાર તોરો કેડે કંદોરો, મોહનજી;
હીરાકણી કુંડળ કાનરે, મોહ તારો લાગ્યો મોહનજી.
મધુરી વાત મને સાલેરે, મોહનજી;
ઘણો લાવલો લગવાનરે, મોહ તારો લાગ્યો મોહનજી. ૨
વાંકડી આંખડી ઝાંકડી, મોહનજી;
ઘુઘરી જાળી જોડી હાથરે, મોહ તારો લાગ્યો મોહનજી;
નેનની કટારી મને મારીરે, મોહનજી;
વાહલા વલ્લભના નાથરે, મોહ તારો લાગ્યો મોહનજી ૩

गरबी. २ जी.

चीरनो छेडलो फाटशे, जो घेलडा.
पीयरीयानो छे त्रासरे, घेरी शुं डीलो घेलडा.
चार जणी सासु माहरी, जो घेलडा,
कुंथण करशे तपासरे, घेरी शुं डीलो घेलडा. १
देराणी दाझे बळती, जो घेलडा.
जेठाणी झेरनुं झाडरे, घेरी शुं डीलो घेलडा.
नणदी नठारी नानडी, जो घेलडा,
जेनुं वेण वागे काळरे, घेरी शुं डीलो घेलडा. २
जेठ म्हारो घरमां रोहछे, जो घेलडा,
दीयेरी जो छे नादानरे, घेरी शुं डीलो घेलडा.
वल्लभना नाथ काले मळशुं, जो घेलडा,
नठीमात्यारे करीशा भानरे. घेरी शुं डीलो घेलडा. ३

गरबी. १ली.

काना मेलो मारग कमे जईजेरे. ए राग.

मोहन मारे म्हल तमे शीद आवोरे,
तम जेवी होय तेने घेर जावो. मोहन. ।।टेक।।
म्हारुं वगोणुं गाममां थायरे, सासुनणदी म्हेणां दई जायरे,
परण्यो पीटीने तजडी आये. मोहन. १
हुंतो मोटां माबापनी छोरीरे, मने नकहेशो गोरीगोरीरे,
मारी जाण छाबी कोरी. मोहन. २
लोको कहाडे जमारो वांकरे, तारी सांजते चडीये चाकरे,
मारा माबापनुं जाय नाक. मोहन. ३

કાના મેહેનત શું કરે મથીરે, જાણ્યા ચેરન કરસરથીરે;
અમે તારે હાથ આવવાનાં નથી. મોહન. ૪
હું સાસરમાં કુંતો રહીશરે, આવું વરો તો સાસરાને કહીશરે;
ત્યારે મારજો ઈને તું જઈશ. મોહન. ૫
એવાં વચન કહ્યાં કાંઠાંરે, લાગ્યાં વલ્લભના સ્વામિને મીઠાંરે;
નારીપર મુજ મરડી નાઠા. મોહન. ૬

ગરબી ૨ જી.

વાંકુ જોઈને વાલમ કેમ હસીઆરે;
સામે સામું કેહેજો રંગરસિયા. વાંકું જોઈને. ॥ટેક॥
આતો ગોકુળગામનું પીઠું રે, તે વચ્ચે હસ્યા મુજ મીઠું રે,
કેહેજો કૌતક નવું શું દીઠું. વાંકું જોઈને. ૧
તારી વ્યાલ જોઈ જાય કાંપીરે, દર્પણે રહે શ્રીજનારરાંપીરે,
હોઠ પીસ્યો જગુટી થાંપી. વાંકું જોઈને. ૨
જોઈ રહી છું હવે જાણીરે, વાંકી વાત કરી વનમાણીરે,
શ્રીકૃષ્ણ શાની દીધી તાણી. વાંકું જોઈને. ૩
રહ્યો જન્મ આવો અત્યાસરે, મારા સમ છે શો કીધો ઘોસ્યાસરે;
તને વિનવે વલ્લભ વ્યાસ. વાંકું જોઈને. ૪

ગરબી ૩ જી.

વાલા રહો વેગળા ગાળો જાશોરે;
હરી ઠગણા આજ નવ થાશો. વાલા. ॥ટેક॥
કાના તમે છો નંદના લાલારે, પીકુળ સર્વ વનિતાના વાલારે;
પણ અમને નહિં ગમે ચાળા. વાલા. ૧

काना जुगमां नहिं तारो जोडरे, मेहली घोने जमारो जंग्यो
काना कुबुद्धी मारी छोडो. वालाः २ रे;
मारा पोटलानी जर छुटशेरे, मांथेथी जेडीनुं कुटशेरे,
छोडो कुबुद्धी कस तुटशे. वालाः ३
करी कुड मस्ती मेहलो आजेरे, जमो जेमन थई जे राजरे;
तारी सोजले मरीजे लाज. वालाः ४
सांभी वात मानो ने मोरारीरे कुंतो नथी कोनर्नी नारीरे
कन्या निष्कलंकी धुं कुंवारी. वालाः ५
तेना करतां ने राधो मेहेरे, घनश्याम पधारजे घेरे;
सौ धारीउं जीला जेहेर. वालाः ६
सुणी वेण लीधुं घनश्यामेरे, आपणा गई पोताने धामेरे,
करी विनंति वल्लभ गामे. वालाः ७

गरबी २ थी.

वांकां वचन गोगीया तुं जनेरे,
कुं तो करी दईश तारी माने. वांका. ॥टेक॥
घण पुछे शुं आरणां आलरे, नाथीने नकुर तुजतो लेरे
कुंजमांथी मिन्नतनुं आले. वांका. १
चोर सांजना जुराई लाजरे, सौने तुज उपर छे दाजरे;
माटे रह्यो कुंवारो महाराज. वांका. २
सारे संग वानरनी संग्यारे, लोक दे छे जति जंग्यारे
माटे नथी देतुं कोई कन्या, वांका. ३
हवे डाह्यो था जं नरजमीरे, मळी जेरीरी कन्या पामीरे;
त्यारे कहीसा वल्लभनो स्वामि. वांका. ४

ગરબી ૧ લી.

રાગ કેરબાનો.

આઘો રહેને કનૈયા કાનુડા. ॥ટેક॥
દામોદર તું દાણ લેવા, આવી ઊભો વાટે;
મેહેનત કરી મહીડાં મેળવ્યાં, તે શું તારે માટે. આઘો૦૧
કાના કાળો દુર જઈને, હું પણ પર્ણ લણીં કાણી;
મોહનજી મથી મરે પણ, નહિ દાણ દેવા વાણી. આઘો૦૨
દાણનું તું નામ દે છે, નજર તારી નરબી;
બીક આપરી જોને લોજવે, નહીં હું તેના સરખી. આ૦૩
શામ તને આવી છે જેવી, જેસે મારી સંગે;
માત તાતની ચોરી મારે, રહે કે તાહારે રંગે. આઘો૦૪
મહીં વેચવાની વખત વીતી, શું કહે છે ગોપાળ;
વ્યાસ વલ્લભના નાથજી હું, મુકીને દઈશ ગાળ. આઘો૦૫

ગરબી ૨ જી.

ઊભી રહેને તું જેવ કરી ક્યાં જાય છે. ॥ટેક॥
તું જાણે કે જોર જતાવું, પણ જમો ના કરીજે;
તારા જેવી સહસ્ત્ર છંદી, પંડે પતના કરીજે. ઊભી૦૧
મહિડું તારૂં કેવું મીઠું, સ્વાદ કેવો સારો;
ખાટું મીઠું ચાખવા દે, પ્રાણ હરજે મારો. ઊભી૦૨
લલકી બોલી લે [illegible] જતલાવે, પાજંગીનું પાણી;
લોલેટી છું શામળો તેહું, ક્યમ મેલું આડી. ઊભી૦૩
માત તાત શું કરી તારાં, કહેને ઘેલી ગોરી;
દહ પ્રમાણે માગીજે તેમાં, શાની છે ચોરી. ઊભી૦૪

त्यारे जमणा थाकी पाछी, हाण ईर्ष्ये दीधुं;
व्यास वल्लभना वाल माटे, प्रेमकरीने लीधुं.ठीली॰

गरबीउभ.

रामा कृष्ण गोविंद गोपाल करे. टेक॥
जेछे तत्व जेछे तारण, जे करूणा करे;
गौ ब्राह्मणने कारणे, सरोवर सघळां भरे. रामा॰ १
जे थापे ने जे उथापे, जेनां ठार्यां ठरे;
मरण तारणने पेरण ते सकु कृपाळुं करे. रामा॰ २
सूर्य चंद्र तारा मंडळ, त्रीलोचनथी तेज धरे;
त्रीकमजीनी टांक मारेली, ब्रह्माथी न फरे. रामा॰ ३
संत थई सीक्षा वधारे, तेमां अर्थ शो सरे;
वल्लभनो विठ्ठल भजे तो, संसार सागर तरे. रामा॰ ४

गरबी.१ली.

छबीला तारे होउणे-जेराग.

छोगाळा तारी छलमां गोपीयो घेलडी. टेक॥
छेल तारी लेई छरीने, गांडुं थयुं गाम;
जायरी जनी श्रीलनारी, न सुजे कांई कामरे.छोगाळा॰ १
लाज ने भरलाद मेली, धरे तारुं ध्यान;
सर्व सरखी साहेली, जनी गई जेलानरे.छोगाळा॰ २
रणतरेला देघडा, ढोळी दे तारे माट;
मुज लेवा कुंज जोवा, जयजमूनाघाटरे. छोगाळा॰ ३
वारे वारे तने न्याळे, करे छे हसन;

તજે પુરી પાયનહીં, જેણે પડ્યું વ્યસનરે. છોગાળા૦ ૪
માધવ નાખી મોહનીને, લાગ્યો પ્રેમ પાસ;
જલજેલા આવો આંગણે, વલ્લભ તારો દાસરે. છોગા૦ ૫

ગરબી. ૨ જી.

કાન તારી સાનમાં, હું સમજી નહીં છું. ॥ટેક॥
આવું લેઈ બરજ ક્યાંને, બોલ્યા મરમ બોલ;
ત્રીકમ તારી ચતુરાઈ, તેનો કર્યો તોલરે. કાન૦ ૧
નેન નાખી ચેનવાણી, બતાવો છો આંખ;
શામ શિક્ષા દેઉં છું, હવે ન લુણ લાંખ્યરે. કાન૦ ૨
છોકરવાદી છે ઘણી, તું રોકે પાટઘાટ;
ઈચ્છા હરી કરજો તો, બેસાડીશું ખાટરે. કાન૦ ૩
મારે હરી અળગા રહો, કોઈ ન લાગે ઘાત;
પીયર પંથ દોહલો, થઈ જાય જીવ ઘાત. કાન૦ ૪
સાસરામાં સાસુ ખોટી, જેઠાણીનું જેર;
નણદી નાની નઠારી તે, બકુ કરે બકોરરે. કાન૦ ૫
હેત પડી હરીશું, મળીશું મારા નાથ;
પ્રીતમ પ્રેમ રાજ જે, વલ્લભ જોડે હાથરે. કાન૦ ૬

ગરબી. ૩ જી.

ગોવાલન ઘેરી કું ઊલજો, જેલાલ નંદનો. ॥ટેક॥
નંદલાલ ઘેરી ઊભો, મથુરાંની વાટ;
જોર કરી રીસ ધરી, ભેલાવ્યાં મહી માટરે. ગોવા૦ ૧
ચોળી ફાડી ચીરી નાખે, તોડે મોતી હાર;

अंबोडो अति आमणे, मलतानो छे मोरारे.गो०
हीरा ऊपर छास छांटे, वस्त्र लींकु लाय;
नीतरती थासे नारी जो, तो कान आंसु पायरे.गोपा०३
कई नारीने मान्य आपे, कईने लांडे गाण;
छेक छकी गयेलो छे, नंदजीनो आणरे.गोपाल०४
छुटी अला रुकुतोने, यणघणे छे हाथ;
जुरु रिझ्यो जोलतां, ए वत्सलनो नाथ.गोपा०५

लावणी.१ली.

आसावरी मोजत तोडी. एराग.

लुओने जशोदा मावडी;
तारो कानो छानो मानो, छोडी गयो गावडी.तारो
तारा किशोरानुं लेर आज्युं, जेणे कुड मस्ती कीधी;
मारी वाछडी छोडी छालीने, घवरावी दीधी;
तमे वडावी मेल्यो म्होडे, त्यारे जेवी रमत आवी.तारो०१
में गायने गोलर मेल्युं, पछी कुं घरमां गई हती;
कोई पण जाणती नहोती, कानो आव्यो कईथी;
ए गायने छजीले छोडतां, लागी पोतानी तावडी.तारो०२
कहे जशोदा साचुं न मानुं, तुं रुं केहेवा आवी;
तारे हैयानो ठपको, केम नीराली नव लावी;
नारी कहे वत्सलना नाथनी, लवेकाडी लावी शीपावडी.तारो०३

लावणी.२जी.

साहेली ए रोला सुंदर शामनी;

જે રણછોડનું રૂપ દેખી, સુધ પડે નહીં કામની; ॥ટેક॥
એ રંગીલાને રૂપે, રૂદે લાગ્યો ચટકો;
સરવે થઈ ઘેલી ગાંડી, એઠને લાજનો લટકો;
જેણે બાવરી બનાવી દીધી, ગોપી ગોકુળ ગામની. જે॰
મને કરે મોહન માનીતી, તો નિત્યે જમાડું;
જ રંગીલાને રોખી, રંગેથી રમાડું;
મારા મનની કલ્પના ટળે, સુખ ઘેર રહું શામની. જે॰ ૨
પ્રભુ છે પાતળીયો પ્યારો, આવે મારા હાથમાં;
તો પછી જવા ના દેજી, રાખું સખી સાથમાં;
હું મારો કરીને માનું, વીનતી વલ્લભરામની. જે॰ ૩

લાવણી ૩જી.

કૃષ્ણે પ્રેમ બંસી વગાડી,
મધ્ય રાત્રીને સમે, મને શીદને જગાડી. ॥ટેક॥
તારી બંસીનો સ્વર સુણીને, થઈ ગાંડીને ઘેલી;
નીકળી ભૂલ્યે બારણે, આવીછું ઘર મેલી;
તારી બંસી બોલી મીઠી, મને મોહની લગાડી. મધ્ય॰ ૧
મસ્તક ઉપર મુગટ શોભે, ત્હારી લટક લટકાળી;
પ્યારો પાંપણનો ચાળો, આંખલડી અણીઆળી;
તારો ઘણો મોહ મને લાગ્યો, જાવી ઊતી જગાડી. મધ્ય॰ ૨
હું નીકળી છાની માની, મારે ઘણો ડર લાગે;
તારી વાંસલડીનો શબ્દ, મારે કાનમાં વાગે;
બોલ્યા દાસ વલ્લભના સ્વામી, મારી નિંદ્રા જગાડી. મધ્ય॰ ૩

લાવણી ૪ થી.

સખી સાહેલી દેખો, મોયકુ ઘેલી કીની;
મેં નંદનંદનવા વાલી, કૃષ્ણે ચુરી લીની. ॥ટેક॥
મથુરાકે મારગ મિલ્યા, મોયકું અચયન્મ સુરી;
કૃષ્ણે કુંપટસેં પકડી, ગીરધાર ગયા નહી;
ફીર મોયકું બ્રજ સતાઈ, સો મેનેં ગાલીદીની. મેં૦ ૧
હાથિ હૈયાપર ડારે, જહાંતબની ચુડીજીના;
મેં આપ આલ કુંવારી સો, કૃષ્ણે રસલીના;
મેં હુ૦ લીયે હુ૦ કીતી, તોય નંદન લીયા છીની. મે૦ ૨
જીગડા સબ કુસન મેરા, અબ હીબવતર સબકાલો;
સબી દેખણા હોય તોહાનતો, કુ મારી સંગ ચલો;
એ ચુરા વલ્લભ શ્યામિ, કરડારી રંગ લીની. મેં૦ ૩

ગરબી ૧લી.

કાનુડો કામણગારોરે. એ રાગ.

સ્નેહ કરી દગો દીધોરે, ઓ કાના કાણા. સ્નેહ કરી. ટેક.
સ્નેહ કરી દગો દીધો, કપટનો ખેલ કીધો,
આનથી મેં લઈ લીધોરે, ઓ કાન કાણા. ૧
મળવા હું આવું તને, બોલાવતો નથી મને;
એવી રીતી રોનજનેરે, ઓ કાન કાણા. ૨
વાંકા બોલા વનમાળી, પેટમાં તું રાખે પાળી;
કાળી છે કુબજા કાળીરે, ઓ કાન કાણા. ૩
તનમન લુટે ગીરધારી, કુબ્જામાં તેં તો ઊતારી;
આંતરડી કકળે મારીરે, ઓ કાન કાણા. ૪

अंई कहेतां लागे खामी, कहेतो पस्तावो पामी;
बीला वल्लभना स्वामीरे, आ कान काणा. ५.

गरबी. २ जी.

लावे लखणे हरीरे, लुंडा जीव, लावे लखणे हरीरे. टेक
लावे लखणे हरी, वखत न आवे फरी;
नक्कर आवुं छे मरीरे, लुंडा जीव. १
हरीविना सर्व कालुं, खोटुं छे सगुंने व्हालुं;
मरतानो पेठशुं मशालुंरे, लुंडा जीव. २
मरती वखत रोशे, पछी पुंठ आपी लेशे;
केथी जोताकुं लोशेरे, लुंडा जीव. ३
पैसो अेर करया वाणो, मोछणथी पाडे ताणो;
छुंबतां तुं पैर गाणोरे. लुंडा जीव. ४
लोगवशो करो लेवुं, नाम नारायणदेवुं;
तेनाथी सुर्खील केवुंरे, लुंडा जीव. ५
राम साथे प्रील लागे, आडखीली नहिं वागे;
समडानो भय लागेरे, लुंडा जीव. ६
आत्मा चिन्योछे जेणे, संत साधुजोने वेणे;
ईश्वर ओलख्या तेणेरे, लुंडा जीव. ७
ओळखीने सेवा करशो, भक्तिना भंडार भरशो;
वल्लभ कहे के तरशोरे, लुंडा जीव. ८

गरबी. ३ जी.

आघा रहो नहीं जोखुंरे, राधाना भक्त; आघारहो. टेक.

જાગ્યા રહો નહીં જોખું, ઓળખાવે કું નહિ ઓળખું;
ઊંડી ઝારી કેમ ખોળું રે, રાધાના પ્રભુ. ૧
ઘેરેઘેર ઘેલો ફરે, સરપની સ્તુતિ કરે;
મુરખનું મન હરે રે, રાધાના પ્રભુ. ૨
ઊભા રહી વગાડો વંસી, વ્રજવનિતાને ડંસી;
પણ કું પાકી ન હંસીરે, રાધાના પ્રભુ; ૩
કામનીને કામ જાગે, લોપી પતી પડે પાગે;
મને મોહ નવ લાગેરે, રાધાના પ્રભુ. ૪
જ્ઞાન થકી સુધા ચાલો, જ્યાં ત્યાં શું છો ઝાલો;
આ વલ્લભને ફાવોરે, રાધાના પ્રભુ. ૫

ગરબી. ૪થી.

લોણાનાથ લાવે લજ્જરે, જગતજન, લોણાનાથ. ટેક
લોણાનાથ લાવે લજ્જ, સર્વ દેવમાં છે મજ્જ;
ધર્મના વિવાદ તજ્જરે, જગતજન. ૧
લોણાનાથ લજ્યા જેણે, હરી મળ્યા રીતુ વેણે;
અતિ સુજદી કું તેણેરે, જગતજન. ૨
રાવણને રાજ આપ્યું, લક્ષ્માંગદનું કષ્ટ કાપ્યું;
હિમાચળનું માપ માપ્યું રે, જગતજન. ૩
કુંભીરા દ્વન મસ્ત કર્યા, ઊમંગે ઊમીયા વર્યા;
લેહ લજ્જ્યા તેહ તર્યારે, જગતજન. ૪
તુલસીના ગણપતિ, સદા જાપે શુભમતિ;
પ્રાશ્ચિત લરહે શ્રતિરે, જગતજન. ૫
જીવ્ન ક્ષુત કુપીરાજ, વરૂ જળવંત આશા;

राखी रामभक्तनी माजरे. जगत जन. ६
श्रीजन शरत्तिक स्वामी, गया वन वैराग पामी;
कहे वल्लभ शीश नामीरे. जगत जन. ७

गरबी. ५. मी.

सर्वेथी शंभु लोणारे, महारुद्र भोलु. सर्वेथी. ॥टेक॥
सर्वेथी शंभु लोणा, कायनां लक्षत गोणा;
पासे रमे प्रेतटोणांरे, महारुद्र भोलु. १
उमीयाजु अरधंगे, डाकने डमरु संगे;
सर्प आभूषण अंगेरे, महारुद्र भोलु. २
शोभे जोगी जटाधारी, शीरीगंगा घणीसारी;
नंदपर छे स्वारीरे, महारुद्र भोलु. ३
घोलुं गोरु गोरु गात्र, कर ग्रह्युं तुंबीपात्र;
वस्य शोग होग मात्ररे. महारुद्र भोलु. ४
लगावी लंगोट सारी, सोहिता त्रिशूळधारी;
व्यासनी विनंति भारीरे. महारुद्र भोलु. ५

गरबी १ ली.

लटकु जणकुडु गावानो राग.

रविवारे रणछोड दीठा, साहेलीरे;
वचन वालाना छे मीठां, थै घेलीरे. १
सोमे सुंदर स्याम मल्या, साहेलीरे;
मारा दुःखना दन टल्या, थै घेलीरे. २
मंगळे मोहनलाल आव्या, साहेलीरे;

मुख धरी मोरली लाव्या, थई घेलीरे. ३
कुंथे जगदेवना लाई, साहेलीरे;
नीराख्या मुज मेहेल मांही. थै घेलीरे. ४
गुरु जे गोविंद गिरधारी, साहेलीरे;
जेने मुगट शोभा शीर सारी. थै घेलीरे. ५
[illegible]रे शामळियो रुठ्या, साहेलीरे;
मारी संगे नहीं दीठ्या, थई घेलीरे. ६
शानिये सूत के नंद लागो, साहेलीरे;
मारे घर रख्यो दृढ धागो, थई घेलीरे. ७
सातवार समजो गारो, साहेलीरे;
तैनो कुंज दरबार ल्यो, थई घेलीरे. ८
शोभा सुंदर श्यामनी, साहेलीरे;
वीनति वल्लभरामनी. थै घेलीरे. ९

गरबी. २०

रुपाळा रणछोड रुडा, जोजेनीरे;
प्राण हवे थया लुंडा, वस्य रेनीरे. १
छळ करीने स्नेह कीधो, जो जेनीरे;
छेपट मुजने दगो दीधो. वस्य रेनीरे. २
वचन आपीने जुठा पड्या, जोजेनीरे;
सामा शत्रु थईने नड्या. वस्य रेनीरे. ३
शामळियाने समजावो, जोजेनीरे;
मनावी मुज पासे लावो, वस्य रेनीरे. ४
वणगण मुजने मेल्युं जाइ, जो जेनीरे;

આવે નહિં તો આપઘાત કરૂં, વસ્ય રેનીરે. ૫
કેવી વાયદા વિદ્યા લાગ્યો, જો બેનીરે;
ઓધોદાજે જુઠો લાગ્યો, વસ્ય રેનીરે. ૬
પેહેલો ગરજે થયો સોંઘો, જો બેનીરે;
હવે થઈ પડ્યો મોંઘો, વસ્ય રેનીરે. ૭
મળે તો મુગટ કરી થાપું, જો બેનીરે;
નહિં તો સ્ત્રિ હત્યા આપું, વસ્ય રેનીરે. ૮
નટવર જે ઢોંગી દીલો, જો બેનીરે;
નાથ વ્યાસ વલ્લભનો વ્હાલો, વસ્ય રેનીરે. ૯

ગરબી. ૩૭.

કારતક માસે કૃષ્ણ ગયા, મને મેલીરે;
મોહન મથુરાં માંય રહ્યાં, કાણ બેનીરે. ૧
માગશરે માધવ નુગરા થયા, મને મેલીરે;
દામોદરને નથી દયા, કાણ બેનીરે. ૨
પોષે પ્રભુ પાળી વાળા, મને મેલીરે;
હું નુગદીરાની જપું માળા, કાણ બેનીરે. ૩
માહા ભક્તિને મનના મેલા, મને મેલીરે;
ગોવિંદે કીધાં ઘેલાં, કાણ બેનીરે. ૪
ફાગણે ફાંસામાં નાખી, મને મેલીરે;
ગયા ગોકુળમાં રાખી, કાણ બેનીરે. ૫
ચઈતરે ચંચળ હતા, મને મેલીરે;
જગજીવન રહ્યા નતા, કાણ બેનીરે. ૬
વૈશાખે વિઠ્ઠલ વિના, મને મેલીરે;

અને અકુ ભૂરી બીના, કોણ બેલીરે. ૭
એ રૂપ ભયતો સારૂં, મને મેલીરે;
રણછોડ રલ ગયું મારૂં, કોણ બેલીરે. ૮
અરેરાડે અકળામણ લાગે, મને મેલીરે;
ભગવાનના ભણકારા વાગે, કોણ બેલીરે. ૯
શ્રાવણે સ્વપનામાં ન મળ્યા, મને મેલીરે;
નીરદે થઈને પંથ પળ્યા. કોણ બેલીરે. ૧૦
ભાદરવો ભારે માંથે, મને મેલીરે;
તરછોડી ત્રીકમનાથે, કોણ બેલીરે. ૧૧
આસોમાં એકલડી રહી, મને મેલીરે;
કરમની કહાણી તુજને કહી. કોણ બેલીરે. ૧૨
વીજોગી થઈછું રામની, મને મેલીરે;
વીનતિ વલ્લભ રામની, કોણ બેલીરે. ૧૩

ગરબી.૨જી.

મટુકી મારી મેલોને. એ રાગ.

મારગડો મેલોને મોહન, કેડે આવે કુડીલો કંથ;
ભલાજી કેડે આવે કુડીલો કંથ. મારગડો. ટેક॥
કંથ કુડીલો હીયર ડંસીલો;
ભણે તો જાણે મારો અંત. મારગડો. ૧
સાસુ ઠગારી નણદી નઠારી,
સસરો બિચારો સંત. મારગડો. ૨
દેરાણી દાઝે બળે, જેઠાણી ફળફળે;
દુનીયાં ડંસી રહી દંત. મારગડો. ૩

સંસાર સાગર નથી જીતાતો;
જાણો છો ગ્રહસ્થાશ્રમી ગ્રંથ. મારગડો. ૪
સગાં સહોદર રાત્રૂછે સર્વે,
તાત માત ન મૂકે તંત. મારગડો. ૫
વલ્લભના નાથે પીડી મારો પાડો,
જાણે તો ઝલાવે મારો પંથ. મારગડો. ૬

ગરબી. ૨૭.

જાદવના જાદવા, વાલો રમવા નૈયે જોવી બાગ;
લલાજી વાલો રમવા નૈયે જોવી બાગ. ॥ટેક॥
બાગ બગીચામાં ફૂલ રહ્યાં ફૂલી;
ત્યાં નહિં હોય કાળો કાગ. જાદવ. ૧
સ્નાન કરવાનું સરોવર સુંદર;
ઝીલવાનું જળ અથાગ. જાદવ. ૨
હોળી ટાણું અજબ જેવું, નગ્રમાં નહિં જેવું;
વાલોજી ત્યાં રમીશું ફાગ. જાદવ. ૩
ફૂલ ફોરમ જાલે, વગડામાં વેણ વાલે;
ગાઈ બજાવશે રંગ રાગ. જાદવ. ૪
વ્યાસ વલ્લભના નાથ, જાઉં પછી;
નહીં આવે મારે તો લાગ. જાદવ. ૫

ગરબી. ૨૮.

માંહલીયા વાલીરામાં એ રાગ.

ત્રણ રત્નોની કૃષ્ણની જય કેઈ પેરની. ॥ટેક॥

पेहेलो शत्रु शियाळानो छेनल्ले;
प्रभुजी पधार्या मथुरां नगरमां,
मारे कुतो रोळकडं छेनल्ले. त्रण रत्योनी. १
टाढ पडेने टुंटीयां वाळी बेसती,
जे कोने कंकु कुंपडां केरी धातल्ले;
नोराई शरीरे संतापे पडी,
शणधा मांडी अजरी मारी ल्नतल्ले. त्रण० २
बीजु रतउनाळो ऋति आकरुं;
मारे सालरे मोरलीधर मोरारल्ले,
धात करवानी नहींते उंघ आवे घणी,
जगाडीयांनाथुंने न रहे पारल्ले. त्रण० ३
जे हमाडा आंबाने रात्यो रुडी,
उडुं बेसुं छे न दुस्मनना न्यल्ले;
ताप पडेने लपेछे अंग माहेरं,
धा धाये बन्यो पिया. अकु धायल्ले. त्रण० ४
त्रीजु रत गोमासु आवी आवियुं;
ठंडो वायु वाहणियां अपारल्ले;
काया कंपे कंप कोईनो ल्नेईने;
घन गाजे ने पिजणी करे चमकारल्ने. त्रण० ५
दादुर मोर बपैया सोर करे घणा,
थाय अण वृष्टी अंगे प्रगटे कामल्ले;
अंतरनो अगनी नजे ओलवायनहीं,
लखी वणी विनवेछे वल्लभरामल्ले. त्रण० ६

ગરબી ૨૭.

સૂરતદેવતા તુંને કહો આજની, ॥ ટેક ॥
આજ મારે ઘેર આવશે નંદકુમારને;
દીનથી દીવાળીનો દન છે મારે,
તેથી તું આથમતાં નકર વાર ને. સૂરત૦ ૧
બિછાનું બિછાવીને મેં મેલીયું,
તે બિછાનું અતિ મૂલે ગજપાણું ને;
સાંજ પડે ને વીજે મારો થાંભલો,
એટલે મેહલમાં કરૂં દીપ ઝળઝળાટ ને. સૂરત૦ ૨
પીયા રૂપાના પ્યાલા ભરી તરયા,
રમવા મારે માંડી છે ચોપાટ ને;
પવન આવા મેલી છાંજ્યો બિંનણો,
દીપવા મારે બાંધી દીવા બાર ને. સૂરત૦ ૩
શાંમ મારે મેં સેજડી ફૂલડે પાથરી,
કરી મેલ્યાં છે નમવા પાંચ પકવાન ને;
આ જાળડે આવીને બીરાજશે,
ધીરે ધીરે આરોગશે ભગવાન ને. સૂરત૦ ૪
આશાની લગની હું બેઠી રહી,
હમણાં આવશે છેલ કનૈયો કાન ને;
લવીંગ ઈલાયચી નયફળ લાવી મેલીયાં,
મેલી છે નવરંગી સોપારી પાન ને; સૂરત૦ ૫
એવે સૂરતદેવતા અસ્ત પામીયો,
સાંજ પડીને આવ્યા સુંદીર શ્યામ ને;
જળણા જે હરજીને કીધા દીવડા,

धणीधणी विनवे छे वल्लभ रामजने. सूरता. ६

गरबी.७७.

व्याकुळी थई छे रे श्रीजनी नारीयो, ॥टेक॥
सपनामां पण देखे सुंदर श्यामजने;
घणदीठे ज्यम चातकाने चणगया,
लक्षणवंतो क्यां मळे ते रामजने. व्याकुळी. १
लागझारा वागेने लगधान लागती,
रामा रटण रंगीलानुं करती जने;
मणवा माधवने मोहनी लागे घणी,
कुंजीपवा श्यामतणुं ध्यान धरती जे. व्याकुळी. २
रणछोडनुं मुखजोयाने सकु इछती,
जगतमां जेवो नथी कोई श्यामजने;
रातदिवस ले लागी नंदनालालनी,
मणशे नीले जसर कथितुं नामजे. व्याकुळी. ३

गरबी.१ली.

कहमे कम्नेउ लुगमांधणोएउं जेराग.

राधा कहे तुं सुन मेरी मैया, कनैयासें परनुं;
सुन मात कनैयासे परनुं, मेरे कछु काम नहि नरनुं. १
पीतप्रीत चंचलचतुराई, रणछोडसें लागी;
सुन मात रणछोडसें लागी, रंगीलोवर लेतीकुं मागी. २
सब मेरी नेनां देतीहे मेनां, बीहा यांही करना;
सुनमात बीहायांही करनां, नहिंतो मेरे आपुसें मरना. ३

कहांन कनैया तोरा ललैया, बैठे आंगनकुं;
सुन मात बैठे आंगनकुं, आनंद होवे मेरे मनकुं. ४
नंद बाबाके आंगन बनतुं, बिहारी करे नामी;
सुन मात बिहारी करे नामी, मोहे कुपालो वल्लभको स्वामी. ५

गरबी.२७.

मात कहे तुं सुन मेरी छोरी, चोरी करे ललैया;
सुन छोरी चोरी करे ललैया, कपटी ओर कामी कनैया. १
नाच नाच कर पेट भरत सो, आवे आंगनकुं;
सुन छोरी आवे आंगनकुं, लोकके घर जवे मागनकुं. २
बंसी बजावत मधूरा गावत, हरत परनारी;
सुन छोरी हरत परनोरी, लाजकुं लंगरकी यारी. ३
जेसा ललैयाने चेंचे कनैया, लगे कुलमें खामी;
सुन छोरी लगे कुलमें खामी, जूठा कहे वल्लभका स्वामी. ४

गरबी.३७.

जसोदा कहे सुण छोकरा, आजश्र शुमावी;
छोकरा आजश्र शुमावी, कोण कन्या हरी लावी. १
तारा लैजंध मरकट लेईने, तरकट तुं करतो;
छोकरा तरकट तुं करतो, आपनी लाज नथी धरतो. २
नथी सेएुं जगतनुं मोएुं, सांभणीने जणती;
छोकरा सांभणीने जणती, जेने कन्या नथी मणती. ३
भरुभानने घेर विवानी वात, करवाने गईती;
छोकरा करवाने गईती, तारी जाहोजोई अमु थईती. ४

सुण्यो नंदजीनो लाल नंदनो, झगडण पै करतो;
छोकरा झगडण थई करतो, माटे कशुं कांय नथी करतो. ५
जेवी जडूया छीछे गाममां, कन्या कोण देशे;
छोकरा कन्या कोण देशे, नन्द मडकाणा टीली रेहेशे. ६
मोहन कहे सुणो मात मारी, परणावे तो देशे;
सुणो मा परणावे तो देशे, नहिं तो तेने घेर जेशी रेहेशे. ७
कुरगय्यानुं काम नथी मा, विधाता लावरी;
सुणो मा विधाता लावरी, काल स्वर्णे नमती जावशे. ८
वेरके जेना मीत्तमां लगाडुं, काया घणी कांपे;
सुणो मा काया घणी कांपे, जेने पेरामणी सहीत आपे. ९
जेम करतां जेदीन थयाने, अनुलान आव्यो;
सुणो मा अनुलान आव्यो, श्रीकृष्ण कोरवी पानी लाव्यो. १०
ते लेईने नशोदा करख्यां, तुं अंतरजामी;
छोकरा तुं अंतरजामी, कहे जेरो वल्लभनो स्वामी. ११

गरबी ४ थी.

कृष्णमनी कहे सुनो पीयाजी, जमघर कृष्णमत जाजो;
पीयाजी जमघर कृष्णमत जाजो, अंजुपंतीके वां तुमजाजो. १
जोत्नी कहती तुंम जीकाले, गोरी क्या कामकी;
पीयाजी गोरी क्या कामकी, संगत हम नहिं रह्ने शामकी. २
कृष्ण शाम सुरतकी सुंदरी, हे छोटे जेरो;
पीयाजी हे छोटे जेरो, आप जस्यहो जांके डेरो. ३
लंजा हंती अंजुपंती, कृष्ण परथी नारी;
पीयाजी कृष्ण परथीनारी, तेनापर जदुगीरधारी. ४

गोजनेंन जोरपीली फोडी, कडूए कान लगाडे;
पीयाके कडूए कान लगाडे, नारीका पतजी होठ भडे. ५
ऐसी जजलाकु जमस्यकु जे, ल्हाडुगा कीया;
पीयाके ल्हाडुगा कीया, कु मारा प्यारेकुं लीया. ६
लोकलडी जे हो गई साची, जज लगाई लगी;
पीयाके जजलगाई लगी, वल्लभका नाथनकुं रंगी. ७

गरबी. १ ली.

पडवानी पडपीत. ए राग.

वजावा थासी गिरनार, हरीकथां सभजोछोरे;
आ मेली गोकुलनी खार, मथुराना थाजोछोरे. १
कोई बीधाडे छोगे जाय, घातो करवारे;
आ कईक लागी गम जाय, लागी उरवारे. २
कईक डाले छे पक्ष, आकु गणगणतीरे;
आपेग आंखुमाने नक्ष, प्रथवी जणतीरे. ३
कईक जणे मन साथ, मरोडे हीसेरे;
आ कईक देखमागे हाथ, दांतन पीसेरे. ४
कोई जतावे सान, कोई मुख मरडेरे;
आ कईक थई जेलान, होठन कुरडेरे. ५
कोईने आंसु जाय, घीली दुकेरे;
आ आडी अवली थाय, नीसासा मुकेरे. ६
कोई रोती ताणे जान, मरन देपेडीरे;
आ भजवाने महाराज, आगल जेडीरे. ७
शामा कुहेरीरे छत्र, संलाणजेन्नेरे;

आ जोई दीन लखी पत्र, मोकली देजेरे. ८
जोगी थईशुं जेचार, संभारी ब्रजरीशुंरे;
आ वल्लभना दातार, के दीन पजरीशुंरे. ९

गरबी. २७.

कारतक मासे कृष्ण, आंही आवोरे;
आनंदं लशीये प्रभु, फुलब लावोरे. १
मागशर मोहन घेर पधारोरे;
आ बीडीदाना तन काज पधारोरे. २
पोषे पुरुषोतम, त्यो रमाडुं रे;
आ तमने मारा सम, आवो रमाडुं. ३
महा महिने मोरार, घरमां पेसोरे;
आ नंदजीना कुमार, आलठ बेसोरे. ४
फागणे फगुवा खेला, झुरीथी खेलोरे;
आ केशने रंगरेल, सुमत मेलोरे. ५
चैतरे चतुर लुज, राजी थईजेरे;
आ मने पडे कांई सुख, गीतां गईजेरे. ६
वैशाखे वावाय, लेगां रहीयेरे;
आ रात उगारे लय, हवा खईजेरे. ७
जेठे लुग जीवन, जीवडो लयछेरे;
आ भुखोने गगन, वादणां थायछेरे. ८
अषाढे अलबेला नाथ, आवो रमझे रे,
आ रुषुं आलो हाथ, वीजणी चमकेरे. ९
श्रावणे सारो रंग, शीतला लुज्जोरे;

आ ढाळ्योछे पलंग, प्रभुने सुजोरे. १०
त्यां हरखे स्वर मेघ, घनमन गाजेरे;
आ थाय विजळीना वेग, झळका छाजेरे. ११
आसो अजवाळी रेन, नरनार भणियांरे;
आ थाल्यां चतुरनां चेन, दुःख अंदळियांरे. १२
आरे मासनां नाम, जे कोई गाशेरे;
आ कहेछे वल्लभराम, सुखीयां थाशेरे. १३

गरबी. ३ जी.

आसो मासना दिन, रुडा आव्यारे;
आ लोकने अकु उमंग, उवेरा थाव्यारे. १
प्रथम पडवे मन, कोने थोरावेरे;
आ गरबा घेरे घेर, लोक कोरावेरे. २
जीने जेरां मात्र, पुरी थायछेरे,
आ सगां व्हालांने घेर, गावा जायछेरे. ३
त्रीजे तमाम तन, वाला लागेरे;
आ करी तेलधूपेल, जहामो मागेरे. ४
चोथे चतुरानार, अंजाने लमतीरे,
आ गरबा गावा काज, शणगार सजतीरे. ५
पांचमे पुरी रीत, रुडी पालेरे;
सगां व्हालांने घेर, लांणी आलेरे. ६
छठे छबीली नार, कामणगारीरे;
आ सज शोळ शणगार, हती तारीरे. ७
सातमे सघळा लोक, प्रेमे आवेरे;

मा माताजीने काज, सामग्री लावेरे. ८
आठमे हवन, मातिघणां थायछेरे;
मा हरखेणे नरनार, उमंगे जायछेरे. ९
नोमें नवा अंग, नोळा सुणोरे;
मा वाघरी लुआलीज, ओळाले धुणोरे. १०
दशमे दशी थाय, नेन रस पडेरे;
मे लाग कह्याय, सघारी मडेरे. ११
अगीआरसे शोधमाल, लोको करेरे;
मा ग्रह जोषन ने आण, रातेफरेरे. १२
बारशे जाकुजाण, रमत रमतांरे;
मा ते दीन आखी रात, सर्वे जमतांरे. १३
तेरशे तरकडी लाक, डोपीओ घालेरे;
मा लाल पेहेरे सुरवाण, ओरुडीओ आलेरे. १४
चौदशी चपणा नार, गायदत आणीरे;
मा ते दहाडे आखी रात, हेयाय ताणीरे. १५
पुन्यमे पुरो पंथ, माणेकमारीरे;
मा लेगा केवीयात, लगी जली हारीरे. १६
पंदर तथीनां नाम, जे कोई गाशेरे;
मा कहे छे वल्लभराम, सुखीयां थाशेरे. १७

गरबी १ली.

सांभळ रे तुं सुजनीमारी. ए राग.

सुणोरे राम णिया ब्रह्मामाने, वर्णव्य करी वासन तेह केछे;
वांसनी वांसणी वीधे पांसणी, सोना दृष्टमां जरके.

मोहनी लागीजी. १

केवी घणाडे सुखी लगाडे, पीतडुं पंपण पटकेजी;
कुणवंती होय कामनीपण, छेल तने लेई छटके.
मोहनी लागीजी. २

तुं पेण पईने मधुरूं गाईने, प्रेम लगाडी पटकेजी;
नेणबेणमां आडा लरियां, हाथी पाडे छे झटके.
मोहनी लागीजी. ३

तुं कांहां न जाणी घणो रूपाणो, जोईने जीव हरकेजी;
घणी मिकारे गाम गांडु करयुं, त्यां मनियो पुंठे लटके.
मोहनी लागीजी. ४

हुं पण जमवा जेसुं तुं सांभरे, कोणीयो काळजे खटकेजी;
वल्लभना स्वामि कहुं गिरिनामी, घेली थईतारे लटके.
मोहनी लागीजी. ५

गरबी. २ जी.

गोपी गोविंदने घेर जावी, कहुं नरोधाकर जोडीजी;
घेलो गोपाळ मारा घरमां पेठो, लक्क तणी गोळी फोडी.
शिखामण देजोजी. १

पेरसाणमां छास छज छजावी, दधीमां कंड नेहीधुंजी;
घरधाजीरो मारो गुमावी नाख्यो, जणघरनुं काम कीधुं.
शिखामण देजोजी. २

मारसांकोज्यां ताळां तोड्यां, ओवा हा मोहर उघाड्यांजी;
छरीानुं सरोवर लावुं नें, मांहि मोहनजी नाह्या.
शिखामण देजोजी. ३

रचैयो मारो मेल्यो रझळतो, कोईये कारणी कीधीजे;
पयना प्याला घरव्यार ढोळ्या, ल्लणे धारावाडी दीधी·
शीखामण देजे· ४
झोळ्युं ढोळ्युं अकु जगाड्युं, लेईने कूटकी मरियेजे;
व्यास वल्लभनो स्वामि शामणियो, तेने ते शुं करिये·
शीखामण देजे· ५

गरबी ७ जे.

गोपी गई जसोदा पासे, क्रोध कर्यो अकु मागेजे;
माधव तमारो मस्तई करीने, जतावो क्यां नागे·
वढवुं पडशेजे· १
आज आंगणीये कृष्ण आव्यो, करमां कोष्टीका काळीजे;
मारा छैयानी टोपी खेंचाणी, तुरत कमां धूणधाली·
वढवुं पडशेजे· २
छोकरा पछीथी छोकरुं रडीयुं, मेध्यारगाणो लांच्युंजे;
तारा गोविंदे गणुं ग्रहीने, प्रथवी पछाडी नांख्युं·
वढवुं पडशेजे· ३
मुखमां नेणमां रेणुं भराई, तन गयो मारो त्रासीजे;
ऊपरथी पाटुं प्रहार करीने, गयो गोपाळो नासी·
वढवुं पडशेजे· ४
ज्यारे तमोने रुपैया दईजे, त्यारे जतावो छो जाताजे;
ग्रहस्थ गरीबनां छोकरां पण, सतीने सरखां खां·
वढवुं पडशेजे· ५
नासो घातारो छैयो छांछयां, कांईजे ना समाणोजे;

व्यासवल्लभनो स्वामि शामळियो, नथी कोईनो जणायो
वहवुं पडशे ग. ६

साखी १ ली.

मेहेले पधारो मारा राज. ए राग.

रूपाळी राधा रे, भोळी रे रूपाळी राधा;
मारा मन आधारे, भोळी रे रूपाळी राधा. ॥टेक॥
राधा शुं रीसे रह्यां, परजाय मारो प्राण;
चंद्र वदनी चातुरा, मने वाग्यां तारां नेनबाण. भो. १
भमर भ्रगुटी शोभती, कटाक्ष कीकी कोर;
चपळा चंचळ चालनी, तुं तो मारा चीतडानी चोर. भो. २
वाणी राणी तुज तणी, लागे रसिक रसाळ;
अधर अमृते छलकती, मारे मोह्यो छुं मदनगोपाळ. भो. ३
कुच कपोळ कटकटी, सोळीता सोहाग;
मन मोहती मान्यनी, तारो चोटलो काळो नाग. भो. ४
लागुं तारे पायले, घायले हुं छुं शाम;
सांभळी रीझ्यां राधिका, वीनवे छे वल्लभराम. भो. ५

साखी २ जी.

मेलो केडो मारा राज, कान मारो, मेलोने केडो;
छोडो छेडो मारा राज, कान मारो, मेलोने केडो. ॥टेक॥
वाळाने रोको वाटमां, शाम शुं करो आळ;
समजीने रहो वेगळा, नहिंतो आशे मुजनी गाळ. का. १
कानां कपट कयम करो, म्होडुं शुं मलकाय;

મટુકી મારી ફુટશે, માંથા ઊપર મહીં જાય. કાન૦ ૨
અમને લાજ ગમશે નહીં, દૂર રહો નંદકુમાર;
અઠકલા શું થાઓ છો, મારો તુટે મોતીડાનો હાર. કા૦ ૩
હું કહીશ તારી માતને, રોકીશ રસ્તા માંય;
આઘા રહો અળગેરા, મારી ટીલડી ઊખડી જાય. કા૦ ૪
છાશ દહીં દુધી લેશે, લીંલરી નવરંગ ચીર;
હું તમારી બેનડી, વાલા તમે મારા વીર. કાન૦ ૫
એવું વાયક સાંભળી, હરીયે મેલ્યો હાથ;
ગોકુળ ગોપીઓ સંચરયા, જેતા વ્યાસ વલ્લભનો નાથ.
કા૦ ૬

સાખી ૩ જી.

કેમ રીસાયા મારા રાજ, કાન તમે કેમ રીસાયા;
ઊતારી માયા મારા રાજ, કાન તમે કેમ રીસાયા. ॥ટેક॥
મોહન મ્હોડું શું થયું, હું રહું છું રાંક;
મુજ ઘેર નથી આવતા, એવો શો પડ્યો મારો વાંક. કા૦ ૧
હું તો રહીતી ટેકમાં, લાગ્યું વેણે વ્રત;
મોહની નાખી મુજને, પાછા તરછોડી મેહેલ્યાં અંત. કા૦ ૨
કુબરી કાણા માણસો, પેહેલો કીધો સંગ;
આવું જો હું જાણતી, તો શીદ સોંપત મારું અંગ. કા૦ ૩
મુજથી મિઠું વધ્યા, આવતા મારે ઘેર;
અમૃત જતાવી લેઈ લીધું, વિશ્વાસેન માંજ્યું ઝેર. કા૦ ૪
એવી વિનતિ સાંભળી, હરી બેઠા બળબળા સાથ;
દુઃખ ભાગ્યું દયાળજી, જેવો વ્યાસ વલ્લભનો નાથ. કા૦
૫

गरबी. १ली.

राधा सोच्युरे मन मांहुं. ए राग.

सुणो शामळीया, वीठ्ठलगवाळा, छोडीधो महाराजरे;
सुणो शामळीया, वीठ्ठलगवाळा, छोडीधो महाराजरे. टे॰
छोडी छोडीने सम मारा आईने, गया मथुरां गामरे;
गोकुळनी कुळनी नथी लाजती, आया धाय छे धामरे. सु. १
नग्रतणुं लोक घेलुं जन्युं ने, नपडे क्यांय चेनरे;
तमो विना सुनुं शोले केवुं, नेमकीडीवण नेनरे. सु. २
शणगार विना शामा शोले, पुत्रविनानी मातरे;
नेमजणविना मेरे मांछलीयो, चंद्र विनानी रातरे. सु. ३
अंन विनानुं उदर आली, देव विना देवालरे;
वल्लभनानाथ तमविनातेवी, पिउ पडीला रे सलरे. सु. ४

गरबी २जी.

देखो गोपीयां क्या कुया कनैयेकुं, कुबरको मझ्यो के आवरे;
देखो गोपीयां क्या कुया कनैयेकुं, कुबरको पज्यो. ॥टेक॥
नांहि उठ्यो नांहीं जेगो, नांही कीयो दातनपानीरे;
अेकली देख देख मेंतो मरतकुं, रजतचरीदातानीरे. दे. १
ना जने देगीं ना आने देगीं, नहिं ठंडा खानेकोरे;
नहीं ठंडा पेननेका नहीं ठंडा ओढनेका. नहीं ठंडा आनेकोरे. दे. २
देख देखके रोवे नंदजी, रोवे जशोदा लाईरे;
कुछ कुबजाका बुरा होयगा, सो आप जनेका नाहींरे. दे. ३
देख देखके रोवे सब सखियां, रोवे गामके ढोररे;
रोवे प्रभु लेजने ओर आलक, रोवे जपैया मोररे. दे. ४

कोने नहिं जाया कोने नहिं पीया, लुप्या गोकुल गाममें रे;
मत्रूलुम्य चरित्र जतातहें, वीनवत वल्लभ रामने रे. ६. ५

गरबी १ली.

कामण दीसे छे अलबेला. जेराग.

कुंतो प्रभु लेवाने गई'ती, जमुना पाणमां रे;
कुंतो प्रभु लेवाने गई'ती, ॥टेक॥
कानुडानो कुंडळ थयो, जीव मारो चोटी गयो;
मुझ्युं काम ने नाठी मोह बंधनमां रे. कुंतो. १
शामळीयानो स्वर जाणी, भरवाने कुंतो गई'ती पाणी
जोअती कोयल हींडी कदमनी डाळमां रे. कुंतो. २
नदीम प्रभुने त्यारे, जोशीयाणी कुंपई गई'ती त्यारे;
करडण थईने करवा लागी, काळमां रे. कुंतो. ३
जे लांत थईने पाछी आवी, जडधुं जेडुं लरी लावी;
गायणुं लूली गाज्युं अंगरजा थाणमां रे. कुंतो. ४
स्वामिये मने जाणी कुडी, थाणी संभळावी लुडी;
तो पण कुं न समजी जेनी सानमां रे. कुंतो. ५
घणीकुंजनी गई घेली, धूपननो प्यालो मेली;
दीवस लेईने सींच्युं मुख वाणमां रे. कुंतो. ६
कालो व्यास वल्लभनो स्वामि, जेने कुं सपनेनव पामी;
तेदीनथी भराई छुं, क्रोधकाणमां रे. कुंतो. ७

गरबी. २ जी.

मारा वालानहिं रकुं छोली, तारी वातमां रे,

મારા વાલા નહીં રહું ઉતલી. ॥ટેક॥
વાલાજી વાત કરવા રહીયે, મુરખમાં જપી જૈયે;
મોહોટો ગોટો પેસે મારી નાતમાંરે. મારા૦ ૧
બ્રાહ્મણ કહાડે પ્રથવી પછાડે, મ્હોટા મહાજન પેરે ત્રાડે;
એવો તમોગુણ ઘણો મુજ તાતમાંરે. મારા૦ ૨
ગુજરીની નાત્યો ગુણપાળી, એક પલકમાં નાખે ટાળી;
જે જોજો તે થાવે આહીરની જાતમાંરે. મારા૦ ૩
સાચી વાણી વદું છું તો, શ્રીમજી મેલી દે તું તો;
ચવૈયે જંન્યો જણ, લોકના ઘાંતમાંરે. મારા૦ ૪
ભણવાને તમે છો રાજી, મારે માથે બીકજ ઝાઝી;
ગાડાં ગણૈયે બધી વિસાતમાંરે. મારા૦ ૫
આઘા રોહો વલ્લભના સ્વામિ, માગી લેઉં છું મસ્તક નામી;
મન હરીતો ભણશું કોઈક દિન રાતમાંરે. મારા૦ ૬

ગરબી. ૩જી.

મારા પ્રભુ પવનશું રાખોછો જક શિરમાંરે,
મારા પ્રભુ પવનશું રાખો. ॥ટેક॥
મેં નામ તારૂં તો નોતું દીધું, રાસનાં માંઝ હસવું કીધું;
પાન ચાવી પીચકારી મારી ચીરમાંરે. મારા૦ ૧
લાલ તું મુજને લેને નરજી, હું અજણા છું હસનાસજી;
માટે કેમ રહું તારા જેવા ધીરમાંરે. મારા૦ ૨
સ્વામની પુંઠે લટકાં મારે, મરજાદા નહીં ગણપીતારે;
ચતુર ચીતડું રાખો કાંઈ સ્થીરમાંરે. મારા૦ ૩
જેમ તેમ તમે ગપ હાંકોછો, રસ્તે રામાને રોકોછો;

मुजने रीझ घेरीछे जमुनां तीरमां रे. मारा. ४
शाम सांभलणशे म्होटुं मेणुं, मुजपर रीझ जोडे रणुं;
कुसंग जागी पडशे मारा नीरमां रे. मारा. ५
छोगाला शुं छेडो साह्यो, जाकुणाने जीतायणा थाजो;
गोविंद नफ्फिठरो डाह्या गंभीरमां रे. मारा. ६
दीन छतां तुं आले गाले, देखीने देयता लोक लाजे;
मारे जगजीवनथी तारी भीरमां रे. मारा. ७
नीर्लज थईने धार्युं करवुं, दुनीयां दारीथी नाडरवुं;
जेथी जधर्म थाने तम जाहीरमां रे, मारा. ८
कंथन मारो कपरो कुडो, दीयरीयो डाह्यो पण लुंजे;
सासु ससरा साथ सकु जंपिरमां रे. मारा. ९
मात तात मारांछे माठां, देखीने जमे नैये नाठां;
घणुं जेर लख्युं छे मारा वीरमां रे. मारा. १०
शामलिया कहुं छुं रीशा नामी जगार होय वल्लभना स्वामी;
हेत हायतो मणजे मुज मंदिरमां रे. मारा. ११

गरबी ४थी.

मारा शाम नथी सरमाता, मांभण मागतां रे;
मारा शाम नथी सरमाता. ॥ टेक ॥
घेर घेर तमे लैने नाच्यो, मांखण मारे थेई थेई नाच्यो;
लेहेका लटका करतां नथी थाकतां रे. मारा. १
लोकनुं शीखव्युं जुठुं जोलो, पर पतनीना घुंघट खोलो;
सरखा छोकरां देखीने छेक छाकतां रे. मारा. २
नजर तारी छे नठारी, थिलीधारी तुं गीरधारी;

જીભનું અપલક્ષણ ચોરવાનું લાકતારે. મારા. ૩
ગાંડા લેવા ફરતા ફરોછો, વ્રજવનિતાના ચિતહરોછો;
વાયદા સાધુ રણછોડ કુબ્જાની લગતારે. મારા. ૪
લોકમાં અફવા ચાલે ઝાઝી, તેમાં તમે થાજોછો રાજી;
સંસારની રીતી કાંઈ નથી રાજતારે. મારા. ૫
વલ્લભના સ્વામિ કહું લખી, જે નારી નપડે સાખી;
તેના રોજ થૈ શામળિયા લાગતારે. મારા. ૬

ગરબી. ૫મી.

મારા મોહન મારે મંદિર, તું આવીશમાંરે;
મારા મોહન મારે મંદીર. ॥ટેક॥
મંદિર આવે બંસી બજાવે, એવું તો અમને નહીં ફાવે;
લાગે સાસુ લરાય ઝાઝી રીસમાંરે. મારા. ૧
મારો સસરો સહુથી કપરો, દીયરીયો પીસ્યોછે નજરો;
ઘરમાં ઘરડાં તેણ પોચ્યાં લાગીશમાંરે. મારા. ૨
જે પારખું લેવું હોયતારે, જે ઘડી ઊભો રહે દ્વારે;
નજરો હોયતો જાગણથી જરીશમાંરે. મારા. ૩
નથી પડવા દેતાં છુટી, પીઊડે નાખે મારી કુટી;
માટે મારે મ્હોલે મીટ માંડીશમાંરે. મારા. ૪
વલ્લભના સ્વામિ શામળિયા, પ્રભુ પ્રીતમ છો પાતળિયા;
લાયદ રીતો મળશું જે ચાર દિસમાંરે. મારા. ૫

ગરબી. ૬ઠી.

જશ્યા જળજેલા રહે બાંધો, નંદની આણછેરે;

अल्या अलबेला रहे आघो.　　॥टेक॥
अलबेला तुं आघो रेहने, मुजने मारगजवा देने;
ना जाणीश गोपीनी पासे दाणछे रे. अल्या० १
जगधान तुं जूलो जमेछे, टोपलो लेवा टमटमेछे;
पण ते टोपलामां छबीला छाणछे रे. अल्या० २
काली पीली रख्नो रोको, त्रीकम तमे शुं टोको;
हरीतन जाणे तो कथनी काणछे रे. अल्या० ३
वचन सुणी बोल्या वाणी, पुरुशोत्तम पुरुष पुराणी;
राधा प्यारी तुं तो प्रिय प्राणछे रे.

अली ओलीरे अलबेली, हरीनी आणछे रे;
अली ओलीरे अलबेली.　　॥टेक॥　　४
हुं कृष्ण थयो छुं केवो, घणो घेलो गांडा जेवो;
पुरुषना मननी तुं तो जड जाणछे रे. अली० ५
ज्ञानाने जलपावी जशो, सुंदरी क्यां सुखीयां थाशो;
मने लोकलां तारां नेन जाणछे रे. अली० ६
हुं छुं व्यास वल्लभनो स्वामि, पण तनेकहुं मस्तक नामी;
मुज भोजनमां तने आरुं लाणछे रे. अली० ७　मी;

गरबी ५१ मी.

मोहोरमनी पीरणीनो राग.

जओ जेर जुओ जसोदा जापनुं.　　॥टेक॥
हुं तो पाछी आवी जेर जाणी, दामोदर थई ओढीछे दाणी;
पेली राधानी सुंदरी ताणीरे. अेन. जुओ० १

एतो महीनां माट फुंथी लेतो, कोई नारने नजवादेतो;
मह्लनेरस्तो जयो मेंतोरे, बेन· नजजो· २
वांकुं जोईने नजर नरनांखे, जेम जावे तेम लुंटुंलांखे;
रस्ते रामाने रोकी राखेरे, बेन· नजजो· ३
दाण दमी दमीने लेछे, ने शांमनी सभामां रेहेछे;
तेने जाणी जोई जयांदछेरे· बेन· नजजो· ४
केम जावुं पुंथुं जमी रैये, वालो नंदजीने पासे लैये,
व्यासना नाथनी वात कैयेरे· बेन· नजजो· ५·

गरबी· २७.

गाम गांडुं कर्युं गोविंद गोवाळिये. ॥टेक॥
गोविंदथी गांडु बनी जायछे, मेली धंधो ध्यान धरायछे;
सौने चिंतडुं वस्यानुं मन थायछेरे· बेन· गाम· १
शुंकहुं करमनी करणी, स्वप्न लाग्युं सुतीती घरणी;
जाणे प्रीतमजीने परणीरे· बेन· गाम· २
मांडवं कर्युं मोरारी साथे, पानेतर ओढीयो मुज माथे;
मीढण मुडे· पेहेर्यो हाथेरे, बेन· गाम· ३
मने माता पिताजे वळावी, हुं तो नंदबाबाने घेर आवी;
बीहारीलाले बोलावीरे, बेन· गाम· ४
शामे समस्यामां आंख धरी, अर्धनी पानबीडी करी;
सुतसंग हस्यो मुज मरजीरे· बेन· गाम· ५
श्रीकृष्ण नाम्यो मारे जमणुं, लाग्युं व्यासनाथने मीठुं;
जागुं थायुंने कांई न दीठुंरे· बेन· गाम· ६

ગરબી ૩જી.

આજ લાજ લીધી પાતળીયા પ્યારે. ॥ટેક॥
સૌ સખી જમુનાએ ગઈતી, નારી સ્વભાવે નગ્ન થઈતી;
ત્યાં કાનો આવી પહોંચ્યો કુદીથી રે. એન આજ. ૧
સૌનું મન લાગ્યાનું નીરમાં, ચોળી શણગાર વીંટ્યા ચીરમાં;
સામગ્રી મેહેલ્યાં જમુનાં તીરમાં રે. એન આજ. ૨
ત્યાં નંદજીનો સુત નડીયો, ચીર લેઈ કદમ પર ચડીયો;
અમે દીઠો ને ધ્રાસકો પડીયો રે. એન આજ. ૩
એણે ચોરી કરી ચીર લીધાં, છતાં દેખતાં આંધળાં કીધાં;
લાગી પગે તો એના દિધાં રે. એન આજ. ૪
આવ્યો નગ્ન જોવાને જનાડી, કદમ પર વાંસળી વગાડી;
સૌને ઊઘાડે શરીરે કાઢાડી રે. એન આજ. ૫
કોઈ કામા કદમ પડે આજ, કેશ ઢાંકીને ઊભી આજ;
કોઈ ઢુંટીયાં વાળી જકુ લાજે રે. એન આજ. ૬
સૌ શામાને કાયર કીધી, નંદના લાલે લાજ લીધી;
વસ્ત્ર આપ્યાં કાયા ઢાંકી દીધી રે. એન આજ. ૭
વસ્ત્ર વિના ઘણાં લાજે મરિયે, કૃપે ઘમોદરથી ડરિયે;
વલ્લભના વાલાને શું કરિયે રે. એન. આજ. ૮

ગરબી ૧લી.

લાલા લેરી સોરંગી ચ્યો. એ રાગ.

કુ મોહનનું મુખ જોતી, એને કાને નથસર મોતી;
કુ મોહનનું મુખ જોતી. ॥ટેક॥
પ્યારે ફેરી પીળી ધોતી, મુખ કું દેખી હું ખણું જોતી. કુ. ૧

ल्योत्यां ल्ले उंगो यिंदगोती, जेनी कांति शशि उद्योती. कु. २
वल्लभना स्वामि चरणरोती, सरजी सै पदजां सुंसोती. कु. ३

गरबी २ जी.

मंदुं छुं माधवने मळवा, घरनां लागे छे कणकणवा,
मंदुं छुं माधवने मळवा. ॥ टेक ॥
जानुं काल्हडीने नथी हणवा, स्नेगांने में मांड्यां छणवा. मं.
हरजीकुंहरमुने कळवा, मारां मात तात लाग्यां जळवा. मं.
वल्लभना नाथ शुं लागी रणवा, मारी नजरी नंतमां डीगाळ -

थाम. ३

गरबी. ३ जी.

मथुरामां माधव जायछे, माटे चित्तमां चिंता थायछे.
मथुरामां माधव जायछे. ॥ टेक ॥
लसो धावलवलती कूजे, वारेवारे वाला सुभुजल लुजे. म. १
कंसासुरे तेड़ां कळ्यां छे, जोंफ़ेजोक्कु जति जाव्यां छे. म. २
माता सुतने शिरजामणा दे छे, वारणां ले ईवा जाने कहे छे. म. ३
दीकरा जडाप्यगरा जीवनने, त्याहुं ते जोले पगगमनाजे. म. ४
तमविना मनने कुम गमशे, कहेलाने जावो तो जीवन मशे. म. ५
जेटाजाक सांकेरा धीने, जेशी शिहाथ पेग जांघीने. म. ६
त्यां पोम्यानासमाचार कहावले, सांले हडाकुयाजहींजाय. म. ७
कुलागोजे जावी रालेवा, तुम विनना हिंजे सुंहवा. म. ८
कुंवरक धापी रात रहे शो, तो मारो जीव न रहे शो. म. ९
जोर राते पंड कुं पाडवानी, जलकरडीने जीव काढवानी. म.
राणछोड कहनीना रेहेशो, दीकरा मने दुःजना देशो. म. १०

तुज विना काम क्रोध मेलूजी, रोई रोई ने नेत्र बेउ फूली. मा०२
ओलुं जणझरी म्हे जुं कापा, तुज विना नहिं मे सुख पाया. मा०३
जग पीधा वण रही रीत रथी, नहीं जाये तो तारी मामरथो. ४
तम विना मारी काय कांपे, जेम कठीर गुतने कृष्ण आपे. मा०५
आव जे हेवा सम जु मारा, वल्लभना स्वामि सम मारा. ६

पद १ लुं.

जावे जावे नंदजीनो लाल. ए राग.

मारा मनगमता मोहन, पधारो लाल लटके रे,
तारुं चंद्र सरीखुं वदन, लेईने जीव लटके रे. १
तारां नेण ने वेण रसाळ, पधारो लाल लटके रे,
धन्य हेयडे लाग्या बाण, लेईने जीव लटके रे. २
तुं तो त्रिलोचननो रूप, पधारो लाल लटके रे,
आपुं कोण घडयुं रूडुं रूप. लेईने जीव लटके रे. ३
क्यांथी शीख्या वंसीनो नाद, पधारो लाल लटके रे,
तमे कांने कर्यो उन्माद, लेईने जीव लटके रे. ४
शीखी लाव्या लटको कोनी पास, पधारो लाल लटके रे,
हुं तो चरणामृतनी दास, लेईने जीव लटके रे. ५
वारा स्पर्शी लेवाद्यो मुख, पधारो लाल लटके रे,
मारी लागे लयनी भूख, लेईने जीव लटके रे. ६
मारा कांम पमाडो संतोष, पधारो लाल लटके रे,
टळे दुःख दारण दरले दोष, लेईने जीव लटके रे. ७
कर ग्रही आलो जमारो हाथ, पधारो लाल लटके रे,
मारो भणे वल्लभनो नाथ. लेईने जीव लटके रे. ८

પદ ૨ જું.

પ્રભુ પધારો મારે ઘેર, રઘુનાથ રસિયારે;
તમે ત્રીકમ રાખો મેહેર, રૂદેમાં વશીયારે. ૧
મારા શ્યામ કહું સમજાય, રઘુનાથ રશીયારે;
જ્યાં ત્યાં નામ તમારૂં દેવાય. રૂદેમાં વશીયારે. ૨
સ્રષ્ટી સૃષ્ટીછે તારે હાથ, રઘુનાથ રશીયારે;
દામોદર છો દીના નાથ, રૂદેમાં વશીયારે. ૩
પંચમાં તું તતુજ આધાર, રઘુનાથ રશીયારે;
નીચ ઊંચ મધ્યમનો દાતાર, રૂદેમાં વશીયારે. ૪
રવિ શશિ વસાવ્યા વ્યોમ, રઘુનાથ રશીયારે,
તુજ આ ધાર પાતાળ ભોમ, રૂદેમાં વશીયારે. ૫
નીરંજન નીરાકાર એક, રઘુનાથ રશીયારે,
તેનો શોધન પામે છેક, રૂદેમાં વશીયારે. ૬
તારી અકળ લીલાછે રામ, રઘુનાથ રશીયારે,
વીનવેછે વલ્લભ રામ. રૂદેમાં વશીયારે. ૭

ગરબી ૧ લી.

અંબા ભેચાની આડીરે એ રાગ.

સુણો અમારી અરજરે, ડાહ્યા દામોદરજી. ડાહ્યા.
ડીંડા કુવામાં ઊતારી મેલ્યાં, નબ્લેયાતમ બેધા ગરજરે. ડા. ૧
કુંદારીધું રામ તમારી, કરોને મોહનમરજરે. ડા. ૨
તમે છોડો પણ હું કેમ છુટું, જ્યાં શો પિતુ બધ બજરે. ડા. ૩
લાજ જવન્ય તો ભવો દુણી, તમ સાકુંનણો સમજરે. ડા. ૪
વલ્લભનાથ હાલા થાઓ રાજ, હામેલીદ્યો હરજીરે. ડા. ૫

गरबी. २जो.

मेलोने मस्तानी आजरे, नथी शरीरे सान. ॥टेक॥
लोक लाज लागे नहीं तमने, शुं जोगी जोगा जोगारे. मे. १
नथी डरता नानो करतां, ज्यां त्यां ऊभा रहो जाजरे. मे. २
नरस्या जणी आ रस्ते वणज्या, जे मसजमे नहीं राजरे. मे. ३
ऊंगत बने छे ने घात करे छे, जीवडुं दीठ मांहा जीरे. मे. ४
मतीहरी कस्वी नारी करवी, ते जणे छो मुझ लाजरे. मे. ५
नाथ वल्लभना नित्य नडो छो, मरयुं पडे आजरे. मे. ६

दोणी. १ली.

सांवरे पीयुकारी डरी. एराग.

छेलडा कुंतो नहीं रमुं होणी, छेलडा कुंतो नहीं रमुं. ॥टेक॥
रमतां रातो ताती तुं थायछे, जे मनाणे जतनी होणी;
जेवुं तकरो तेरो आयो राजु रमिये,
लरी छे केसरनी गोणी, जीजा वडावी छे झोणी. छेल. १
जे क्यारे मने घरमां नवाहे, जादी जावुं चीर चोणी;
पछी कोकने हाजर जाणुं.
देणी लपामां जोणी, तेनी करवी पडे होणी. छेल. २
मुगट आभूषण लेणी ऊतारी, नाखुं रेतमां रगदोणी;
तां जाकुंडी केसुडीनी लरी,
तेपण देणी ढोणी, तेमां तने नाखुं रोणी. छेलडा. ३
वल्लभना नाथ जेकलानजावो, लायो लै पंघोनी होणी;
पंडे सौने पुरी पडघानी,
कालर कई जाणी जोणी, नथी काची के लोणी. छे. ४

હોળી ૨ જી.

હરજીવન હોળી નહીં ખેલું, અલબેલા હોળી. ॥ટેક
નહીં ખેલું હોળી, નાખે તું રોળી, તોયેન મુમત મેલું;
દુરીજન દુનીયાં કાંઈકાંઈ બોલે,
દેખાય જગમાં ઘેલું, મનના કરશોજી મેલું. હરજી. ૧
બીજી વાત હોયતો રહું ઘેલી, પણ કહાજું વાયરું છેલ્લું;
ઠગાઈમાં તમે ઠગધા આવ્યાછો,
મારે બોલવું ઠેલું, આવું નતી જાણતી ફેલું. હરજી. ૨
વલ્લભના સ્વામિ ઠગાઈમાં, નામ સમારૂં પહેલું;
અમૂલ્ય ચીર છોડો નહીંતો હારે,
ફાડીશ તારૂં શેલું, પછી કાંઈ નહીં રેહેજેલું. હરજી. ૩

ગરબી ૧ લી.

છેલ છબિલા છોગાળા. એ રાગ.

મારા ગુણવંતા ગીરધારીરે, શાંમ સલુણા સુંદિર છો. ટેક
એક અબલ હરજી અમારીરે, શાંમ સલુણા સુંદિર છો. ૧
અક્રૂરજી આણે આવ્યારે, શાંમ સલુણા સુંદિર છો;
કુંસાસુરનું તેડું લાવ્યારે, શાંમ સલુણા સુંદિર છો. ૨
દામોદર હળી ધારીરે, શાંમ સલુણા સુંદિર છો;
ત્રીકમજી દેહ દાઝી નરીરે, શાંમ સલુણા સુંદિર છો. ૩
જે અસુર પીંચ્યો પાપીરે, શાંમ સલુણા સુંદિર છો;
ફેલીતો ઊપમા આપીરે, શાંમ સલુણા સુંદિર છો. ૪
જેનાં નનાગો તમો ચેનરે, શાંમ સલુણા સુંદિર છો;
મારવાને મોકલીજેનવે, શાંમ સલુણા સુંદિર છો. ૫

એ મારી થતી આવીરે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો;
સ્થાને વિષ ચોળી લાવીરે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો. ૬
ઝગાઝગને સરટકાસુરરે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો;
મોકુલ્યા હણાયા જરૂરરે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો. ૭
મથુરાં માધવ નવ જશોરે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો;
વલ્લભના નાથ પસ્તાશોરે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો. ૮

ગરબી. ૨ જી.

મારા મનગમતા મહારાજરે, દુનીયાં દમેછે ઘણું;
પીટ્યા લોક લેછે લાજરે, દુનીયાં દમેછે ઘણું. ૧
ભલભેલા મળરીંઝાજરે, દુનીયાં દમેછે ઘણું;
નથી સુજતું ઘર કાજરે, દુનીયાં દમેછે ઘણું. ૨
કેમ લાવે વળ ભજના તરે, દુનીયાં દમેછે ઘણું;
વ્યાસના નાથ દુષ્ટને દાઝરે, દુનીયાં દમેછે ઘણું. ૩

ગરબી. ૧ લી.

મારા મોહનલાલ. એ રાગની.

કહો ક્યાં ગયાતા, આખી રજનીરણછોડ રમવા રંગમાં;
કહો ક્યાં રહ્યાતા, કેઈ ચતુરાના પાસ ચોટ્યાછે અંગમાંહે;
કેઈ નારીને મંદિર મહાલ્યા, કાનમાં ઉત્તર પુમડાં ઘાલ્યાં;
પ્રભાતે આંખ્યો ચોળતા ચાલ્યારે, કહો. ૧
આજ હરખ કેવું હરખ્યું છે, મેં મુખ દેખીને પરખ્યું છે;
થયું શરીર લોચા સરખુંછેરે, કહો. ૨
કેઈ કામની મળી મદમાતી, કેમ ડરલાગે ધડકે છાતી;

ઊભ નગરે જાગ્યો છે રાતીરે. કહો. ૩
શીર કેરી મુગટમાં ઘાલો છો, શેનું શું ઘસડતું આલો છો;
કેમ પાછળ નેતા ચાલો છોરે. કહો. ૪
ફરી કેમ ફીંડો છો લડથડતા, શા શા ઊંડા વિચાર પડતા;
હોઠ હાલે છે શું બડબડતારે, કહો. ૫
દાંત કચેડો છોરે ઘસીઘસી, વલ્લભના હૃદે રહ્યા પેસી;
સુણી શામળિયો પડ્યા હસીરે. કહો. ૬

ગરબી. ૨૭.

મારા પ્રાણજીવન, પરનારીનો પાલવ કદી મા ઝાલીયે;
વિચારી જોયો મન, શાણા થૈ સમજીને સોથી પાલીયે. ટેક
પરપત્નિ ઊપર શો દાવો, પોતે પરણીને લ્યો લ્હાવો;
ક્યાં સુધી જેલ કરશો હાવોરે. મારા. ૧
પરનારી આડ ઔર તણું, તેનું વિજડું વ્યાપે ઘણું;
ઢાળી નાંખે પાર ન થાય સણુંરે. મારા. ૨
જુગતમાં કિર્ત્તિ જાય ચાલે, ઝાલે શરીર કેરી થૈ સાલે;
દાવ આવે તો ગરદન ઘાલેરે. મારા. ૩
પરનારી ઊડતી રેણું, ધુમ્ર જાયફ નરીજ કેણું;
દુનીયામાં માંથે થાય મેણુંરે. મારા. ૪
જે પરનાર શું સ્નેહ કરે, પ્રીતી તુટે પસ્તાઈ મરે;
ઘરબારમાં જીવ ન રાન ઠરેરે. મારા. ૫
શામળિયા શીખ માનો મારી, ઘેલા શું થાઓ છો ગીરધારી;
વ્યાસ વલ્લભની વિનતી સારીરે. મારા. ૬

લાવણી ૧લી.

ઘરમાં ગોવિંદ ગાતારે એ રાગ.

માન્ય માનવી માન્ય માનવી, માથે મોતની અણીરે;
લાય કરી લખ તું લુંટા, રાહુ સમ હાથીનો ઘણીરે. ટેક.
માર જ આરો જમ કિંકરનો, કાળ ફરતો માથેરે;
પુન્ય કરીને રામ નામ તે, આવે તારી સાથેરે;
જમડા જુલમ કરતા જેરી, છુંદે છણી છણીરે. લાવ. ૧
જણસ લાવસો કહાડી જેરી, નાગો કરશે છેકુરે;
વાંસ કુણીને મુજની દોરી, ઉપર વજ્ર એકરે;
મુખમાં દર્ભીદોદા મેલશે, જરાકુનકુની કરણીરે. લાવ. ૨
મરણ મધ્યે તને મુકે, આણીકરે રાખોડીરે;
તેર દિવસે તારા નામની, જળ જાખે છોડીરે;
જમની લેડ જઈશ એકલો, વીપત પડશે ઘણીરે. લાવ. ૩
સગાં કોઈ સાથે નહીં આવે, રેશે ત્યાં કોણ દેરોરે;
પુત્ર પરિવાર પૈસો ટકો, પૃથવી પડ્યું રેહેશેરે;
મરતી વેળા પેશી જશે, તારી તામસ દણીરે. લાવ.
સત્ય સંગ તેં તો નાકીધો, જરૂર ખોયો જનમારોરે;
માને ઉદર અવતાર લઈને, ઉછ્યો તું અંગારોરે;
મુરખ જન માતા વગોવી, જખરો મેલ્યો જણીરે. લાવ. ૫
જેમ પરીને રણરેય છે, આઠે પો પંથે પળવુંરે;
તે પ્રમાણે તું પણ શિખ્યો, આઠે પો નાણું રળવુંરે;
લોક દેખાડો ટીલું તાણે, અને સમરપણીરે. લાવ. ૬
જેમ કયાસો તે અરજની, ખોમાસે ખુરાયરે;
તે પરમાણે કરીલાણું, કરે કુકાઈ લયરે;

न समाय कोईनुं लेई साथ, करे कुपली बोलणीरे. आ. ७
पोतानो जयकार सरीखो, परने शिक्षा देतोरे,
जुठी माया जाली कूर पण, ईश्वर हीसाब लेसेरे;
दयाळ रूपी दाणो वाध्यो, ते कुडां लेखणीरे. आव. ८
नरवानो तारो नथी आरो, जाणे छे जुग दीशरे;
आंहे कहे तां जोटुं लागे, घणी थये छे रीसरे;
लुंडा नकरो कर्म कुडां, लाजो भगवत भाणीरे. आव. ९
दीसा सुणी निंदा करशे, ते नर तरशे केमरे;
घणा करीने परत्वाई बेठा, सहु पस्तासे तेमरे;
दीज दलपतनी मानो साची, नमन जय लेशो हुणीरे. आ. १०

लावणी. रूड.

सांभळने तुं तो मन मारा, घर चिंता शुं धाजेरे,
चतुर्भुज ना गजाव्या, प्रमाणे कापा आजेरे. ॥टेक॥
जे लेख मांड्या लक्ष्मीनाथे, ते मिथ्या नहीं थाय रे;
तुं जाणे के हुं करूं छुं, आजी केम कराय रे;
जेवी जारा तुं नराजतो, धार्युं करीश कालरे. चतुर्भुज. १
तुं जाणे के धंन धान सौ, पेदा करेलुं मारूं रे;
अरचे पापरे पुन्य करे, तेरलुं समजवुं तारूं रे;
नहितो पुत्रनुं रण लरेछे, जे जथी कोण आजेरे. चतुर्भुज. २
ना साधुं ने ना खवराव्युं, न दीधुं दान हाथेरे;
लोग तारा ते लूलो पडियो, शुं आव्युं तुज साथेरे;
तारे रणे नथी मणतुं, सौ जनजेलो आजेरे. चतुर्भुज. ३
थाय लक्ष्मी जय लक्ष्मी, हरखलहुं के तेमरे;

ચીત ચોટ્ય ચતુર્ભુજમાં, છેક ન કાટ્યો કેમરે,
પૈસાના મદમાં ચડીને, પાડ પેઠે કાલેરે. ચતુર્ભુજ૦ ૪
જો કાયા ન જાણી તારી, જતાં ન થાય વારરે,
જે તારૂં જોર ચાલતું હોય તો, જવા દેન લગારરે;
હાથ પગને નેંન નાશીકા, હરીનાં હલાવ્યાં હાલેરે. ચ૦ ૫
દેહ મળવાની મોટી લેણી, હાલત પાછો ભૂડીરે;
કાયામાં જેતી જગજીવન, તે જતી અટ ઊડીરે,
વલ્લભ કહે ચેત જીવડા, મરતાં ન પરહરું જાણજેરે. ચ૦ ૬

લાવણી. ૩૭.

ઈશ્વર મુજને બાહાર કાહાડ્ય, આપ જનમવાનો તનેરે;
મન મુતરમાં હતો ત્યારે, માગ્યું હરી કનેરે. ॥ ટેક.॥
નવ માસ ઝારાવ્યો ઊદરમાં, હરિયે કહાડ્યો બાહારરે,
હું હાં તું ત્યાં કરવા લાગ્યો, ના રહી સુધ્ય લગારરે;
રોઈ રોઈ માતાને વળગ્યો, ધવરાવો મા મનેરે. મન૦ ૧
જેમ કરતાં મ્હોટો થયો, રે જાન્યો ચિત્તી યારીરે;
હરજી ઊદ્યમ રીઝવા લાગ્યો, પ્રેમ પરણ્યો નારીરે;
જોબનમાં જર વ્હાલું લાગ્યું, ગુમાર નેવો જનેરે. મન૦ ૨
કુડ કપટમાં કરતો નાણું, પ્રાશ્ચિતમાં નહિ પુન્યરે;
શું માધવ મને મારી નાખશે, કીનું કંઈ પુન્યરે;
એવું જોઈને જગદાધારે, તને કીધો કનેરે. મન૦ ૩
દેહ પડતી રેહેવા દઈને, જીવ જમ લેઈ ચાલ્યારે;
પુંઠેથી તને જ્ઞાન ન આવ્યું, બે કાન હાથે ઝાલ્યારે;
કરી પાપીનું જેવા જન્મ, આપ્યા જગજીવનેરે. મન૦ ૪

બીજે જન્મે ઝાઝો કાટયો, છેક ઘંટી જાયરે;
ગધેડાને કરૂણાં પડે, પણ સિધુ ન થાયરે;
પછી નાખ્યો નર્કકુંડમાં, રીસ વ્યાસના નાથનેરે. મળ. ૫

લાવણી ૪ થી.

મોહનજી સર્વે મનુષ્યને, પલમાં લેછે માપીરે;
અધર્મીનું પારખું જોયા, રીધ સીધ્ય સહુ આપીરે. ।।ટેક।।
અલાગીને દ્રવ્ય મળેતો, કરે પાપની વાડરે;
કસેને ઘેર કુશળ રાખે, ધર્મિને ઘેર ધાડરે;
પાપ તણો ડુંગર વધારે, પુન્ય પંથ દે કાપીરે. અધર્મી. ૧
પુન્યવિનાને પૈસો આપે, કરવા કુડાં કામરે;
મોહ માયામાં ઝાઝો નાખે, તરવાનો દે ગામરે;
તે માટે કુંજ દે નહીં તેને, કરે પ્રૌઢ જ પાપીરે. અધર્મી. ૨
ગ્રહસ્થ થાયતો ઘણોક ફાટે, ગુણકાને નચાડેરે;
કુપાત્રોની સેવા કરે, તરગાળા રમાડેરે;
કામ ક્રોધને રંગ ભોગમાં, દેતં રહે જક વ્યાપીરે. અ. ૩
ગુણીજ્ઞાનના કોરડા મારે, પણ તેને ના વાગેરે;
શેર શિખામણ આપો સુધી, ગર્ધવને ન લાગેરે;
પલળે નહીં પાષાણ સરીખો, છાપ પટોળે છાપીરે. અ. ૪
બાહ્ય તેરસી રીક્ષા દો પણ, તેને તરણા તોલેરે;
અંતે જીધું કામ કરેને, ફાવે સુધું બોલેરે;
બલ્લભ કહે લુંડ સરીખો, સુધરે નહિં કદાપીરે. અધર્મીનું. ૫

लावणी ५मी.

धीक्यारी छे वात खवडा, संसार सुख कहेवानुं रे;
कापे ते साथे आवे, बाकी पडयुं रहेवानुं रे. ॥टेक॥
दान ध्यान राख दिनता, सत्यसंग कर भोरारे;
प्रेम धरिने पुन्य करे, तेमां न आवे चोरोरे;
परमेश्वर कहे पुन्यकरे तो, फेरुं कुखोवानुं रे. कापे. १
मीथुन माया फाली लागी, अधर्मे खुपणीज्योरे;
भगवतने भज्यो नहीं, संसार सिंधुमां बुड्योरे;
धमणी जोडी दमडी सांचे, शुं साथ आवेवानुं रे. कापे. २
अंभणमां भर लेखुं कीधुं, बंधाव्यां घरबाररे;
अंते अेकलो जवानो, तारुं नथी तलभाररे;
फेरुं कल्याण ग्रहस्थ करतां, करे गरीब जमवानुं रे. कापे. ३
परमारथ कर प्रभुप्रीत्ये, ते तारा करमनुं रे;
खेयारे कुटुंब अपराधे, बाधानी शरमनुं रे;
पण अोणख्यानुं वीधरनरे, ते भागी लेवानुं रे. कापे. ४
स्वारथनुं सर्वे सगुं, परमारथ कोण करे रे;
जणतामांथी मूठी भूके, ते त्रिलोके तरे रे.
वस्तल कहे कण जोती नहीं, अजाणी लेवानुं रे. कापे. ५

गरबी. १ ली.

दाणयातुरीनो राग.

सुणो शाम श्याम कां म राजीने कुरोभे;
आयो मंदिरमां माधव कुंजरोभे. सुणो. ॥टेक॥
अंधारी कूव नीछे रंगनीभे;

मारे जावी राखुं तम संगनी रे. सुणो० १
चारघडीकाये थंइ ऊठे घरे रे,
पछी जावतां जहेर थई जशे रे. सुणो० २
वेळा सा थये तेने सहु राखता रे;
गई तक आलण नथी वांचता रे. सुणो० ३
जावो शामळा साचवी लेईशुं रे;
कोई पुछशे तो उत्तर देईशुं रे. सुणो० ४
मुजपासे जहु स्त्रीनां चरित्र छे रे,
केहपानी मारा कंथना मित्र छे रे. सुणो० ५
कोई नथी नवरुं तमने आळवा रे;
कीधी आव्याता पीऊनो पंथ आळवा रे. सुणो० ६
आनंदननी अहीं सुधीया चयाल रे;
कहाणुं वातां चतुर चाल्या वले रे. सुणो० ७
कोई नहिं दीजे छानाछेल होउले रे;
मारो काणाकामणो अंग जोईले रे. सुणो० ८
कुणे कामजेथी कोणपरमाणशे रे,
सहु लोक जजणा नही जाणशे रे. सुणो० ९
कहुं मानो ज सुजना साथ छो रे;
घणा चिधीसाण वल्लभना नाथ छो रे. सुणो० १०

गरबी. ८७.

जागो रहे भलु पुंठे पडीशमां रे.
नंदसुत होयतो जडीशमां रे. जागो० टेक।
हुं तो संगनरुं कुदी आपनो रे,

मने जोसावे तो तुं जे जापनो ले. जाघो० १
जीभ जावरी जोने जोखवुं गमे ले;
ते होय लुंडी ते पुंठे लमे ले. जाघो० २
शाने शोकी राखी छे सराधूपमां ले;
नहिं जंजई लखी तारा रूपमां ले. जाघो० ३
मारे जप नथी जाली तारी यातनो ले;
जडीधा तो कहीश जे मासनो ले. जाघो० ४
कह्युं माने नहिं तो राड सपडो ले;
वल्लभना व्हाला शुं चपगे ले. जाघो० ५

गरबी. ३जू.

सुण शोभा हठीलो हुं जडुं ले;
नथी नंदपुत्र मारे पुंठे पडुं ले. सुण० ।।टेक।।
तारा समनुं शुं मुनशीन पापछे ले;
नंद वसुदेव जे मारे जापछे ले. सुण० १
तारो टेक छे नारुं मोह कुंपमां ले;
दीख बोरी दारा दाजी देवी कूपमां ले. सुण० २
माव हाथ जायी चनीता चालछे ले;
मारे देवकी जसोदा जे मातछे ले. सुण० ३
तेवुं मोहु दीधुं तेवुं छे माह्यरे ले;
हवे जोख शुं जोखवुं छे तह्यरे ले. सुण० ४
ज्ञान असजेसी नहीं कई जणशी ले;
वल्लभनो व्हालो रह्यो वणगी ले. सुण० ५

ગરબી ૧લી.

પ્રીતડું બાંધ્યું તે કોને કહીયેરે એ રાગ.

રડતી મેહેલી તે કેમ કરીયેરે, સૈયર શામ સલુણે;
કો નહીં જેલી તેકેમ કરીયેરે, સૈયર. ॥ટેક॥
ગોકુળ ગામમાંથી હેલાં જન્યાંરે,
કોને દેખીને જમો કરીયેરે. સૈયર. ૧
શામનું મુખ સ્વપને નથી દેખતાં રે,
જે લાન થઈને શોગટ કરીયેરે. સૈયર. ૨
જેના સારૂં આપઘાત કરૂંરે,
દેહ છાંડતાં તો નહીં ડરીયેરે. સૈયર. ૩
દગો દેતાં જેને દયા નવ ઊપનીરે,
ધંધો છોડીને ધ્યાન ધરીયેરે. સૈયર. ૪
છળ કરી ગયો છેલ છોગાળોરે,
ઘસીને ગળાં કાપ્યાં છરીયેરે. સૈયર. ૫
દુઃખનો દાહાડો કેમ કરીને કહાડીયેરે,
વણ અપરાધ કરૂં હરીયેરે. સૈયર. ૬
રોતાં રોતાં આખી રજની જાય છે રે,
ક્યાં સુધી આંખે આંસુ ઝરીયેરે. સૈયર. ૭
વીજોગ વલ્લભ નાથાહાસલો પડીયોરે,
વીખડાં પીને કહ્મોતે મરીયેરે. સૈયર. ૮

ગરબી ૨ જી.

માયા લાગી તે કેમ છોડુંરે, સાજણ રાધા રૂપાળી;
ભ્રાંતી લાગી તે કેમ છોડુંરે, સાજણ. ॥ટેક॥

રાધા રૂપાળી કામણગારીરે,
ખેળાડો ખસે ખંચ મ્હોડુંરે. સાંભળ. ૧
તું તો રીસાળી દીલ દયા ન જાણીરે;
તેથી શું જીવનું દુઃખ થોડુંરે, સાંભળ. ૨
ગોકુળડીનું તને સાભળ હોયતોરે;
સોતાનણીશું માયા તોડુંરે. સાંભળ. ૩
ફેતો નારી તારી આગણ નાખુંરે;
ફેંટ કાછડી ચીર જોડુંરે. સાંભળ. ૪
વ્હાલી તને હું રહ્યો વળગતોરે,
નેમ ખરૂમરૂ ને વળગે છોડુંરે. સાંભળ. ૫
વલ્લભનો વ્હાલો હું નંદલાલોરે.
પણ તુજ આગણ કરજોડુંરે. સાંભળ. ૬

ગરબીએક.

છેલ છોગાળાને કોઈ લાવોરે, રીસઈ ગયો રંગીલો;
લાલ લટકાળાને કોઈ લાવોરે, રીસઈ. ॥ ટેક ॥
શું મેણું દીધું શું કડવું કીધુંરે;
શું છીનવ્યું તે પુછી આવોરે. રીસઈ. ૧
મોહન મને એકવાર મળેરે,
એવો સંદેસો કોઈ કહાવોરે. રીસઈ. ૨
કું કુંજીવણની દયા લાવીનેરે,
નંદ ઘર સુધી ફેરો જાવોરે. રીસઈ. ૩
મોરારીને મારો મોહ લગાડોરે,
મીઠું બોલીને કોઈ મનાવોરે. રીસઈ. ૪

નરૂર મુજ જીવનો નાશી થાશેરે;
મારે શામને સમજાવોરે. રીસઈ. ૫
સંગ કરતાં મને સમજણો જાગ્યોરે;
ફેલો મેં જોતો જાણ્યો હાવોરે. રીસઈ. ૬
વલ્લભનો વ્હાલો સમજે નહીંતો રે;
દેવ ઊપર શાનો દાવોરે, રીસઈ. ૭

ગરબી ૧લી.

લાડકડી વડીલ્રમાં જેરાગ.

આવ્યો આવ્યો નંદજીનો લાડકોરે;
સોગઠે હું રમાડું પ્રેમેથી પુજા કરૂરે;
દુધ સાકરે જમ્‌ વાડકોરે,
જોબન લાવતાં નમાડું, હૈયે મોતીહાર ધરૂંરે. ૧
દાળભાત રોટલી ઘ્રત ઘણાંરે;
કંસાર શીરોને સેવો, ભજીયાં ભાત ભાતનાંરે;
પાલવડાંગોને મગ ચણાંરે,
ધ્રાખ ચારોળીને મેવો, શાક જાત્રી ભાતનાંરે. ૨
ચેડમી મલાઈ બાસુદીયોરે;
દીઠીંડને દુધપાક, વડીવડાં ઘારીયોરે;
કચોળી પોળી લુદીયોરે;
જરદી પેંડા ખાઝાં ખાંડ, પીચા જણ ઝારીયોરે. ૩
જલેબી ઘેબર ગલપાપડીરે;
જાડીયા પાક મસુર ગુંદરપાક પુરીયોરે;
બરફી મુરમું મેસુ થાપડીરે;

અકરૂણ ઈલાયચી અરપુર, કણદર જાદ મુખીયોરે; ૪
લાડુ મુરબ્બો મીઠા મહીંરે,
માંજાણ લ્યો નંદલાલ, પાન બીડાં મુખધરોરે;
લવીંગ સોપારી ચુર્ણાં સહીરે,
જમો વલ્લભના વાલા, પ્રીતેથી પાચન કરોરે. ૫

ગરબી. ૨ જી.

જાગા રહો જલબેલડારે,
નારીશું ન કરો જાણ, ડાહ્યા દામોદર થૈયેરે;
ગોરીદેબી થાજોછો ઘેલડારે,
પણ કોઈ ચુકીદે ગાળ, તો તો વીલે મુખ રૈયેરે. ૧
છોગાળા છેલૈ ન રાજીયેરે,
જુએ જગતમાં લોક, લજ્યા જય આપનીરે;
ધીરે ધીરે કોડી નાખીયેરે,
નહીંતો ઊપજશે શોક, કુલેતી થાય આપનીરે. ૨
સુણીને શ્યામ વાણી વદેરે,
નથી હમારો વાંક, નારીયો પુંઠે પડેરે;
તારુણી તું ઘરજે રહેરે;
કુંવ્યાસનો નથિ રાંક, પ્યારીયો મુજને નડેરે. ૩

લાવણી. ૧ લી.

નાગર નટરે મીલજ્જો. એ રાગ.

જ્ઞાનમાં ગપ્યુરે, શુમાની ગરબી ઘેલા;
ગરબી ઘેલા મુંઢ ફેલા, જ્ઞાનમાં. ॥ટેક॥

शुं दुःख छे गोविंद गुण गातां, नानथी कहेतां हरि भजतां
नर नजणे मारग जतां, भाज्यो भज्यरे, गुमानी. १
हरीविना शुं जीवुं पाणुं, हरीनहीं आयेमुनषा देह राणुं
रामरूपी नाण नेनाणुं, ते तुं रच्यरे गुमानी. २
संसारमां सत्य हरि सेवा, सो मणशे मीठा मेवा;
मोह माया मुमतह रेहेवा, तन नमां तज्यरे गुमानी. ३
पर कुथली नाच्य तुं कहाडी, छोडर वादी दे छाडी;
याद मीठी नर्षी मांडी, हाते न जप्यरे गुमानी. ४
नर जोजन मां शुं माहाले, पछी पुंठ जथी तनेसाले;
व्यासनी शीक्षाये न चाले, तो तुं रच्यरे गुमानी. ५

लावणी. २९

धीरज कर मनरे, मोहन मिलेगा तुने,
मीले तुने जरूर सब सुने. धीरज कर. ।।टेक।।
मोहन मीले दुख जावे, रीध सीध सब घर आवे;
कुटुंब कबिला सुख पावे; होल हरी भजनरे. मोहन. १
तज लुगजीवनका गाना, कुड कपटमें कछु नांही जाना;
माधव शुं मन मीलाना, हे तन धनरे, मोहन. २
सब संसार जाणे जुठी, देहसें आत्मा रहे उठी;
तब रेहेगी खाली मुठी, भक्त तुं जनरे. मोहन. ३
दुनीयामें दीनतासें फरना, कछु मनुष्य निंदा नही करना;
जुध जोजम करते डरना, हेना अंतरे. मोहन. ४
लावसें भजले नंदलाला, उत्तम देहमें लुते डाला;
समरले वत्सलका वाला, कर दरशनरे. मोहन. ५

લાવણી ૩૭.

ભૂલીશ ના પ્યારે, એ મરણ ભમે છે માથે;
મરણ માથે જમ સાથે, ભૂલીશ ના પ્યારે ॥ટેક॥
શું સંસારની મત્ય સુધી, મરણવેળા વૈરાગ્ય સૂઝી;
કરી લે પ્રભુ નામની પૂંજી, આવશે ઝપટે લે મરણ. ૧
રોજ રમતો ભમતો રહેછે, એકરમાં જીવને દુઃખ દેછે;
કાળ આપ સંસાર સુખ લેછે, તે પૂરવનું ઝપટે લે મરણ. ૨
ગાંડા જીવ શું ગોથાં ખાયછે, અભિમાને શું અથડાયછે;
તારા ભવના દહાડા જાયછે, ચપોચપ ઝપટે લે મરણ. ૩
ઘેલા જીવ શું ધાય ઘરબારી, અંતે મિત્રકુળ નથી તારી;
છૈયાં છોકરાંને નારી, આંગણે ઝપટે લે મરણ. ૪
કેમ કરે કૃષ્ણની ચોરી, ભજ્ય ભજ્ય શું ઊંઘે અઘોરી;
આવ્યા તારા આયુષ્યની દોરી, તુટશે ઝપટે લે મરણ. ૫
ભુંડા કાયાનું કોટડું કાચું, જમ આવી ભાગશે ડાચું;
વલ્લભનું વેણ છે સાચું, ન ભણી રાગ ઝપટે લે મરણ. ૬

લાવણી ૩૮ મી.

સંતોષ ધરરે, ધારેલું ધણીનું થાશે;
ધણીનું થાશે, દુઃખ જશે. સંતોષ. ॥ટેક॥
શા સારૂ ઝપટિયાં મારે, શું લાવું લાવું એમ ધારે;
મળશે હરી આપશે ત્યારે, લક્ષિત કરરે. ધારેલું. ૧
પ્રભુ આપે ને ખાતું પોહોડી, નહિંતો દેશો દેશાને દોડી;
પણ નહિં મળે એક કોડી, ટીચ્યે મરરે. ધારેલું. ૨
નવખંડ ધરા ભમે ભતે, વેપાર ખેતી કર જાતે,

તે ધંધો દિવસને રાતે, થાય ત્યાં ફરે. ધારેલું. ૩
વલ્લભની ટેવ છે કહ્યાની, કરે આશા રામ સેવાની,
પણ એરે અરકુત રે કહ્યાની, હીનથી ઉરરે. ધારેલું. ૪

ગરબી ૧ લી.

આરસારસીની છાયાનો રાગ.

નંદકે ઘર મત આઓરે, અઉઝરવાં;
કનૈયાકુ સાંહી બોલાઓરે, અઉઝરવાં. ૧
કીર્તન કોઈ ક્યોં કરોરે, અઉઝરવાં;
લાજ મરજાદસે ડરોરે, અઉઝરવાં. ૨
સબ કુરવામેં એસા નહીં કાવેરે, અઉઝરવાં;
કુમારી છબિ સબ જાયેરે અઉઝરવાં. ૩
સીરપે કાળા ટીલી આયગી, અઉઝરવાં;
વ્યારકી ટહાલાસે લાજ જાયગી. અઉઝરવાં. ૪

ગરબી ૨ જી.

સુનકે અઉઝરવા, બોલીરે, નનંદીયા;
દીલકી ગાંઠી ખૂબ ખોલીરે, નનંદીયાં. ૧
એસા અચ્યન ના કીજેરે, નનંદીયા;
જુઠા આલ સીરપેં ના દીજેરે, નનંદીયા. ૨
કહોતો પીયેરીયે જાઉંરે, નનંદીયા;
કબુ તુમ ઘર નહીં આઉંરે, નનંદીયા. ૩
કનૈયાકુ જાનલ હો કેસારે, નનંદીયા;
કુમારે તો હરી પિરને સારે, નનંદીયાં. ૪

व्यास वल्लभजी चालोरे, ननंदीयां;
ऊसकु लांछन मत डालोरे, ननंदीयां. ५

ठुमरी १ली.

ज्यांकुन आये राम जनकपुर. ए राग.

जननीने ऊदर अवतार लेईने, भूरजोयो जनमारोरे;
अल्या भूरजोयो जनमारोरे, जननीने ऊदर अवतार. टेक
नाम्हरयायुं नाचयरायुं, नाजेबायो जसहाथेरे;
हालो आव्यो ने हालोगयो, लेयुं त्रीलोचन नाथेरे. ज.१
खाधुं पीधुं आलाजकीधुं, मानीनी मायामां मोयोरे;
पुत्र परिवार पैसो सांच्यो, तुं नेवो हगानालेयोरे. ज.२
तत्य तारण त्रिभुवन सौनो, अलजेलो अंतरजामीरे
सर्व छोडीने समरो छबिलो, व्यासवल्लभनो स्वामीरे ज.३

ठुमरी २जी.

परमेश्वर पत राखो मारी, वीपत वेलाना व्हालारे;
हरीविपत वेलाना व्हालारे, परमेश्वर पत. टेक.
पत राख्युं तमे मिरांबाईनुं, कुब्जानुं चंदनलीधुंरे;
सल्यानी तमे अहल्या जनायी, सेवकने सुखदीधुंरे. प.१
बोरजथ्यां अेठां शबरीनां, सुंदीर श्याम सरीररे;
नर नल्लामां द्रुपती सतीनां, प्रेमे पुरयां चीररे. प.२
मघर मुखथी गज मुकाव्यो, ऊगार्यां मंजरीजाणरे;
व्यासवल्लभनी विनति आपी, मानीलेजोहयाणरे. प.३

ઠુમરી.૩૦.

અવતાર ધરીને રહીલે જીવડા, રામ નામનું નાણુંરે;
લાઈ રામ નામનું નાણુંરે, અવતાર ધરીને. ।।ટેક।।
પહેલો પુરૂષ ક્રિયો રળિયો, લીલ્યો નારાયણ નામરે;
બીજો પુરૂષક્રિયો રળિયો, કરે પરમારથ કામરે. અવ૦ ૧
ત્રીજો પુરૂષક્રિયો રળિયો, હાથે વાવરી જાણેરે;
ચોથો પુરૂષ ક્રિયો રળિયો, શત્રુ સંગાં પરમાણેરે. અવ૦ ૨
પાંચમો પુરૂષ ક્રિયો રળિયો, પર નિંદ્યા ન કરેરે;
છઠ્ઠો પુરૂષ ક્રિયો રળિયો, પરદુઃખે દુઃખ ધરેરે. અવ૦ ૩
સાતમો પુરૂષ ક્રિયો રળિયો, સૌને નમતો ચાલેરે;
આઠમો પુરૂષ ક્રિયો રળિયો, પુન્યમાં આડ નઘાલેરે અ૦ ૪
નવમો પુરૂષ ક્રિયો રળિયો, મેરવરામાં પુન્ય વરોરે;
દશમો પુરૂષ ક્રિયો રળિયો, વેણવચન નો જરોરે અ૦ ૫
અગીયારમો આત્માનાકુલ્યો, વૈકુંઠ તેનો ઠામરે;
બારમે જીવ મોક્ષ પામ્યો, કહે છે વલ્લભરામરે અ૦ ૬

ઠુમરી.૩૧.

નિંદ્યાવાળો નર આજે જીવો, પાપ જગતનું ધોવારે;
બધું પાપ જગતનું ધોવારે, નિંદ્યાવાળો નર. ।।ટેક।।
આપણી નિંદ્યા કોઈ કરે તો, સાંભળી રાજી થઈયેરે;
પૂર્વના પાપનો મેલ પડ્યો હોય, તે જળવણ ધોવઈયેરે નિં૦ ૧
નિંદ્યા કરે તેમ રાજી થૈયે, ડરીયે નહીં લગારરે;
સાબુ લુછીને પ્રાશ્ચિત કાઢે, ઊતારે લવધારરે નિં૦ ૨
પ્રપંચ પાપને છળ કર્યો હોય, તે નરકે આપ સાથેરે;

પ્રભુના ઘરનો ગુન્હો કર્યો હોય, તે નીંદ્યાણાને માથે રે. નીં૦ ૩
જન્મથી કુથલી કરતાં શીખ્યો, તે કહીએ ના ભૂલે રે;
ધોબી ધોયાનું મૂલ માગે છે, નિંદ્યાણો ધૂએ કે મૂલે રે. નીં૦ ૪
તેમ કબિરજી નિંદા કરાવ્યા, ચાલ્યા ગુણકા સાથે રે;
પ્રાશ્ચિત જોયા મધુપાન કેરો, શીશો ગ્રહ્યો તો હાથે રે. નીં૦ ૫
પુન્ય કરંતાં કુથલી કરે કોઈ, તેમ હત્યા દૂર થાય રે;
વલ્લભ કહે નિંદા થયે થી, રણછોડ સહુ જાયરે. નીં૦ ૬

ગરબી ૧લી.

જમુના જળ ભરવા મારે. એ રાગ.

મારા રંગીલા રણછોડ, હું શું ચુકીરે;
શી આવી આપણ ખોડ, રહેતી મુકીરે. ૧
નથી કહ્યું નીચ વચન, હું શું ચુકીરે;
રીસાયા દેવકી તન, રહેતી મુકીરે. ૨
મારો ગુન્હો જતાવો નાથ, હું શું ચુકીરે;
રાજી નહીં તમારી સાથ, રહેતી મુકીરે. ૩
મારાં કીયાં જનમનાં કૃત્ય, હું શું ચુકીરે;
હવે ઊતારી ઘણું વ્રત, રહેતી મુકીરે. ૪
જેમ હરણી ઝરણી ટોળેથી ટાળી, હું શું ચુકીરે;
પેટમાં પેશીને મારી પાણી, રહેતી મુકીરે. ૫
દગો દીધો જુગાધાર, હું શું ચુકીરે;
મને કાઢાડી વરણ બાહાર, રહેતી મુકીરે. ૬
પ્રભુ ધરી તમારી રાહ, હું શું ચુકીરે;
શો ભળ્યો અમારો વાંક, રહેતી મુકીરે. ૭

કેવો દિધો તો વિસવાસ, હું શું યુકીરે;
હવે કરી મેહેલી નિસવાસ, રડતી મુકીરે. ૮
હરી જોઉં છું એવી હાથ, હું શું યુકીરે;
મણો મણો વલ્લભના નાથ, રડતી મુકીરે. ૯

ગરબી.૨૭.

સૈયર પુછી જે વાત, હું શું દમીરે;
બુરી લાગી મારી જાત, મારે નગમીરે. ૧
શાથી રીસાયા નંદલાલ, હું શું દમીરે;
મ્હારી રીત ખોટી જોઈ ખ્યાલ, મારે નગમીરે. ૨
મેં દીધી તી નાથને આથ, હું શું દમીરે;
તે ખુંચ્યા હરી મારા હાથ, મારે નગમીરે. ૩
હેતમાં હાસ્ય કીધું અગાર, હું શું દમીરે;
મ્હારી વાણી યુડીની ધાર, મારે નગમીરે. ૪
છુટા રહ્યા તા મારા કેશ, હું શું દમીરે;
તેથી રૂપ ન દેખાયું જેશ, મારે નગમીરે. ૫
નેત્રે સાર્યું તું અંજણ, હું શું દમીરે;
તેથી મુખ મરડ્યું શામળ, મારે નગમીરે. ૬
મારી વાણી રેંગી નેન કટાર, હું શું દમીરે;
મેં તો માર્યો જદાનો માર, મારે નગમીરે. ૭
મેં તો યમકાવ્યો પ્રાણ, હું શું દમીરે;
મેં માર્યાંતાં નેનનાં બાણ, મારે નગમીરે. ૮
કેમ છોડ્યો અમારો સાથ, હું શું દમીરે;
નથી જોતાં વ્યાસના નાથ, મારે નગમીરે. ૯

ગરબો ૨જો.

રાગ જોગનો.

શામળીયાના સંગમાંરે લોલ, રમીશું રંગમાંરે લોલ ૧
ફરી ફરી કુંજમાંરે લોલ, હવે પડી સુજમાંરે લોલ. ૨
વાલો મારા મનમાંરે લોલ, દેખું છું સપનમાંરે લોલ. ૩
છોગાળાના રૂપમાંરે લોલ, રહું છું આનંદમાંરે લોલ. ૪
માધવની મેહેરમાંરે લોલ, ઘણી છું લેહેરમાંરે લોલ. ૫
મનધન શામમાંરે લોલ, ગોકુળગામમાંરે લોલ. ૬
દીલ દામોદરમાંરે લોલ, ન રહું ઘડી ઘરમાંરે લોલ. ૭
ન રહી લોક લાજમાંરે લોલ, મન મહારાજમાંરે લોલ. ૮
પ્રીત નથી હાથમાંરે લોલ, વલ્લભનાનાથમાંરે લોલ. ૯

ગરબો ૩જો.

લાગો લગનમાંરે લોલ, જેસી હરી તનમાંરે લોલ. ૧
ન લજો નાટારંગમાંરે લોલ, લજો સતસંગમાંરે લોલ. ૨
ભુજ સાધનમાંરે લોલ, લગો ત્રિભોવનમાંરે લોલ. ૩
જાણો ભુજ મનમાંરે લોલ, ઈશ્વર દીનમાંરે લોલ. ૪
ભૈગયો પુત્રમાંરે લોલ, ભુંગ ઘર સુત્રમાંરે લોલ. ૫
પીંડ દીઠું નારીમાંરે લોલ, લાગ્યો વીતી વ્યારીમાંરે લોલ. ૬
રહીજે સંસાર મહીંરે લોલ, મન રાખીયે નહીંરે લોલ. ૭
ત્યાગી થઈયે નહીંરે લોલ, લાજે ગ્રહસ્થી રહીરે લોલ. ૮
જે રીતી રીઝયેરે લોલ, હરીનામ રીઝયેરે લોલ. ૯
શીક્ષા સૌના કામનીરે લોલ, છે વલ્લભરામનીરે લોલ. ૧૦

गरबो १लो.

क्यां गयो पेलो मोरली वाळो. ए राग.

सुणो शामळीया, प्रभु प्राणपीया, हवे वारा ने नव दैये रे. टेक.
वारा हुं पीयाण वसी तमारी, ते तरछोडी न दैये रे. सु० १
पुंठेथी प्रीत तोडवी होय तो, प्यार पेहेलेथी करीये रे. सु० २
वनीतानो वांक उगले उगले, समजु नर गम खैये रे. सु० ३
तारुणी तरछोडे सहुने, मारे न नुधरा थईये रे. सु० ४
सरवे प्रेमदा पुंठळ केहे छे, रजणाव्यां संभने छैये रे. सु० ५
प्रेमदा साथे संग जोडीये, तो दुःख सुख सौ सहीये रे. सु० ६
वल्लभना व्हालाजी वनमाळी, वचने बांध्या रहीये रे. सु० ७

गरबी २जी.

सांभळ सुंदर शामळीयाजी, मोहनी मुज पर नाखीरे. टे०
प्रथम प्रभुए टेक राखतीती, होती जाणती जाणावी रे. सां० १
हवे बीजानापर मन मान्युं, रह्या छे लगवान लावी रे. सां० २
कोण जाणे शो वांक दीठो, गरबे गांडी बनावी रे. सां० ३
सपनामां शामळ सुख आपे, जागुं तो जाय रडावी रे. सां० ४
संग कर्या शाम रंगने, मे अंतरनी वात कहावी रे. सां० ५
पेहेला पुछता ने जाणुं छे, हवे रहीरीरान माखी रे. सां० ६
पाये पडता तो नथी जाणती, ऊली रेहेती जलाजलावी रे. सां० ७
हाल जाणुं क्यां कपट मनरी, तन नांख्युं छे तपावी रे. सां० ८
वल्लभनो व्हालो वनमाळी, क्यांजो ले मुज हसावी रे. सां० ९

ગરબી ૧લી.

રાગ કેરબાનો.

તમને વારૂં છું વાલમજી, વારૂં છું વાલમજી;
આઘા રો અલબેલા નાથ, તમને. ॥ટેક॥
અળગા રહી આળ કરો છો, જો આળ કરો છો;
કોઈ કહે સાસરીયામાં વાત, તમને. ૧
સાસુ નણંદ સ્વામી સોકલડી, સ્વામી સોકલડી;
બોલીને બાળે દિન રાત. તમને. ૨
મારાં પીયરીયાં પુંઠે પડીયાં, પુંઠે પડીયાં,
ઝાંઝી ઝાંઝી પાડે ભાત, તમને. ૩
રસ્તામાં રોકી ક્યમ રાખી, રોકી ક્યમ રાખી;
જાય છે સૌ સૈયરોનો સાથ, તમને. ૪
વાલા વલ્લભના હું પગણો, વલ્લભના હું પગણો;
મોહન મેલો મારો હાથ. તમને. ૫

ગરબી ૨જી.

અમને નરોકો ગીરધારી, નરોકો ગીરધારી;
શું ઘેલા થયા ગોપાળ, અમને. ॥ટેક॥
મારો મીજાજ મદનો ભરેલો, છે મદનો ભરેલો;
કુહેવારી કયરથી ગાળ. અમને. ૧
મ્હારા કંથનો કરપ છે ભારે, કરપ છે ભારે;
રાખે છે સાસરીયાં સંભાળ, અમને. ૨
દુશ્મન વધારી કરે વાતો, વધારી કરે વાતો;
કોઈ દેખીને પડે ફાળ, અમને. ૩

વાલા વલ્લભના વિઠ્ઠલજી, વલ્લભના વિઠ્ઠલજી;
દયા રાખોને દયાળ. અમને. ૪

ગરબી ૧લી.

ગોસાંઈજી ગોકુળમાં પધારિયા. એ ચાલનો રાગ.

મથુરાંથી વ્હેલા આવજો, મોરારીરે;
કાંઈ સંગ સમાચાર લાવજો, મોરારીરે. ૧
તમારે ત્યાં આનંદ હશે, મોરારીરે;
અમારા દન કેઈ પેરે જશે. મોરારીરે. ૨
અંન ઊદક ભાવશે નહીં, મોરારીરે;
ઘડીયે નગમે ઘર મહીં. મોરારીરે. ૩
વ્હેલા આવો તો ઊદર ભરૂં, મોરારીરે;
કુળ દેવ્યાને દીવો કરૂં, મોરારીરે. ૪
ગોવર્ધનને પૂજ્યા ભણીં, મોરારીરે;
મુખ જોયાપછી ગ્રથ જાણીં, મોરારીરે. ૫
કર નહીં ઘાલું શાંમ શાકમાં, મોરારીરે;
કાંટો ન ફેરૂં મુખ નાકમાં, મોરારીરે. ૬
ઊર મોતીહાર નહીં ધરૂં, મોરારીરે;
સેજલડી સયન નહીં કરૂં, મોરારીરે. ૭
સખી સંગ રંગે નહી રમું, મોરારીરે;
સ્વાદ રહીત ભોજન જમું, મોરારીરે. ૮
નીર ન ભરૂં જળ ઘાટમાં, મોરારીરે;
મહીં નહી મેળવું માટમાં, મોરારીરે. ૯
તમ વિનાકું દુખી થઉં, મોરારીરે;

विठ्ठल जावे वल्लोपणु करुं, मोरारीरे. १०
न्हेवा करीशे पगपावडी, मोरारीरे,
नहींतो होउं तमवणगावडी, मोरारीरे. ११
कृपरोन मुजन्या सापिल, मोरारीरे,
जायन्यो वल्लभना नाथजी. मोरारीरे. १२

गरबी २ जी.

पधारो प्रभुवर प्रेमथी, मुज म्होलेरे,
नंदलाल रहीछुं नेमथी, मुज म्होलेरे. १
दीधा जत्ती शृंगारे करी, मुज म्होलेरे,
पय प्याला मेल्या भरी, मुज म्होलेरे. २
पांन बीडांने सोपारीयो, मुज म्होलेरे,
लवींग जायफल आरीयो, मुज म्होलेरे. ३
जायोने मारा नावलीया, मुज म्होलेरे,
सेजे पोढो होशुं पापलीया, मुज म्होलेरे. ४
चरण सेवीने पावन थाउं, मुज म्होलेरे,
नहागो विठ्ठला गुण गाउं, मुज म्होलेरे. ५
मारे न्हेडुं छुं जे हाथजी, मुज म्होलेरे,
पधारो वल्लभना नाथजी, मुज म्होलेरे. ६

गरबी ३ जी.

नाथ केसे गजको बंध छोडायो. ए राग.

लाय करी लजस्योने लक्षमाणी,
जेछे शायानी कल्याणी, लाय करी. ॥टेक॥

कळीयुगमां देवता लोक सर्वे, जेह रीत गुण जाणी;
चोसठ देवी जननी जेवी, थई छे दुनीयामां दाणी. आव. १
दासो ऊगारे दुष्टने मारे, जुवे पापीनुं पाणी;
जे जन जाते नीरगुण भजणो, तेने तरत ले ताणी. आव. २
जगती जोत ऊद्योत जंजिरा, प्राणी मात्र प्रमाणी;
सेवक ऊपर सहाय राखोमा, दास तमारां जाणी. आव. ३
जकतो मारण दुष्ट संहारण, छो मात रंगीली राणी;
दास ऊपर दया अकुरामो, आस वल्लभनी वाणी. आव. ४

गरबी. २ जो.

भक्तजन आवे भजे भवानी;
जेथी दुरीत रहे नथानी. भक्तजन. ॥टेक॥
चंड मुंडने चोळीनाख्या, करी महिषासुरनी हानी;
त्रीरीळण धारी दुष्टने मारी, कीधा सरवने ध्यानी. भक्त. १
सेवकने शीर दुःख पडेलो, जननी न रहे छानी;
नामे म्होटी प्राक्रमे म्होटी, रूपे दीठी न्हानी. भक्त. २
जेने जुगत जंजा गाथे, तेने शोधीना रानी;
ब्रह्मा विष्णु शंकर सरजा, दया मातने मानी. भक्त. ३
दुरमति तजे भगवति भजे, तेनी पडती थयानी;
वल्लभ सुखधामछे तारो, कर सहाय सेवक जानी. भक्त. ४

गरबी. १ ली.

कामणीया वाळा रोहीयेगणावे. ए राग.

जाग्या रहो जनजेला फरजोरे, गोविंदतमे छो गरजुरे,

मेंतो जाणी तमारी मरम, छोगाळा छेलना छेडशो रे. १
तमारे शा ताणीना तोरा रे, घेरेघेर थाल्याछे गोरा रे;
तमे न्हानाने अमे म्होटां, छोगाळा छेलना छेडशो रे. २
सखीने लोभवो छो छेला रे, तमे उजळाने अमो मेलां रे;
तमे डाह्याने अमो घेलां, छोगाळा छेलना छेडशो रे. ३
शीद आव्यो अमारो हस्त रे, मोहन थयाछो मस्त रे;
अमे गरीबने तमे ग्रहस्त, छोगाळा छेलना छेडशो रे. ४
तमे रूपाळा रणछोड रे, मारी तमारी नथी जोड रे;
न्हाना म्होटी पडशे खोड रे, छोगाळा छेलना छेडशो रे. ५
गुणवंत गरूडागामी रे, प्रीत करतां नथी मने खामी रे;
व्हाला छो रे वल्लभना स्वामि, छोगाळा छेलना छेडशो रे ६

गरबी. २७.

आव्या अलबेला शुं हस्तो रे, रंगील क्यम रोक्यो रस्तो रे;
आप्य फुल्लो मारग ढूंढे फरतो, मोरारी मने न बोलावतो रे १
आव्या विठ्ठल वांसळीवाळा रे, सुन संगरीनां करे च्याळा रे;
कंठ आघो कानुडा काळा, मोरारी मने न बोलावतो रे. २
हुं तो नहिं लोभ्या जीवन माणी रे, तमे शां मन कुं लाखूपाणी रे
संग करूंने थई लणीं काणी, मोरारी मने न बोलावतो रे. ३
मारे तारे शरम छे शानी रे, सोधी ले पीछ्यो मनमानी रे
तुं तो म्होटो ने हुं तो न्हानी, मोरारी मने न बोलावतो रे. ४
अमे नानां ते संग न करीये रे, पुरुष देखीने डरीये रे;
रंगे रमतां शरमाई मरीये, मोरारी मने न बोलावतो रे ५
कुंन जाणुं केन थाय संग रे, क्यो रमातो हरी रंग रे;

મારે કેમ સોંપું મારૂં અંગ, મોરારી મનેન જોવાયતોરે ૬
તમે વાત કરીપત ખોયુંરે, શું કાંનાં ઊપર મન મોયુંરે,
સાસરૂં સપને નથી જોયું, મોરારી મનેન જોવાયતોરે ૭
જયાશો જાવી પડશો કોઈ રે, શું સામું રહ્યા છો જોઈરે,
જડશો તો હું પડીશ રોઈરે, મોરારી મનેન જોવાયતોરે ૮
મારી માત જાણે કડુ ઘીકુરે, છબીલા કેમ થાય છે છીંકુરે,
મને લાગે તમારી બીકુરે, મોરારી મનેન જોવાયતોરે ૯
કાનજી છે કશું પામો શાનોરે, જગતના રે કહું જે નંદલાલોરે,
મેહેલી દીયો વલ્લભના વાલા, મોરારી મનેન જોવાયતો રે. ૧૦

ગરબી. ૩ જી.

સુણી રામજીથી ન જાવેરે, તા ગુણી નહીંકો તુલ્ય તાવેરે,
મત્ય મુમત જાતીરંડેલે, છબીલી છેડીને કેમ છોડશુંરે ૧
પીઉજીનો સંગ લાગે ખોટોરે, કહું છું તુજ સરખો છોટોરે,
તારા કરતાં નથી કોઈ મોટો, છબીલી છેડીને કેમ છોડશુંરે ૨
રસરંગીલી જે જાયાનોરે, તંને મુકીને નહીં જવાનોરે,
નથી વાઘતે તુજને ખાવાનો, છબીલી છેડીને કેમ છોડશુંરે ૩
જાણી જોઈ શું થાય છે છોટીરે, ખોલીવાત કરે છે ખોટીરે,
દીસીતી નાની પણ મોટી, છબીલી છેડીને કેમ છોડશુંરે ૪
લુંડીલૂલે છે જાણેરે, ગ્રહસ્થાશ્રમી શાસ્ત્ર તું જાણેરે,
તારૂં જોવયું મોટાં પ્રમાણે, છબીલી છેડીને કેમ છોડશુંરે ૫
પાડી ઊભરે કાપજુ જણેરે, ત્યારે દીન તારો નવ ખેરે,
મારા સરખો નર નહીં મળેરે, છબીલી છેડીને કેમ છોડશુંરે ૬
મુજ સુજને નહીં લીધુંરે, તેણે પૂર્વે પ્રાશ્ચિત કીધુંરે,

अरे अमृत अलापी दीधुं, छबीली छेडीने केम छोडयुं रे ७
तारा मनने शोडर सुजने रे, लुंडी ढन्नु न पीअ ज्योत्नु ने रे
त्यार केली प्यारी शुं धूने, छबीली छेडीने केम छोडयुं रे ८
सुणी अकडायुं अजणानुं मनरे, आंसु ढाळ्यां आपलोचनरे
थयो जोरीयाणो नुरगुण वनरे, छबीली छेडीने केम छोडयुं रे ९
अजणा रतीं गई नारीरे, माधव श्यामसुज विहारीरे,
वालो वल्लभनो वैकुंठवासी, छबीली छेडीने केम छोडयुं रे १०

गरबी ४थी.

राधीकाने कुंज थयुं अणगुं रे, ललीताने कहे उलीबनगुं रे,
मने वालानुं वणगण वणग्युं, सैयर शोरां मने तेडावजो रे १
घनशीं मधुं लागी धुन्यरे, सखीने कहीने थई सुन्यरे,
लीधुं राधाये जोत्यानुं मून्य, सैयर शोरां मने तेडावजो रे २
पछी सौ साखी समजे रे कहे छे रे, जन्यो जन्य विचारी ले छे रे,
सर्वे राधानी माने कहे छे, कानाने लजो तमे तेडावारे ३
आरा राधीका सामु लाणो रे, जेनो अमृतनो छे भाणो रे,
जनो धानो रस त न्हवाणो, कानाने लजो तमे तेडवा रे ४
जे तो कानो नंद डीशोरो रे, नरोदानो छजिलो छोरो रे,
जेनी पासे कराबो दोरो, कानाने लजो तमे तेडवा रे ५
धागी दुलाय राधा लोणी रे, जेने दुजे नाजी छे शणी रे,
गोविंद आपे कांई गेणी, कानाने लजो तमे तेडवारे ६
सुणी राधानी बनुनी लयरे, प्रेमे लागी प्रभुने पाय रे,
माधव पाजो मुरु घर मांय, राधाने कुंज मटाडवा रे ७
दामोदर आया दोर काढाडी रे, लेडे आसी राधानी माजी रे,

नर्ठ आली नरवरे नाडी, राधाने दुःख मटाडयारे. ८

हरी राधानी माने कहेछेरे, रामराम रापीआ मरेछेरे;
जेनो रुख राम ज्वर जेछे, परणावीने हरो पीर कीरे. ९

हुंतो आव्यो छुं राधानाधमनेरे, राधानी मा कहे पाउं जमनेरे;
जे रुचे तो परणाव्युं तमने, बोलेनु वचन अमे पाळशुंरे. १०

सुणीशामे नाडीमुकी देहीरे, वसुलुनने मीना पेठीरे;
हरआलीने हरी जेठी, बोलेनुं वचन अमे पाळशुंरे. ११

रोगदोग राधानो गयोरे, व्याधनो कालीजे थीरह्योरे;
घरकन्यानो विवाहथयो, प्रभुजी प्रेमेथी परणयारे. १२

गरबी. १ ली.

नंदना नानडीया. जेराग.

मुजने जडशोमां, वीठल तमने वारूं;
पुंठपडशोमां, सुणशो जाउं जारूं. ॥टेक॥

गाण देवीं तो दुःख लागे तमने, मारे मन विचारुं. मुजने. १

वणशे लाव्या रुंधकणो छे, छेडशुं लांजो नठारुं. मुजने. २

लोकदेखेने लांछन भेले, थाय वगोणुं अमारुं. मुजने. ३

सासरीयांवात सांभळीधीके, तमारुं न्याय तमारुं. मुजने. ४

भेणुंमारुंनें नणोदाजाले, पुंठे छे अमारुं. मुजने. ५

परपुरुषनो संग नकरीये, अमे नहिं नारी नठारुं. मुजने. ६

संगमां रंगमणे कमतरे, ना रहे छुल्याजारुं. मुजने. ७

नगांयहु रानुं पर्धजेसे, नानीपने डांठ सारुं. मुजने. ८

वत्सलना वाला हरजीवन, तम संग रहशुं सारुं. मुजने. ९

ગરબી. ૨ જી.

ભજનમાં ભળ્યા વિના, નથી તું તરવાનો;
દુરમતિ ટળ્યા વિના, સુમતમાં મરવાનો. ॥ટેક॥
મોહ માયામાં મૂરખ ભૂલ્યો, તે જન ક્યાં ઠરવાનો. ભજન.૧
જીવતાં સુકૃત થયું નહીં ત્યારે, મુઆ પછી શું કરવાનો. ભ.૨
ભોજનમાં ખરં કર ભેગું પણ, ત્યાં રોગ અરથ સરવાનો. ભ.૩
દુનીયામાં દેહ દુઃખ પડે તે, હરીવણ કોણ હરવાનો. ભ.૪
લાભ હરખમાં લાગીરી તારું, અંતે આંસુ ભરવાનો. ભ.૫
નથી ડરતો દામોદરથી, જમ જોઈને ડરવાનો. ભ.૬
અમૂલ્ય અવસર જાય છે તારો, પીઠુ ભવ વરવરવાનો. ભ.૭
આ અવસરે હરિ ઓળખે તો, ફરી નહિં જન્મ ધરવાનો. ભ.૮
વલ્લભ કહે જીવ સમજ્યો નહીં તો, લક્ષ ચોરાશી ફરવાનો. ભ.૯

ગરબી. ૩ જી.

ભક્તિ કર્યા વિના, તારૂં તેં સૌ ખોયું;
હરિ ધ્યાન ધર્યા વિના, પાષાણ ચિત્ત પરોયું. ॥ટેક॥
પાણ પીતળ ને લાડ લડાવ્યાં, તેમાં જીવત ડબોયું. ભક્તી.૧
દયાળના દાસનું ધામ નહીં છું, સારૂં સારૂં મંદિર જોયું. ભ.૨
બ્રહ્મ શિવ કર વિશારદી ન સેવ્યા, હરિજન નામ વગોયું. ભ.૩
અગ્નિમાં એઠું જુઠું હોમ્યું, સત્યજનમાં મળ ધોયું. ભક્તિ.૪
વલ્લભ કહે ધામ ધુમ દેખે ત્યાં, સરવેનું મન મોહ્યું. ભ.૫

ગરબી. ૪ થી.

પ્રેમે પધારો લાલ, અમ સંગ રૂડી રમવા;

व्हाला पधारो लाल, जम संग कुंजनी रमवा. ॥टेक॥
कुंजनी रमवा अमृत जमवा, प्रेहे लाग्यो छे दमवा. प्रेमे. १
शामळा सेवा करूं तमारी, आशा पुरो अमारी. प्रेमे. २
सखीयो फेरे छे संग सुजमीठुं, तेमें दखु नथी दीठुं. प्रेमे. ३
सासरीयामां मन रहे नमलुं, गोकुळ विना नथी गमतुं. प्रे. ४
सेजे सुतां नींदरा ना आवे, अंन ऊदक ना भावे, प्रेमे. ५
जोबननुं जेर मुजने दमतुं, समावे मन नथी नमलुं. प्रे. ६
नरनिंद्राथी जाडी जागुं, मोहन मळवा मागुं. प्रेमे. ७
नदेखुं ने रांडी रोउं, क्षुणे क्षुणे जोणी जोउं. प्रेमे. ८
रातदिन लीन थै लेलागी, मारे लेउ सुखमागी. प्रेमे. ९
जेम क्षुणीने अंतरजामी, रीझ्यो वल्लभनो स्वामी. प्रे. १०

गरबी. १ली.

पीऊरोन अने मोरीपीर. ए राग.

शामळीये कीधी सान सान, सनननननन. शामळीये. ॥टेक॥
कानुडानी वंसी सुणी, बनी गई बेभान भान,
भनननननन. शामळिये कीधी सान. १
पासे आवी प्रेमे नाची, वाले आप्युं बीडी पान पान,
पनननननन. शामळिये कीधी सान. २
घुघरा वाजे नेन अताये, गाये मूज मूज तान तान;
तनननननन. शामळिये कीधी सान. ३
तांण जांघ याले मुजने साले, पाडे मान पर मान मान;
मनननननन. शामळिये कीधी सान. ४
व्यासवल्लभनो नाथ विहारी, जे मारो जीवन जान जान

ढनननन न. रामग्रीये ग्रंथी लान. ५

सावणी.१ली.

तमु पैये मुज गुलाणी. ए राग.

साजनजने श्रोताजन सरवे, लावे लज्जा हरीने;
आ मुनरीआ है न जावे फरी फरीने, आ मुनरीआ है. १
लखा चोराशीमां सो फरीआ, समजो सायुं लागीने;
परंतु जन्म मरणी लागताणीने, परंतु जन्मे. २
आव्य अणर पेटने अवतर थी, दुःख पाम्यो हसीने;
गणीया थया तोये न मले छोडीने, गणीया थया. ३
पेटमां प्राण हरी त्यां सुधी, जीलो जरो नाडीने;
मुआ पछी, लेशो थोडुं हाडीने, मुआ पछी. ४
पक्षी पाय तो हरता फरो, मनमां लय लागीने;
पारधी हाथे नडे लक्षे जाणीने, पारधी हाथे. ५
पक्षीमां उत्तम अवतरशो, मीठुं बोलशो म्हालीने;
तो कोई पकडे, राखे पांजरे घालीने, तो कोई पकडे. ६
कीत पाजो तो सीत तापने, मेघ नो धाधारीने,
लोभी हरमां पेसो नजमारीने, लोभी हरमां. ७
आगी शीक्षा नथी दीधी, मानो सामुं करीने;
वल्लभ कहे छे, देह न जावे फरीने. वल्लभ कहे छे. ८

गरबी.२जी.

वल्लभ विठ्ठलजीनो. ए राग.

मदन मोहन मोरारी. तारीले नु तो.

એટલી અરજ છે મારી. ડુબ્યો છું હું તો. ૧
સઘળે વિશ્વંભર વ્યાપ્યો, તારીલે તું તો;
માતા ઉદર જન્મ આપ્યો. ડુબ્યો છું હું તો. ૨
રહ્યો નવ માસ માની કુખે, તારીલે તું તો;
મળ મુતરમાં મહા દુખે. ડુબ્યો છું હું તો. ૩
પછી સંસાર વાયુ લેયો; તારીલે તું તો;
માતાયે ધોયો ને લોયો; ડુબ્યો છું હું તો. ૪
પંચ વરસે શીખ્યો રમતાં; તારીલે તું તો;
દસે શીખ્યો સારૂ જમતાં. ડુબ્યો છું હું તો. ૫
પંદર વર્ષે જોબન વાધ્યું; તારીલે તું તો;
કુડાં કર્મમાં મન બાધ્યું. ડુબ્યો છું હું તો. ૬
કૃપાણો થૈ થૈને કરીજો, તારીલે તું તો;
અધર્મ અનર્થ કરીજો. ડુબ્યો છું હું તો. ૭
ધીરો ક્યાંનું લાગ્યું નાણું; તારીલે તું તો;
લક્ષ્મી લેવું કાંઈ ન જાણું; ડુબ્યો છું હું તો. ૮
લાઈને લામની કરૂપાળાં; તારીલે તું તો,
યાદ લાવું જમ્પાં બાલાં. ડુબ્યો છું હું તો. ૯
માત પિતાને ન સેવું; તારીલે તું તો;
જેથી તે અધર્મ કેવું. ડુબ્યો છું હું તો. ૧૦
લગની બ્રાહ્મણ નથી પૂજ્યા, તારીલે તું તો;
પઈશા સમેટવાના સૂજ્યા. ડુબ્યો છું હું તો. ૧૧
સાધુને સીધાં નથી દીધાં, તારીલે તું તો;
સે તો મશ્કરી કરા કીધા. ડુબ્યો છું હું તો. ૧૨
પુન્ય દાન વ્રતના શીખ્યો. તારીલે તું તો.

पेर पापी लखवा लीध्यो, कुभ्यो छुं कुं तो. १३
आखो जन्म अवरथा खोयो, तारीले तुं तो;
नथी नारायण सोधी लेयो, कुभ्यो छुं कुं तो. १४
सेवा अरचा नथी कीधी, तारीले तुं तो;
शी रीते थशे मारी सीद्धि, कुभ्यो छुं कुं तो. १५
मने लागे छे मोहन एवुं, तारीले तुं तो;
कुवा सत्यसंगीने सेवुं, कुभ्यो छुं कुं तो. १६
रळता खपतां उमर खोई, तारीले तुं तो;
रह्यो मायामां मोहोई, कुभ्यो छुं कुं तो. १७
हवे शुं करूं माया अळगी, तारीले तुं तो;
पलीयो पुंठण वळगी, कुभ्यो छुं कुं तो. १८
नथी शामळीया सेवन थातुं, तारीले तुं तो;
जेलजेला हाथ मारो सातुं, कुभ्यो छुं कुं तो. १९
तारा नामने रटि जौ छुं, तारीले तुं तो;
गांडो घेलो गुण गौ छुं, कुभ्यो छुं कुं तो. २०
प्रेमवाणी मुन पासे छे, तारीले तुं तो;
लोको गमे तेवुं कहे छे, कुभ्यो छुं कुं तो. २१
जेजे मैं तारां गीत गायां, तारीले तुं तो;
सवणुं मानसें जनडाह्यां, कुभ्यो छुं कुं तो. २२
अवगणो अरथे लेईने गारो, तारीले तुं तो;
लईमां वास तेनो थारो, कुभ्यो छुं कुं तो. २३
कहुं छुं हरी नामे तरस्यो, तारीले तुं तो;
मने पावन क्यारे करशो, कुभ्यो छुं कुं तो. २४
ध्यान धरीश एक वगां, तारीले तुं तो;

સકુછે પૈસાનાં સગાં, ડુબ્યો છું કુંતો. ૨૫
કહું ત્યાં સુધી પુંઠે ફરશે, તારીલે તું તો;
રળતાં સુધી લાઈ લાઈ કરશે, ડુબ્યો છું કું તો. ૨૬
મુજે કુહાડરો પગે હાથે, તારીલે તું તો;
ત્રીકમનામ તારૂં થાશે, ડુબ્યો છું કું તો. ૨૭
થોડું કહ્યું ત્યો ઘણું માની, તારીલે તું તો;
ભક્તિ કરીશ તારી છાની, ડુબ્યો છું કું તો. ૨૮
દામોદર દરશન દેજે, તારીલે તું તો;
સંને ભાણ સાબરાની લેજે, ડુબ્યો છું કું તો. ૨૯
બ્રાહ્મણ લરવાડી મેવાડો, તારીલે તું તો;
લરવાનો તાપ ટાહો પાડો, ડુબ્યો છું કું તો. ૩૦
ન સુઝ્યો ભજન કામની, તારીલે તું તો;
વીનતી વલ્લભરામની, ડુબ્યો છું કું તો. ૩૧

ગરબી ૯.

વીઠ્ઠલ વિનંતિ સુણો, જો અંતરજામી;
તારા જનનમાં છું ઊણો, ગરૂડગામી. ૧
કુંછું કુકીતનો ભરેલો, જો અંતરજામી;
પરોપકાર ન કરેલો, ગરૂડગામી. ૨
હંસા પાતાં જેયું હરી, જો અંતરજામી;
દીઠાનું પાપકર્મ નરી, ગરૂડગામી. ૩
દુરીજનના હાથે આવ્યા, જો અંતરજામી;
પુન્યમાં પગ આડા ઘાલ્યા, ગરૂડગામી. ૪
ગરીબોને દુઃખ દીધાં, જો અંતરજામી;

देवदर्शन नथी कीधां, गरुडगामी. ५
त्यां निंद्या थाय घणीयो, जो अंतरजामी;
त्यां जेवी हायेश लणीयो, गरुडगामी. ६
पर आत्माने दुःखाव्या, जो अंतरजामी;
जीभना रसे स्वाद मुकाव्या. गरुडगामी. ७
समज्यो त्यारे हरि कई, जो अंतरजामी;
जे पापथी केवी रीते छुटुं, गरुडगामी. ८
काया छोडीने जईश ज्यारे, जो अंतरजामी;
शी गती थाशे त्यारे, गरुडगामी. ९
जमडानो भय भारे लागे, जो अंतरजामी;
मार मोघरीयोना वागे. गरुडगामी. १०
बळावे धीकता अंगारा, जो अंतरजामी;
चीथरावे काष्टना भारा. गरुडगामी. ११
जुलम जातिशी आरंभे, जो अंतरजामी;
वळगाडशे ऊने स्थंभे, गरुडगामी. १२
शीक्षा साथे जम रोशे, जो अंतरजामी;
नर्कना कुंडमां जोशे, गरुडगामी. १३
ते जीव रणवानी क्यारे, जो अंतरजामी;
तुं विना पार कोण ऊतारे, गरुडगामी. १४
भूल्यो प्रभुज्यो तेमां कुरज, जो अंतरजामी;
दयाळु कांई दया धरजो, गरुडगामी. १५
जन्म जीव छुं हरजी तारो, जो अंतरजामी;
अपगुणनो जोशो मारो, गरुडगामी. १६
हार्यो संसारमां सर्वथी, जो अंतरजामी;

ગુરુ વિના છુટકો નથી, ગરૂડાગામી. ૧૭
ઉગ્યું ત્યાં સુધી મહેર કરી, ઓ અંતરજામી,
અંતે ગુરુને આવવું પડશે, ગરૂડાગામી. ૧૮
હાલ હ્યાં કાહાડીશ જનમારો, ઓ અંતરજામી;
પછી ક્યાં છું નાશી જનારો, ગરૂડાગામી. ૧૯
તારા ભજનમાં ને ભણિયાં, ઓ અંતરજામી;
જન્મ મરણ તેનાં ટળિયાં, ગરૂડાગામી. ૨૦
વિભીષણે સેવા કીધી, ઓ અંતરજામી;
પોર ચોકડી તેને દીધી, ગરૂડાગામી. ૨૧
તને ભજ્યો તેનું દુઃખ કાપ્યું, ઓ અંતરજામી;
ધ્રૂવને અવિચળ પદ આપ્યું, ગરૂડાગામી. ૨૨
વીદૂર ભક્તની ભાજી લીધી, ઓ અંતરજામી;
જમીને મોક્ષગતી કીધી; ગરૂડાગામી. ૨૩
સુધંનવા સાથ કઢા કાઢી, ઓ અંતરજામી;
ત્રીકમ તેં રહાડી પાડી, .. ગરૂડાગામી. ૨૪
શબરી બાઈનાં બોર લીધાં, ઓ અંતરજામી;
ગાંડા ઘેલાને પાવન કીધાં, ગરૂડાગામી. ૨૫
કુબજ્યાને તારી સંગ રસીયા, ઓ અંતરજામી;
પ્રહ્લાદને સ્થંભે વસીયા, ગરૂડાગામી. ૨૬
નરસૈં મેહેતાને તમે મળિયા, ઓ અંતરજામી;
સાકુ સાન રાજીને વળિયા, ગરૂડાગામી. ૨૭
એવાં ભક્તોનાં કાર્ય કરતા, ઓ અંતરજામી;
પાર ન આવે ઓ ભરતા, ગરૂડાગામી; ૨૮
સૌને તાર્યા તેવો તારો, ઓ અંતરજામી;

જન્મ મરણથી ઊગારો, ગરૂડગામી. ૨૯
વત્સલ કહે લાગું ચરણે, જો અંતરજામી;
કહું છું તમારે શરણે, ગરૂડગામી. ૩૦

ધુન્ય.

રામ કૃષ્ણ કિરતાર, ગોવિંદ ગીરધારી;
મુકુંદ મોહન વીઠ્ઠલ, માધવ મોરારી; ૧
રામ કૃષ્ણ કિરતાર, ગોવિંદ ગીરધારી;
મુકુંદ મોહન વિઠ્ઠલ, મા ધવ મોરારી. ૨
રામ કૃષ્ણ કિરતાર, ગોવિંદ ગીરધારી;
મુકુંદ મોહન વિઠ્ઠલ, માધવ મોરારી; ૩
રામ કૃષ્ણ કિરતાર, ગોવિંદ ગીરધારી;
મુકુંદ મોહન વિઠ્ઠલ, માધવ મોરારી. ૪
રામ કૃષ્ણ કિરતાર, ગોવિંદ ગીરધારી;
મુકુંદ મોહન વિઠ્ઠલ, માધવ મોરારી. ૫

આરતી.

રવીયે શ્રી રણછોડ, હૈ હૈ રવીયે શ્રી રણછોડ,
કૃષ્ણ કૃપાળુ કનૈયા, પુરો મનના કોડ.
હૈ હૈ હૈ હૈ શ્રીરણછોડ
સોમે સુંદર શ્યામ, હૈ હૈ સોમે સુંદર શ્યામ;
દેવકી નંદન દામોદર, નારાયણ નરસીંહ નામ.
હૈ હૈ હૈ હૈ શ્રીરણછોડ ૨
મંગળે મોહન, હૈ હૈ મંગળે મોહન;

રસીલા છેલ છોગાળા, જુગધીરી જુગલજીવન;
જૈ જૈ જૈ જૈ શ્રીરણછોડ. ૩

બુધે બંસીધર, જૈ જૈ બુધે બંસીધર;
મોરલીધર મુકુંદ, નમે નારી નર;
જૈ જૈ જૈ જૈ શ્રીરણછોડ. ૪

ગુરૂજે ગીરધારી, જૈ જૈ ગુરૂજે ગીરધારી;
ગોવિંદજી ગોપાળ, માધવ મોરારી.
જૈ જૈ જૈ જૈ શ્રીરણછોડ. ૫

શુક્રે શામળિયા, જૈ જૈ શુક્રે શામળિયા;
પરમેશ્વર પુરૂષોત્તમ, પ્રભુ પાતળિયા.
જૈ જૈ જૈ જૈ શ્રીરણછોડ. ૬

શનીજે શેષે નાથ, જૈ જૈ શનીજે શેષે નાથ;
હરજી અંતરજામી, સેવક જનને હાથ.
જૈ જૈ જૈ જૈ શ્રીરણછોડ. ૭

આરતીના સાતે વાર, જૈ જૈ આરતીના સાતે વાર;
ગાય સીખે ને સુણે, તે ઊતરે ભવપાર.
જૈ જૈ જૈ જૈ શ્રીરણછોડ. ૮

વૈષ્ણવ ગામોગામ, જૈ જૈ વૈષ્ણવ ગામોગામ;
ગાશે તે વૈકુંઠ જશે, વીનવે વલ્લભરામ.
જૈ જૈ જૈ જૈ શ્રીરણછોડ. ૯

સમાપ્ત.

वल्लभकृत काव्य.

भाग २ जो.

गरबी १ ली.

वचन आपीने अळगा थया. ए राग.

राधिका रडीने कहेछे, मारा वाला; नहिं आवो हवे नाथ रेजी;
नेंने नीरधारा वहेछे, मारा वाला; आवशुं तमारी साथ रेजी. १
नेह करी छेह न दईये रे वाला, कोटीक पापमां पडीए जी;
जीव लाग्यो तो आड लेईये रे वाला, नारने कहीना नडीए जी. २
अमे हारी दीन केम काढशुं रे वाला, कोनुं लेई लेईने मुजरे जी;
आंखुं आणी रात पाडशुं रे वाला, केम जमारो कुजरे जी. ३
नित्य मारा कुंजथी हालता रे वाला, क्षण पाछा आजने रेजी;
दगो देतां शुं नथी लाज तारे वाला, मनडुं कां कठ्युं महाराज रेजी. ४
एवी शुं तारी रीत कां परी रे वाला, कोने ओरमाणुं हाथ रेजी;
कोण धरी दूध आपशे रे वाला, कोण देशे जळ भरी आथ रेजी. ५
कोण कुमळी लोग लोगवे रे वाला, कोण अधरामृत पाजशे रेजी;
कोण संजोगी भोग भोगवे रे वाला, कोण खंडवाणी पाय राजशे रेजी. ६
कोण अतीआसन साथी रेने वाला, रमी रंगरस कोण करशे रेजी;
कोण अंगसंग रंगथाथी रे वाला, कोनो कामनमपर करशे रेजी. ७
जेथी सर्व सोबतनाथी मरशुं रे वाला, केम ब्रह्म वध नावे ठायरे जी;
हूं पये आपघात करशुं रे वाला, कुरी कुरी जवडो आयरे जी. ८
विनती वनीतानी मानजो रे वाला, आओ न केरवाय तापरे जी;
मन ताणवो होयतो ताणजे रे वाला, वहेवानो वायनथर पापुरे जी. ९
घणुं कहेवा रहे परतुं नथी रे वाला, घेर आवजे मात मारी वाट रेजी;
प्यारनी मरछुं नथी मथी रे वाला, नथी समजता घाट रेजी. १०

વજોગણું ઘરીને આવી છું રે વાલા, મારે જીતાવણી વાજી રે જી;
વલ્લભના પ્રેમ લાવી છું રે વાલા, આણના ઘોતો કુંજ ઉરે જી. ૯

ગરબી ૨ જી.

જીલ્લાર કહો સ્યામ મારા સમ છે રે વાલા, જાઉં મેં છૈને રૂંજ ઓરે જી;
આપ ઘીર કહો કાંહાંન કેમ છે રે વાલા, અતિ જીતાવંપા માંથી આરે જી. ૧
રંગીલા જી રજણાવીસ્યાં ગોરી રે વાલા, આ રથિના કોણ મારે મેલી રે જી;
છેક છેલ છાંછવારું વરીશે રે વાલા, ધીક છું રે મુજને મેલી રે જી; ૨
આંસુડાં પડાવે રું આવે હવે માં રે વાલા, શોપજ્યો વિઠુલ પર આવાંક રે જી;
કુંવર હીસકો હરસા પિમાં રે વાલા, આમ જવણું વરી કાંક રે જી. ૩
કાહોલોને હસાવ લાગું પાવલે રે વાલા, પાપિ રૂપાલવ નામી રીરી રે જી;
તમ છંદ છાંડી મારે નાવલે રે વાલા, રંગીલા વીરી રાંક પર રીસ રે જી. ૪
વાંક વનીતાનો આવે હિંડતાં રે વાલા, નથી નજણી ન્યાણી વાટ રે જી;
તો હ્યે પણ પ્રીતમ રું પીડતા રે વાલા, મારે જીવને જીવ્યાર રે જી. ૫
કેમ કૂં કું વજી તો માન શે રે વાલા, વહી મય મનકાનો વ્હેમ રે જી;
તાવો તેલ ગ્રકુ સાચી લાગણી રે વાલા, પછીથી પોરવો પ્રેમ રે જી. ૬
દૈજીન રેહેવાય કુરૂપ મારા વાલા, ઓર વેદના વ્યાપી પાય રે જી;
કુટાસ કણ કામ કુપ મારા વાલા, ઝરરર ઝ્યર ઝરી જાય રે જી. ૭
રાંકને તો કાંક રસ્તો આપોને રે વાલા, જુવતી જે ઉછું વેહ્ણાવે રે જી;
કાળ જનું કષ્ટ કૃષ્ણ કાપોને રે વાલા, વીનવું વલ્લભનાનાથ રે જી. ૮

ગરબી ૩ જી.

પીમળા ન પધારો પીહેરી વેરો પ્યારાં, તમ નુજ્યનહિં મારે પ્રેમ ઘણું;
ગયા પછી ઘડી ગોઠતું નથી જો પ્યારાં, અતિ જંગ ઉપની આપ ઘણું. ૧

पासे रही प्रीतडी लगाडी छे जो प्यारां, पीलेंगे वधे वडी वेदना रे जो;
पलके पलके जुयो मारा प्राणमां जो प्यारां, सांभरे छे वेणलां रे लेहना रे जो. २
घरमां घडी गोठतुं नथी जो प्यारां, नथी गोठे क्यारे जंगलरे रे जो;
काजु जोली जोली प्रीत चोरी युं जो प्यारां, लगारे न कृपे श्रीलनारे जो. ३
रूपरंग अंगनी आणा घणी जो प्यारां, पण ते सुलावनावे हृदये जो;
ज्यारे तमारुं दीठुं मुखडुं जो प्यारां, त्यारे लागुं चंद्र थयो दीठये जो. ४
सरवे रीतमां सासरे संपरे जो प्यारां, लमके ठमके घमके घरमांय रे जो;
सेज्यो समारी करे दीवडा जो प्यारां, तेवुं दीठी हलकुं लायरे जो. ५
लणपान पीडीने दे प्रेमथी जो प्यारां, हसी हाथे नांखी देतां पीयो जो;
तमे मने तरछोडीने गयां जो प्यारां, प्रेहेवनही थी आकु जाणियो जो. ६
काणलुं कारमुं कुटाय छे कारमुं जो प्यारां, कोने दरसाउं जोली ओररे जो;
कोणी करनीरी है जे जणे जो प्यारां, पीतडुं लेहाय लगरपुरे जो. ७
सर्वछंद छोड्यो तम संगथी जो प्यारां, करी करी देखुं जेक जापने जो;
तोये तमे न छेवरस्यां वेगळां जो प्यारां, तेरवाय नहीं तन तापने जो. ८
वस्त्र शणगार देखुं तम तणां जो प्यारां, तेम ऊठे अति अंग आग रे जो;
दुनीयां कहे दीवानो थयो जो प्यारां, माटे नथी जोलवानो लाग रे जो. ९
अंतरनी वात कोने कहुं जो प्यारां, केडे पाथी लक्क हांसी थायरे जो;
मनडुं मारी मारीने मरुं जो प्यारां, शुं रह्यां मैहेरीयामांय रे जो. १०
रूपनो रीस जंतलेवो धारी जो जो प्यारां, कुकरी घरी रह्यो ध्यानरे जो;
जेम जुजे चातक गमछती जो प्यारां, तेमं समरुं लूसी लानरे जो. ११
जेम पात्र कुयाग्यमेघने जो प्यारां, तेम पाहीने लेणी वाट रे जो;
जेम ताके मंजारी मुषकने जो प्यारां, जेम टीटोडीनो पोकार रे जो. १२
जरा जे तमोने नथी विसरयां जो प्यारां, मनवायुं श्रीलनार लेहने जो;
तोये पण चाल्युं चपातुं नथी जो प्यारां, जेवो वह्यो तम पर मोही रे जो. १३

केम जेठां अरथार भूलीने जो प्यारां, केम पडयुं पीयरीये मनरे लो
मुओ मात तात भ्रात भगनीने जो प्यारां, साच्य वोज मारी जेनरे लो १४
वांकां नेंनच्येन चलावतां जो प्यारां, छणके मरडतां मुखरे लो ;
हसी हसी भेटतां अंगथी जो प्यारां, तेथुं सांभरी जाय मुजरे लो १५
घडीमां माक्रमोडे मागतां जो प्यारां, घडीमां भेडतां जे हर्षिरे लो
घडीमां रीसाईने बेसतां जो प्यारां, तेथुं भेई मोही पडयो नापिरे लो १६
नुघरां जनीभुक्यो नायलो जो प्यारां, तेन घटे साथवी नाररे लो ;
व्यासना स्वामि शुं सहारहो जो प्यारां, अंते पामशो जो धाररे लो १७

गरबी. १ली.

चाल लटकनी.

म्हेल्यां विसारी, व्हाले मारे म्हेल्यां विसारी. ॥टेक॥
गोकुळ मुकी वृंदावन वाध्या, ठग थया गिरधारी. व्हाले. १
चिरंचास आपीने व्रत वाळ्यां, कुब्जामां भीतारी. व्हाले. २
नाख्यां रे दुःखमां ने सुखसुखमां, कोक भणी नारी. व्हाले. ३
नथीरे गमतुं मन मारुं भमतुं, शुं करुं भीयारी. व्हाले. ४
हरीशुं हळवा कुंभणी भणवा, पण लगल चतारी. व्हाले. ५
भोजननुं नर चाखरे जेवो, वहीगयो वेहेपारी. व्हाले. ६
काम भेडी पुंठेथी तोडी, द्याणे दीलदारी. व्हाले. ७
चार भेईने रोई रोईने, हवे हुं गई हारी. व्हाले. ८
माया चढावी सौने रडावी, मोहन गया मारी. व्हाले. ९
वल्लभनो नाथ वचने छे विलो, कसोटीमां को यारी. व्हाले. १०

गरबी २ जी.

चीत लीधुं चोरी, चतुरा जा, चीत लीधुं चोरी. ।।टेक।।
भोली भोली मने बंधथी बांध्यो, घेलो कर्यो गोरी. चतु० १
वीराण वाणी तन जेतुं ताणी, काणनुं कोरी. चतुरा० २
म्होरारे मनना मरम मारीने, छेतरी गई छोरी. चतुरा० ३
जेक उपर जली हैयुं न करश्युं, धंधो धारयो धोरी. चतुरा० ४
दगो देवाने द्रव्य लेवाने, माया मुको मोरी. चतुरा० ५
व्यासना व्हालावाण कोई वजन्युं, दील दाज्युं दोरी. चतु० ६

गरबी ३ जी.

करी गयो घेली, गोवींदवर करी गयो घेली. ।।टेक।।
घेलीशी कीधी सुधबुध लीधी, सांभळो साहेली. गोविंद० १
बंसी वगाडे चटकी लगाडे, नवुं नेवा केली. गोविंद० २
काळज कुटायछे शरीर सुकायछे, आंजे आंसु हेली. गो० ३
सपनामां काले करी नंदलाले, रमीने रंगरेली. गो० ४
मुखनुं मीठुं नींद्रामां दीठुं, उठी थई जेली. गोविंद० ५
प्रीत करी लीम्हें तो हरीथी, न समजी पेहेली. गोविंद० ६
मरीयादा जोई मोहनने मोही, वातो जघे केली. गोविंद० ७
वचननो कायो न मणे आव्यो, नहिं कोईनो जेली. गोविंद० ८
व्यासनो स्वामी तेमां शी खामी, हुं रंकने मेली. गोविंद० ९

गरबी ४ थी.

नजरी न्हुगरी, राधानुं नजरी न्हुगरी. ।।टेक।।
हुं नंदलालो, अतीतानो व्हालो, तारथी गयो हरी. राधा० १

सुंदर कांन्तीथी लूब्ध्यो ल्वांन्ती, लटु थयो कुंवरी. राधा २
पांपण काणी भ्रगुटी कृपाणी, ल्वाणी ल्वुरडी ल्वरी. राधा ३
कुललडी अल्लयज दीठी, साकर ल्वरी नरी. राधा ४
मधुकरुं लाणे कुमडो अ जाणे, फुरीफरनारी भ्ररी. राधा ५
सरपे छे सामाले लूब्ध्याना लामा, पण तुं प्यारी परी. रा. ६
ल्वेथ मनुष्ची रुपतपस्वी, ल्वेनामां ल्वयंठरी. राधा. ७
दीवस नीसाजे प्यारे दीसाजे, कांकां मारुं करी. राधा. ८
छेल छबिली रुडी रसीली, नदेली छेहू छरी. राधा. ९
प्यारननो स्वामी कुरदीरानामी, पील थयो सुंदरुं करी. राधा. १०

गरबी. १ ली.

डोल्लीरे अलबेली अली, नारे केहेवुं होय ते कुं;
मीथ्या मुमतमां मापुं कुराघे, पायल्लेजनननो जे अली. केहुं. १
रही आणुं रुप रंगने जंग ते, सुसी ल्वेसे ये;
नारीतारां नानां नेंननां कयार, प्रीतनां थोराण छे. अली. २
अज्जर ल्वुपंती ल्वदे ल्वहुगरी, तन ताणुं भारुं ते;
आकु अवकुं डोलटुं अजजा, लाणे जोतां ते. अली. ३
जावरी जनी आणातुं नजोले, साणे जा धीसें;
अपरसर आवो हवे नहिं जाये, रंगीली रमवा रे. अली. ४
मान कह्युं मान्य नी मत मेली, जेसी येजे ल ऽजे;
मोहन मारा नेयो नहिं मणे, लालननो ल्हावो जे अ. ५
कामनी काणल्वु कुरायछे कयारनुं, मुफल्वेयुं तारुं मे;
हवे हैयुं हायि रेतुं नथी हुंडी, व्यापी गयो घणो प्रे. अली. ६
कुरंगकामनी केहेले कु, थरो नारी लगले,

વ્હાલો વલ્લભનો વિકણ થયો છું, હવે લો હાકડી દિલ્લી ૭

ગરબી ૨૭.

મોહન મારગ માહ્યરો રોક્યો, દામોદર દેખીને દુખી થૈ;
અબળા જાયે ને જોય તું મારે, સૌ સરખી કુંને. દામોદર ૧
માતને તાતને ભ્રાત ન ગરાં, ગયાં વૃંદાવન વૈ;
નકામો નવરો નડે છે મુજને, ક્યારની ઊભી રૈ. દામોદર ૨
માતની મોકલી મથુરાં મ્હારે, વેચવા લવું છે મૈ;
સાસરીની સગી સાત સૈયરો, મને મેલીને ગૈ. દામોદર ૩
તે સરખી સાહેલી સાથી સૌ, સાસુને દેશે કૈ;
સાસરે સાસુ સસરો પુછશે, શું કહીશું ત્યાં તૈ. દામોદર ૪
નેઠ નેણાણી નેરાવર આઝાં, કેહેશે શું ઊભી તૈ;
નણદ ન્હાંની નઠારી છે બીજી, બાઝ્યા લાગશે બૈ. દામોદર ૫
પરણ્યો પીટ્યો પાપી પાડો પીધો, ફેરો ન જાયશે હૈ;
વલ્લભના વ્હાલા વણગી ઊભા, છેક છેડો શું સૈ. દામોદર ૬

લાવણી ૧લી.

કૃષ્ણ કહે તું સુનજે ગોપી, મગરૂરી કાયકું કરતી;
તેરે જેસી મેને કોયન દેખી, મીજાજ મદમેં ક્યું કરતી. ૧
લાંબે કેસ છટકાતી છાતી, કરતી નેનકા નીજરા;
તેરે સીરપર મટુકી મહીકી, દે દાણ, ઊનકા ઠેજરા. ૨
પતલા બદન તેરા ચંદ્ર સરીખા, લગતી હે હમકું પ્યારી;
કરોડ કામની દેખી આંખસે, આપ સુરત સબસે ન્યારી. ૩
મથુરા દેખ મેરા મીન ચોરતી, ઠેરાઠ નેનનકી કીકી;

रंग गुलाबी अंगपर जरसें, सब शामा तुमसें फीकी. ४
झांझर झमके प्यारी पाउंमें, अंगुठेमें अंगुठी;
गोरा श्यामपर शांम बालके, नागन जेसी लट छुटी. ५
अधर दबाती कुसुम बजांधी, भ्रमर लगुरी हे जाडी;
गोरे गालपर छुंद छुंदाया, नथनी सुंनेसें टांकी. ६
चोली चपट चामडी चुसती, तंग रबी तेरे तनमें;
लिंबु सरीखे कठण कुचहें, खूब जाये मेरे मनमें. ७
दोनुं होठ पर हिंगणोक लगिया, नासीकानी रमण सुंजाणी;
दंतमें दोनुं रेखा चळकती, रंगीली रंगकी ले ताली. ८
म्हो देखलाके मारा मुजकु, ठाठ घाट ओर अंग अडा;
वल्लभका प्यारासें प्रीत कर, ले में तुजकुं पाउं पडा. ९

लावणी २ जी.

तुमके सुंदरी कहे शामकुं, मत जोओ तुम मीलनमें;
गामकी गोपी घेली बनाता, लकुगरके छेलानमें: १
लाज जेसी हमकुं मत जानो, कायकी मंगते होताली;
म्होजत मीलाने मीठा जोबनता, होंगी में मुखसें गाली. २
तुम तुमारा कुसेन कीरेगा, लालच गा जो होत बजुरा;
में ठगीयन ठगनेकुं पीछानुं, सबी ज्ञानमें हुं पुरा. ३
लज चतुराका मीत यमकाता, नरमाईसें नकसजेला;
जोब देखके डरता पीछा, कीससें नाम तु नहिं देता. ४
पोउं मत पडो शांम हमारे, जेसी ओर जापकुं कथा पडी;
राधा जेसी मीली रंगीली, सुरत उनकी फ़ूल जडी. ५
पंदरा बरसकी उमर हे प्यारी, दीलदार गजब हे गोरी;

ऐसी छबी क्युं छोडके बोलाता, मेंक्या चीत्तलीयाचोरी;
वल्लभका प्यारा रोन्यारा, भजत कोई दीन जानेदो;
अब सीरपर मटुकी तपती, मथुरां मोयकुं जानेदो. ७

लावणी.१ली.

बुरी रहो सनंमन मेरा जी. ए राग.

हमकुं छोगाले छोडी, तुम सुनो सजी. हमकुं छोगाले छोडी.
छोगालो जडो जे भाल, बचनको बुरो; १ टेक.
पेलेसे महोबत करके, पीछे क्युं बुरो;
में महोबत दीनुंसे रहीती, दोनु करजोडी. तुम सुनो. १
मेंने कीया जान जीछोना, तोबी नहिं मेरा;
दो दीनकी महोबतमें क्युं, होवे तेरा;
राधासें जूज दीलहार, दोसती तोडी. तुम सुनो. २
जूज नटुगरी बंसीमें, तान उडावता;
मेरे जे सीजाली तोसी, कुजडावता;
दील रखो याद जद, महोबत करनी थोडी. तुम० ३
कछु कहीजे दीलकी बात, गुपत समजाकी;
अब जुगमें करत कलेत, बांसीयत जाकी;
मेरी संग महोबतकी बात, गोकुलमें कोडी. तुम. ४
कुल मीलाया जमुनातीर, नीरसें छांटी;
मेंने मीलकर करकर, हो चार गालीजांटी;
वल्लभका नाथसें चली, मुज मरोडी; तुम सुनो. ५

लावणी. २ जी.

राग ऊपर नो.

मेरे मन लेता है छीनी, देखो देखो सखी;
मेरा मेरा मन लेता है छीनी. ॥टेक॥
नैन तुमें करता चेन, मोयकुं कोसलाला;
सीरपर डालत है हाथ, बुरा लगता लाला;
मेरा अधरका रसकस लीया, नरम कुंजकीनी. देखो. १
करके दो अंजे हाथ, नाथ खिडवाला;
छटकेल नंदको लाल, मुजकुं सताता;
सब अंगका रंग उड गया, चतुराई चीनी. देखो. २
कीस्तरे गोकुलमें रहुंगी, मात मेरी परखे;
दंत घाव पडे मेरे गाल, छुपाउं क्या करके;
मेरा जोबन कीजाडियां, जंसीधरे लूट लीनी; देखो. ३
जावो जावो मुजकुं छोडावो, मन लगता है;
नहिं छोडता छबिला, घरमें घरमें जाता है;
तुं हमकुं लाई कोसनाके, कृष्णकुं दीनी. देखो. ४
कहे हरिंगी में जात, गोकुलमें लके;
जेसी हम सब आपका हाम, करत हो जोके;
वल्लभका नाथ करडारी अंज, रंगलीनी. देखो. ५

ठुमरी. १ ली.

रथपर रघुनंदन जेराग.

जाओ जाओ रे जंसरियां, बीहारी लालनकी;
घुंम मची जिंदगानलुमें, जाओ जाओ. ॥टेक॥

रासरमावततानउडावत,तालावेनीलगीमुरलनमेंआ. १
घुमघुमघुमघुमछींछींछाडी,घुघरूघमघमगीडगीडताडीं;
लखोहासरणाई सुनी कानतुमें, आज. २
लणतरंग मोरचंग मरदंग नसतरंग;
धाडीटधाधा नरघु जले मानतुमें आजआज. १
कुडकुडकुडकुड कीडकीड कीडांग,कीडताल करातीहें;
करकरकरकर कुछीकीरे, ध्यानतुमें आजआज. २
लटक करत पाउंपटक फिरतेहे;
वल्लभकोनाथ आयो दरसतुमें. आजआज. ३

राग ठुमरी. २ जो

सुनो सुनोरे सखी, सुल स्रवणसें सुनो,
बंसी जलजमुनातटमें, सुनो सुनोरे. ।।टेक।।
बंसीजलनई नीतलनई,पीड लगीमोयघटमें. सुनो १
सज सुधलीनी, रंगमें लीनी;
लख्यकुर्ध नागर नटमें, सुनो सुनोरे. २
नाथ वल्लभको लहुगर कुजके;
माहा मोहनी बंसी जटमें. सुनो सुनोरे. ३

गजल. १ ली.

नागनके जम्येना. जेराग.

ध्याजसें दोस्ती दीलदार मेरे लगीहे,
दो च्यार दिन लयेलगवतसें लगीहें. ध्याजसें ।।टेक।।
मेरा प्रान प्यारा छोड, करके गयाहे;

नीरदेने नाथ मेरा, ऊनकुं क्या दया है;
कोई मीसी सोकनसो, शामकु ठगीहे. दयालसे. १
जीउलकुं अस्थ डीये सो, नाहि जाता है;
दुरसें देखी दोस्तदार, खल्ल ल्लता है;
लल्मी ल्लेरावर कोई, ल्लदुगार लगीहे. दयाल. २
पीर पीउं ऊनकी, नाहि दाख जातीहे;
दम दार मेरी छाती सो, ल्लल्ल ल्लतीहे;
ल्यासका नाथकुं नारीथें, कोन सगीहें. दयाल. ३

राग कल्याण. ताल.

सखीरी सुनो शाम, वे बंसी बजाता;
मीजाके मधुर सुर धून, ग्यानसें गाता. सखी. टेक.
छुम छुम छमकुं नाम्छाती, पाती, पटके;
बोलाला सब्जी ओी ल्लनार, हल्के लटके;
तान परसें तानमान, धूनकुं गाता. सखी. १
नंदलाले नेननके, मारा मोल्लरा;
क्याकरुं कुलेन्न र, ल्लप्तो निथारा;
बोलकर बंसीजद, सजनकुं मिलाता. सखी. २
मेरा मीत चोरा कुछ, ल्लदु करके;
ससुरथाकी चोरीसो, मन ठरके;
वल्लभका नाथ मेरे घर, क्युं नहीं जाता. सखी. ३

गरबी. १ली

ओधव पाछ जमने. ए राग.

केम कांई लाल्लन आवीरे, नंदनालाल तमने. ॥टेक॥

રાધા રંગીલી, રૂપે રસીલી,
તે મુકી કુબજ્યા ભોળાવીરે. નંદના. ૧
કુરૂપી કાળીને આપણ વાળી;
તે કુભ ઊછંગે કાવીરે. નંદના. ૨
નફર બાંદીને ગોબર ગાંદી;
તેની શું સામગ્રી લાવીરે. નંદના. ૩
નહીં શરમાણા ને નહીં કરમાણા;
આરે વકોણે જતાવીરે. નંદના. ૪
બોલે કરાણું ને, મ્હોડું કરાણું;
તે કોણે સંગ સોહાવીરે. નંદના. ૫
જે ગુણ એવા ગણાયા તેવા;
કોણે આ મુક્યા જનાવીરે. નંદના. ૬
મેલાંથી મેલાં ને કીધાં છે ઘેલાં;
કાંઈક જાદુ કરાવીરે. નંદના. ૭
લીધા વશ્ય કરીને, લુચ્ચી લરીને;
માટે તે નગરમાં આવીરે. નંદના. ૮
કુંગાળ સંગે, શું રહ્યા રંગે;
લોભ વર નાંખ્યા, લજવીરે નંદના. ૯
વ્યાસના સ્વામિ કું પસ્તાવો પામી;
રાધા શું જીવ જોડાવીરે, નંદના. ૧૦

ગરબી. ૨૭.

એકવાર ગોકુળ આવોરે, મોહનલાલ મળવા; ટેક.
મથુરાં વાસી થયા અવિનાશી;

કુબજ્યાએ લીધો લ્હાવોરે, મોહનલાલ ૧
મને મોકલીછે રાધા સખીયે;
કહ્યુંછે લાલને તેડાવોરે. મોહનલાલ ૨
નમેરા થઈને ચાયછો વહીને;
કાંપણ રીદ બતાવોરે. મોહનલાલ ૩
ગોપી ગોકુળીએ, પ્રેમ વ્યાકુળીએ;
આવી સૌ તાપ સમાવોરે મોહનલાલ ૪
કઠણ ન થઈએ, દગો નવ દઈએ;
શામ સાચા હવે થાવોરે. મોહનલાલ ૫
કોઈ દિન મળશો, જુગમાં ભળશો;
ઊંચે મુખ બોલતા નહીં ફાવોરે. મોહન. ૬
ગુણવંત ગોરી, લખુભનીછોરી;
મુકુને દેવરુ દાવોરે. મોહનલાલ. ૭
મથુરાંથી વહીને, મારગ સહીને;
આળકાજ ગોકુળ આવોરે. મોહનલાલ ૮
તેવું ન કાયેતો મનમાં આયેતો;
મુજ સંગ નેહેસો લાવોરે મોહનલાલ. ૯
વ્યાસના વહાલા, ન થાજો કાલા;
થાને જુઠા સમ ખાવોરે. મોહનલાલ. ૧૦

ગરબી ૧લી.

રાગ મધુકરનો.

રાધીકા રહીને ભોળીયાંરે, મુકીગયા જદુરાય;
સુનાંમંદિરને માળીયાં મને, ઘરસીઆયા ધાયરે. પીઠળ્યા
વીતારે ૧

सुनी पडी मारी सेजडीरे, नींद्रा न आवे लगार;
अंन उदक भावे नहीं मने, लखवा न गमे शणगाररे. वी० २
आंखडी न गमे आंजवीरे, होळवा न गमे केश;
खाधुं पीधुं मने नागमे मारो, जाणो पेहरवो पेरवेषरे. वी० ३
शुं कहुं सैयर शामनेरे, सुतां थाय सपंन;
उंघमां फरी कहीआवता जोये, उगे दुखमन दंनरे. वी० ४
देखुं देखुं कांईना मळेरे, पड्यो छे पापी वियोग;
ते लागी छे नाथनी माटे, थयो काम ज्वर रोगरे. वी० ५
ग्रेहनो वैद नाशी गयोरे, पडीकी हती जेनी जेह;
प्रीत पाळती प्रीतमे मारुं, दरद गयुं तुं छेहरे. वी० ६
आह कुंजमांथी कुलशुंरे, कायानो कथीरघाण;
कालो दलपतनो वही गयो जे, मारो प्यारो प्राणरे. वी० ७

गरबी २ जी
राग उपरनो

रंला रुपे रुडे कारतीरे, मंधुरां न भरीो रीत;
आवो हतो देवो हतो त्यारे, प्रीत करी शुं कामरे. मारा प्राणना
घरतुं नथी जो नाथ जरे, स्नेहमां देवो छेह; रे प्यारा. १
पोपर विनानुं पांजरुं जेवी, सुनी पडशे आ देहरे. मारा. २
डीकी विनानी आंखडीरे, ग्रीवी विनानी चीज;
चंद्र विनानी जामनी तेवी, तम विनानी नीजरे. मा० ३
प्राण जीवन जता दीनेरे, काळजडुं कपाय;
हार हैयाना नाखशो मारे, वधु वेदना थायरे. मारा. ४
केम करी काढीश रातडीरे, केम करी काढीश दिंन;

तरफडी पाणीरी जतडी नेम, जणघण मरे मीनरे. मारा. ५
सुधानुं दुःख नहीं नारनेरे, तेथी विजोग ब्होद दुःख;
त्यागो कांई सेवायो नहिं थयुं, स्वपनांतरनुं सुखरे. मा. ६
आधा सोजनो रामखुरे, झुने नथुले आताप,
तुज संग करतां प्रीतडी पीरथो, डंस्यो नहीं मने सापरे. मा. ७
वाडथी काकडी मारी बीठलारे, दाणी दींयांथी घणं;
नाथ वल्लभना विजोगथी हुं, मानी लेउं छुं मरणरे. मा. ८

गायन. १ रसीक

आज शाम मोयलीयो. ए राग.

मेरो चीत चोरलीयो, नेनुंवा जतायके. मेरो. टेक.
डीलट सुन्दर पुन्दर नेन, जीकारी जन्नत बेन;
शामे छोडी मोयकुं, कींदाजनमें सतायके. मेरो. १
मधूरी मधूरी करत हांसी, कुंदनकी लगात फांसी;
कीस्तरे में छुटुं, भीन्ने लवुं गाय धायके. मेरो. २
वल्लभके नाथ हाथ, आयो मेरे आनुसें;
लोगलीयो लेठ लेठ अंगियां लिडायके. मेरो. ३

गजल रेख्तानी.

जोले मुखसे ते गिरधारी, जडी रहे प्रेम हा प्यारी;
नेंननकी कटार क्युं मारी, मेरे पर मोहनी डारी. १
मेरा चित चोर करलीया, बलाया नेनन से जीया;
नजर तें लाहुडा कीया, कुलेल काट क्युं दीया; २
मेरी सब सुरत कुम्लानी, छगाद लसी दिवानी;
हुई भगवन्जी मस्तानी, जजीक्युं न जोले जेमानी. ३

अहु मोयकुं उरकर ठगिया, कुसन तेरा हे जके डगिया;
तेरे पास कुछ नहिं मंगीया, भीखा अशरफमसे जंगीया. ४
तेरा अहन्न व्रज आसा, हमारा मन ते नीसासा;
मेरा गोकुलमें आसा, मै तोकुं प्रेमका प्यासा. ५
हमारी तुं नजरे आती, जराअहापि मिलाती;
अडी रेहे उर क्युं आती, छजिली छटक्युं अली. ६
सुनी जात शांमकी असी, कुब्जानी हृदई लसी;
वल्लभका नाथकुं केसी, रंगीलेकुं रीस थई जेसी. ७

गरबी.

आंकलीयाळी आलेरामां ए राग.

आ पुस्तकमां छे घणी वात प्रेमनी;
ते प्रेम पाणी प्रेमी जनने माटजे;
ज्यां त्यां कर्या जश गाया श्रीकृष्णमां;
तो जाणजनतां शोधे शुल्क वाटजे. आ पुस्तक. १
कृष्णे थाया गाया गुण गोविंदना;
अज्ञानीने प्रथम जा शुल्क रीतजे;
डाह्यो जन हृदमां समज जरी पडयुं;
नहीं करे ते प्रेम पाणीपिर प्रीतजे. आ पुस्तक. २
जेने जेवुं मनमां तेवुं मुख नीसरे;
समजे त्यारे छेवट मेल छे हजे;
जाणपणा मा कर गुण ले गाया घनश्यामना;
वदे वल्लभ पालण ग्रही विवेकजे. आ पुस्तक. ३

समाप्त.